

دنیای انرژی

ماهنامه تخصصی حوزه انرژی

۸۴ صفحه

آبان و آذر ۱۳۹۷

قیمت ۲۰/۰۰۰ تومان

۳۰

The World of Energy Magazine

MOTOR OIL **Express**

GEAR OIL-HYDRAULIC OIL-ENGINE OIL-BASE OIL

Petro Nikan Alborz Company

- 📍 کرج، میدان مادر، بلوار دانش آموز
ساختمان سوپر استار طبقه سوم، واحد ۱۱
- ☎ 026- 32756252
- 📍 Karaj, Madar square, danesh amooz
Boulevard, super star building,
3rd stair, number 11
www.expressmotoroil.com
www.petronikanco.com

CONSERVE THE RESOURCES

Premium Quality Engine Oils for
Various types of Diesel & Gasoline Engines

www.behranoil.com export@behranoil.com

شرکت فراشیمی روز

FARASHIMIROOZ

هدف ما تامین رضایت مشتریان و پاسخگویی به نیاز آنها
می باشد شرکت فراشیمی روز به دنبال روابط طولانی مدت
و پایدار با مشتریان خود می باشد

فعالیت ها و امکانات شرکت به شرح زیر می باشد

- صادرات روغن پایه / روغن
- صادرات بیش از ۳۰/۰۰۰ تن قیر ماهانه به صورت فله و بشکه
- بسته بندی مظروف سازی ۲/۰۰۰ تن قیر بصورت روزانه
- مخازن با ظرفیت ذخیره سازی ۱۶۰۰۰ تن در بندر عباس و ۷۰۰۰ تن در بوشهر
- تنها شرکت با کشتی های حمل و نقل دریائی بالک با وسایل گرم کننده تا ۱۳۰ درجه
- ارسال زمینی و دریایی محموله از طریق کشتی های تحت مالکیت و اجاره شده توسط ما

شرکت فراشیمی روز

تهران ، بلوار نلسون ماندلا (آفریقا)، نرسیده به مدرس، پلاک ۲۴۴، برج اداری الهیه
طبقه ۵، واحد ۵۰۵ تلفن: ۲۶۲۱۲۸۵۹ فکس: ۲۶۲۱۲۹۸۹

www.farashimirooz.com
info@farashimirooz.com

NO MORE ROAD REPAIR

آنها را کنار آن فروری

تولید کننده و صادر کننده انواع گریس و قیر

ACE OIL
YOU WORTH THE ACE

WWW.ACEOIL.CO
INFO@ACEOIL.CO
021 26253566

جدید!

فن آوری پیشرفته سینتیک و نیمه سینتیک با روغن موتورهای **پاور**

SG/CD-20W50

SL/CF-20W50

SL/CF-10W40

SM-10W40

SN-5W30

SN/CF-5W40

پترونول

با بیش از ۱۰۰ سال تجربه در تولید انواع روانکارهای خودرویی و صنعتی، نماینده انحصاری پتروفریس آلمان، افزودیت و اودامیان لوپرگنت، همکاری مشترک با شرکت ریس فناور چرخشگر نمایندگی انحصاری ZF - همکاری مشترک با شرکت گواه، تامین کننده معمر صنایع بزرگ نظیر مناطق نفتکش جنوب، سروش خودرو دیزل، گرمان دیزل، خوب آهن اسفهان، کاله آهن، صنایع کشتی رانی و ... آماده ارائه خدمات مشاوره و مهندسی و تامین انواع نیاز روانکارهای صنایع میباشد.

Full Gold

Best for the Best
www.petronoil.com
info@petronoil.com

Unit 77, Floor 7, No.15, Ashraf
Tehran, Iran
Tel: +98(21) 4042310
Fax: +98(21) 4042375

پذیرش محدود عاملیت فروش

شرکت گراپ ایران
تهران، خیابان شهروندی شمالی، خیابان لویزی، شماره ۷۲
تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۲۱۷۰۰-۸۸۵۲۱۸۰۰-۸۸۵۰۱۷۲۰

مورد تأمین شرکت های خودروسازی کشور
www.crop.ir info@crop.ir

- روغن ترمز
- روغن هیدرولیک
- ضد یخ/ضد جوش
- روغن فرمان
- انواع روغن موتور
- آب رادیاتور
- انواع روغن دنده
- مایع شیشه شوی

چرم رجال

تولید کننده انواع کیفهای چرمی
مناسب برای همایش و هدایای تبلیغاتی

تخفیف ویژه

برای اعضای محترم اتحادیه
صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

تلفن دفتر مرکزی تهران:

۰۲۱) ۷۷ ۶۲ ۳۷ ۱۶
۰۲۱) ۷۷ ۶۲ ۰۳ ۹۱-۱

تلفن کارخانه:

۰۲۱) ۵۵ ۰۸ ۸۶ ۴۴

تلگرام

۰۹۱۰ ۷۶۸ ۴۴ ۹۲
@leatherrejal

javaherdeh
Natural Mineral Water
from javaherdeh / Ramsar

از سرچشمه های ارتفاعات زیبا و دلپذیر منطقه بیلاقی جواهرده

**آب معدنی جواهرده،
جواهری در دستان شما**

با PH مناسب
۱۰۰٪ معدنی و خالص
مؤثر در تنظیم متابولیسم
کمک به تنظیم فشار خون
کارکرد صحیح سیستم گوارشی و صفراوی
تأمین املاح مورد نظر بدن و تأثیرات مثبت ثانویه
تقویت و شادابی و رفع خستگی با مصرف کافی آن
آب سالم و گوارا موجب کاهش ابتلا به سرطان می گردد

تلفن : ۰۱۱-۵۵۲۶۲۰۰۴
فکس : ۰۱۱-۵۵۲۶۲۰۰۶

آدرس کارخانه: رامسر،
منطقه بیلاقی جواهرده

Faraz Motor Tehran Co.

Manufacturing

FMT

www.farazmotor.com

The manufacturer, FARAZ MOTOR TEHRAN, was established in 1998, by a group of experienced experts and chemical engineers with the aim of raising the quality and quantity of industrial oil, engine oil industry and also gaining a proper market share. Following its aim the company has been able to export and re-export substantial amount of its manufactured products. Our experienced experts are ready, willing and able to respond to your request and you with special lubricants or any other petroleum products used in production process, and also to cooperate with you in the process of export and re-export.

• شرکت تولیدی فراز موتور تهران با هدف ارتقاء کمی و کیفی صنعت روغن موتور و روغن صنعتی و بدست آوردن سهم مناسبی از بازار در سال ۱۳۷۷ توسط گروهی مجرب از کارشناسان و مهندسين شبیه تاسیس گردید و توانسته مقادیر قابل توجهی از فرآورده های تولیدی و غیرتولیدی خود را صادر یا ترانزیت نماید.
• کارشناسان مجرب شرکت تولیدی فراز موتور تهران آمادگی کامل دارند تا برای هر گونه نیاز ویژه به روانسازهای مخصوص و یا سایر فرآورده های نفتی ترانزیت تولید، صادرات و ترانزیت با شما همکاری به عمل آورند.

Faraz Motor Tehran Co.

شرکت روان گستر

تولیدکننده انواع روغن موتور
روغن صنعتی، روغن دنده، هیدرولیک و گریس

ALP
MOTOR OIL

Engine Oil ALP
Ravan Gostar Co

روغن موتور - ۵۰
حجم ۴ لیتر

کاهش اصطکاک، قطعات متحرک موتور
کاهش سایش قطعات موتور
خنک نمودن قطعات داخلی موتور
محافظت قطعات موتور در دماهای مختلف
کارکرد بهینه قطعات موتورهای مختلف

info@alpmotoroil.com

www.alpmotoroil.org

« صاحب امتیاز: اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت و گاز و پتروشیمی ایران

« مدیرمسئول: دکتر سید حمید حسینی

« سردبیر: امیر عباس امامی

« شورای سیاست گذاری: سیدحمید حسینی، سعید رفیعی فر، احمد صرامی، رضا مدیر، امیرعباس امامی

« دبیر سرویس بخش انگلیسی: یوسف پورغفار

« همکاران این شماره: هادی ابراهیمی، مهسا معیری، نادى صبوری، سارا مالکی، سمیه مهدوی

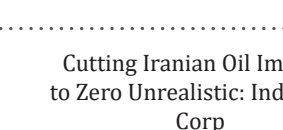
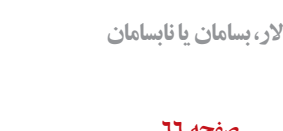
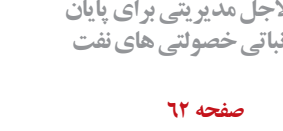
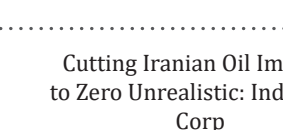
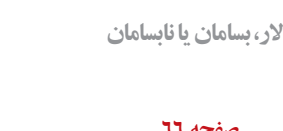
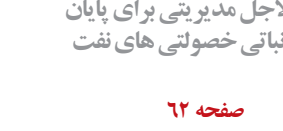
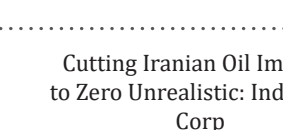
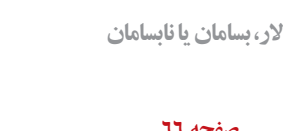
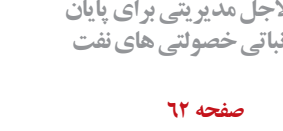
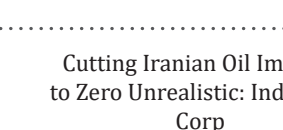
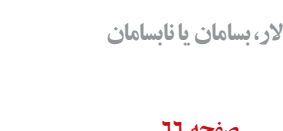
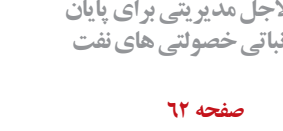
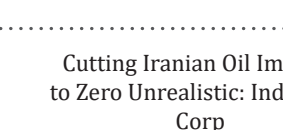
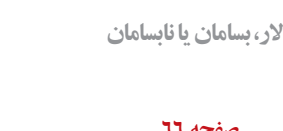
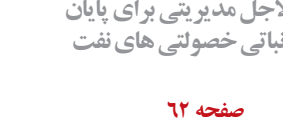
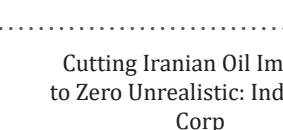
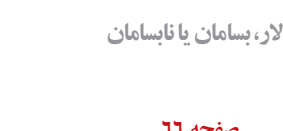
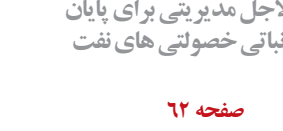
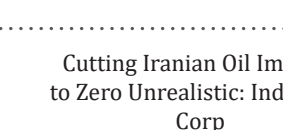
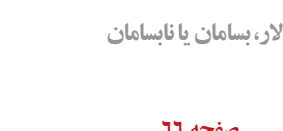
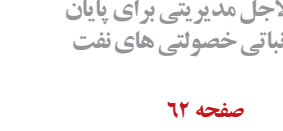
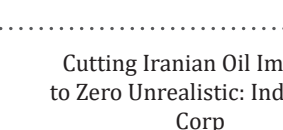
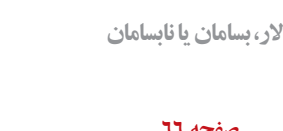
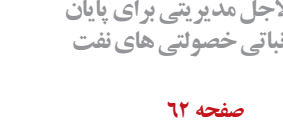
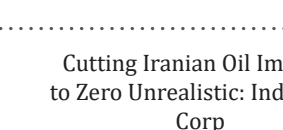
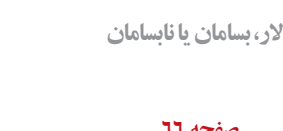
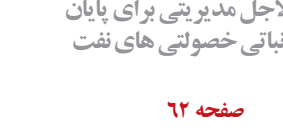
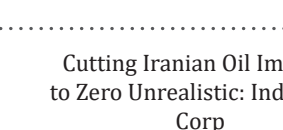
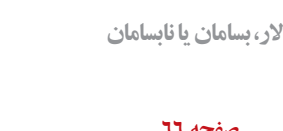
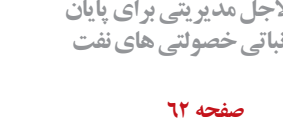
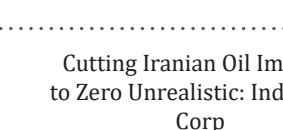
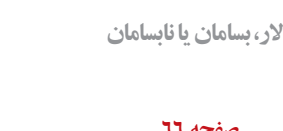
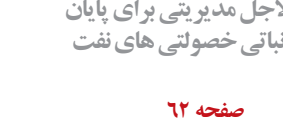
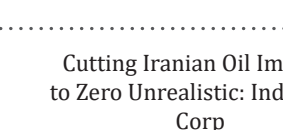
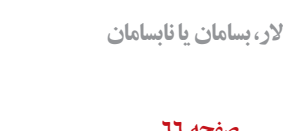
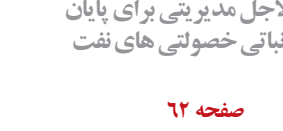
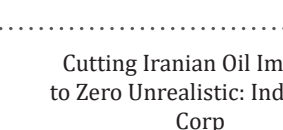
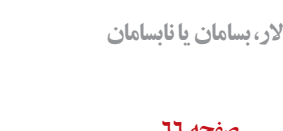
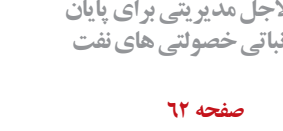
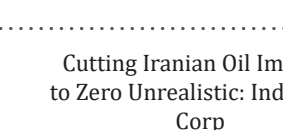
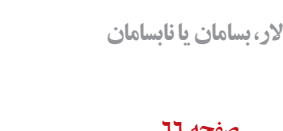
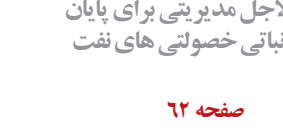
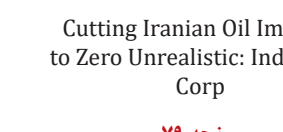
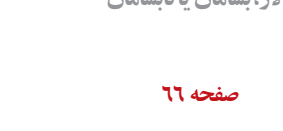
رامین فروزنده، عبدالصمد رحمتی، نسیم علایی و ... با تشکر از دبیرخانه اتحادیه اوپکس

« سازمان آگهی ها: سولماز فرهادی ۵- ۸۸۵۰۸۲۵۱

« صفحه آرایی: محمد سیدی

« چاپ و لیتوگرافی: رنگین گستر - بیطرفان

« طرح جلد و نظارت چاپ: کانون تبلیغاتی سیما تک نوین

فشارهای آمریکا، صادرات نفت خام ایران با کاهش نسبی مواجه شد. اعداد و ارقامی که از سمت منابع مختلف برای افت صادرات نفت خام ایران اعلام می‌شود بین ۷۰۰ هزار بشکه تا یک ۱/۲ میلیون بشکه در روز نسبت به اوج صادرات نفت خام ایران (۲/۸ میلیون بشکه در یکی از روزهای سال گذشته) نوسان دارد. با این حال وزیر امور خارجه آمریکا میزان افت صادرات نفت خام کشور پس از خروج آمریکا از برجام را یک میلیون بشکه و زیان مالی ناشی از آن را حدود ۲/۵ میلیارد دلار اعلام کرده است. اما از نگاه بسیاری از کارشناسان از آنجا که همزمان با نگرانی خروج نفت ایران از بازار، طلای سیاه با رشدی چشمگیر همراه شد و از ۷۴ دلار در ماه مه به رکورد ۸۶ دلار در ماه اکتبر نیز رسید، ایران حتی با وجود صادرات کمتر زیان چشمگیری متحمل نشده است زیرا به همان نسبت قیمت‌ها افزایش پیدا کرده بودند. اما اعطای معافیت به هشت کشور اصلی خریدار نفت خام ایران به چه معنا است؟ و کشورهای معاف شده تا چه میزان قادر به خرید نفت از ایران هستند؟

اعداد و ارقامی که از سمت منابع مختلف برای افت صادرات نفت خام ایران اعلام می‌شود بین ۷۰۰ هزار بشکه تا یک میلیون بشکه در روز نوسان دارد

افزایش صادرات در دوران تحریم

دولت ترامپ طی ماه‌های گذشته تلاش فروانی برای صفر کردن خرید نفت ایران از سمت متحدانش کرد. با این حال تقریباً تمام خریداران عمده نفت خام ایران به جای همراهی با فشارهای آمریکا با تاکید بر اینکه صفر کردن خرید نفت از ایران می‌تواند آثار زیان‌باری برای صنایع نفتی و قیمت سوخت آنها داشته باشد، حداکثر تلاش خود را به کار بستند تا برای واردات نفت از ایران معافیت دریافت کنند و سرانجام موفق به انجام این کار نیز شدند.

ضرب‌العجل ۱۴ آبان بودند. پس از خروج دونالد ترامپ از توافق بین‌المللی برجام در تاریخ هشت مه (۱۸ اردیبهشت)، فاز نخست تحریم‌های آمریکا علیه ایران در تاریخ ۱۵ مرداد سال جاری با محدود کردن صنایع مختلف از جمله خودروسازی و فولاد آغاز شد و فاز دوم آن نیز به فاصله ۹۰ روز بعد در تاریخ ۱۴ آبان اجرایی شد تا فروش نفت و مبادلات مالی و بیمه‌ای ایران در سطح بین‌الملل با محدودیت مواجه شود. از زمان خروج ترامپ از برجام و با آغاز

شکست تحریم نفتی ایران

تداوم جریان نفت ایران به هشت مشتری اصلی

س. م. - خبرنگار حوزه نفتی

چهاردهم آبان هشت و نیم صبح به وقت واشنگتن و پنج عصر به وقت تهران، فاز دوم تحریم‌های آمریکا علیه ایران اجرایی شد تا بعد از خروج یکجانبه آمریکا از توافق بین‌المللی برجام، دور جدید محدودیت‌ها به شکل کامل علیه کشورمان بازگردد. مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا در این تاریخ همزمان با اعلام رسمی بازگشت تحریم‌ها علیه ایران، اسامی هشت کشور معاف شده از تحریم‌های نفتی ایران نیز اعلام کرد. معافیت چین، هند، ترکیه، کره جنوبی، ژاپن، تایوان، ایتالیا و یونان از تحریم‌های نفتی ایران اما مهم‌ترین نکته‌ای بود که باعث شد با وجود بازگشت کامل تحریم‌ها علیه ایران، خرید

نفت این هشت مشتری اصلی از ایران ادامه پیدا کند. این هشت کشور که ۸۰ درصد از صادرات روزانه ۲/۶ میلیون بشکه‌ای ایران در سال گذشته میلادی به آنها اختصاص داشته در حالی مجاز به ادامه خرید نفت از ایران در دوران تحریم هستند که پیش از این مقامات دولت دونالد ترامپ با جدیت به دنبال صفر کردن صادرات نفت خام ایران تا

🇮🇷 ژاپن

وزیر اقتصاد، تجارت و صنعت ژاپن یک روز پس از اعلام معافیت‌ها با اشاره به اینکه واردات نفت شرکت‌های ژاپنی از ایران به تصمیم خود آنها بستگی دارد تاکید کرد «انتظار دارد پس از قرار گرفتن نام ژاپن در میان کشورهای معاف شده از تحریم‌های نفتی ایران، خریداران ژاپنی خرید نفت از این کشور را از سر گیرند.» ژاپن پیش از آغاز مجدد تحریم‌های آمریکا روزانه حدود ۱۶۰ هزار بشکه نفت خام از ایران وارد می‌کرد با این حال پالایشگران این کشور از اواسط سپتامبر تحت فشار آمریکا واردات نفت خام از ایران را قطع کردند. هلدینگ JXTG یکی از بزرگترین پالایشگران ژاپن اعلام کرده ممکن است خرید نفت از خلیج فارس را آغاز کند اما به حجم محموله‌ها اشاره‌ای نکرده است. ژاپن در سال ۲۰۱۱ یعنی یک سال پیش از آغاز تحریم‌های قبلی روزانه حدود ۳۱۵ هزار بشکه نفت خام از ایران وارد می‌کرد اما این میزان حتی پس از اجرای برجام نیز احیا نشد و در سطحی کمتر باقی ماند.

🇮🇷 تایوان

این کشور آسیایی سهمی ۱۶ هزار بشکه‌ای از سید روزانه صادرات نفت خام ایران داشته و در لیست هشت کشور معاف شده از تحریم‌های نفتی ایران نیز قرار دارد. با این حال آنطور که بلومبرگ گزارش می‌دهد، به نظر می‌رسد پالایشگران این کشور با وجود دریافت معافیت از دولت آمریکا ترجیح می‌دهند منابع دیگری را جایگزین نفت خام ایران کنند و همچنان خرید نفت از ایران را ریسک می‌دانند. این درحالی است که بسیاری از مشتریان بزرگ نفت خام ایران بعد از دریافت معافیت‌ها مشغول سفارش‌گذاری برای خرید نفت و میعانات گازی ایران خواهند شد.

به تامین ۲۵ درصد از نیاز نفتی خود از کشورمان است. این عدد اخیرا از سوی مقامات رسمی ترکیه اعلام شده و به این معنا است که این کشور روزانه بیش از ۱۰۰ هزار بشکه نفت خام از ایران خریداری خواهد کرد. طبق آمارهای اعلام شده از سمت سازمان تنظیم بازار انرژی ترکیه، ۵۰ درصد از نیاز ترکیه به نفت خام از ایران تامین می‌شود و میزان باقی مانده نیز از عراق، کویت، عربستان سعودی و روسیه تامین می‌شود. بر اساس آمارهای موجود، این کشور در سال ۲۰۱۷ به طور متوسط بیش از ۵۰۰ هزار بشکه نفت خام در روز واردات داشته که نیمی از آن از طریق ایران تامین شده است. مقامات ارشد ترکیه پیش از این اعلام کرده بودند بازگشت تحریم‌ها تاثیری بر خرید گاز این کشور از ایران نخواهد گذاشت.

نفت خام ایران و بزرگترین خریدار میعانات گازی کشور است و تا پیش از دریافت معافیت‌ها خرید نفت از ایران را در تبعیت از سیاست‌های آمریکا به صفر رسانده بود. این کشور در مقابل کره شمالی خود را به آمریکا نیازمند می‌بیند از همین رو از متحدان نزدیک آمریکا به شمار می‌رود. با این حال نیاز حیاتی پالایشگاه‌های کره‌جنوبی به میعانات گازی ایران و زیان شرکت‌ها در این کشور باعث شد وزیر امور خارجه کره‌جنوبی شخصا از پمئپو درخواست کند حداکثر انعطاف در زمینه تحریم‌های نفتی برای این در نظر گرفته شود تا از زیان بیشتر فعالان اقتصادی پیشگیری شود.

🇹🇷 ترکیه

همسایه غربی ایران که در دور قبلی تحریم‌ها نیز برای خرید نفت از ایران معاف شده بود، در دور جدید نیز مجاز

🇨🇳 چین

بر اساس گزارش‌های موجود، دومین اقتصاد برتر دنیا در روزهای آینده می‌تواند روزانه ۳۶۰ هزار بشکه نفت خام از ایران خریداری کند. این کشور که بزرگترین سهم را در سبد صادراتی ایران دارد، پیش از این و در ماه‌های ژانویه و سپتامبر ۲۰۱۸ روزانه حدود ۶۵۸ هزار بشکه نفت خام از ایران خریداری کرده است. به گفته منابع آگاه به بلومبرگ، ۳۶۰ هزار بشکه‌ای که چین می‌تواند در زمان تحریم از ایران خریداری کند شامل نفت تولید شده در پروژه‌هایی نمی‌شود که شرکت‌های چینی در ایران در آن مشارکت دارند. به این ترتیب میزان واردات این کشور از ایران، می‌تواند بیش از مقدار یاد شده باشد.

🇮🇳 هند

هند نیز به عنوان کشوری که برخی پالایشگاه‌های آن به لحاظ فنی وابستگی زیادی به نوع نفت خام ایران دارد، با استفاده از معافیتی که به دست آورده است می‌تواند روزانه تا سقف ۳۰۰ هزار بشکه نفت خام از ایران وارد کند. این کشور پیش از اعمال دوباره تحریم‌ها علیه ایران، در ماه‌های ژانویه و اکتبر ۲۰۱۸ روزانه تا ۵۶۰ هزار بشکه نفت خام از ایران وارد می‌کرد و پس از چین، دومین مشتری بزرگ نفت خام ایران بود.

هند کشوری بود که مقامات آن با وجود فشار آمریکا برای صفر کردن خرید نفت از ایران، پافشاری فراوانی برای به دست آوردن معافیت کرد. دولت هند در آستانه انتخابات سال آینده در این کشور، با افزایش قیمت نفت تحت فشار کاهش عرضه ایران، شاهد رشد نرخ سوخت و اعتراض‌های مردمی بود. طبق گزارش بلومبرگ، هند در سال جاری میلادی روزانه به طور متوسط ۵۶۰ هزار بشکه نفت خام از ایران خریداری کرده و در سال ۲۰۱۷ نیز تقریبا ۴۵۰ هزار بشکه در روز از نفت ایران وارد می‌کرده است. انتظار می‌رود پالایشگران هندی در ماه جاری

در این میان عدم توانایی کشورهایی چون عربستان و متحدانش در خلیج فارس و همچنین روسیه برای جبران جای خالی ایران در بازار نفت، در اعطای این معافیت‌ها بی‌تاثیر نبود. دونالد ترامپ پس از خروجش از برجام در حالی در توییت‌های مختلف با لحنی دستوری اوپک را مجبور به افزایش تولید می‌کرد که با وجود افزایش تولید روزانه نفت این سازمان، سرانجام مجبور به بیان این اعتراف شد که «برای وارد نشدن شوک به بازار، حاضر به انعطاف در تحریم‌های نفتی ایران شده است.» این را رییس‌جمهور آمریکا یک روز پس از اعلام معافیت‌ها به خبرنگاران گفت.

به این ترتیب تا آنجا که تا کنون مشخص شده است (دو روز پس از اعلام معافیت‌ها)، هشت کشور معاف شده از تحریم‌های نفتی ایران می‌توانند به مدت ۱۸۰ روز به خرید نفت از ایران ادامه دهند. کارشناسان عقیده دارند با اعطای این معافیت، صادرات نفت ایران در دوران تحریم بر خلاف آنچه دولت ترامپ می‌خواهد، با افزایش نیز همراه خواهد شد. علت این اتفاق نیز بازگشت برخی کشورها به سبد صادراتی نفت ایران است. برای مثال کره‌جنوبی و ژاپن، طی ماه‌های اخیر خرید نفت از ایران را برای نخستین بار از سال ۲۰۱۲ به صفر رسانده بودند اما حالا زیر سایه معافیت‌های به دست آمده، این دو کشور خرید نفت از ایران را از سر خواهند گرفت. به این ترتیب طبیعی است که آمار فروش نفت ایران افزایش یابد.

در ادامه به طور خلاصه برنامه خرید برخی از بزرگترین مشتریان نفتی ایران در دوران تحریم تشریح شده است. تا زمان نگارش این گزارش از دو کشور ایتالیا و یونان و برنامه آنها برای واردات نفت از ایران اطلاعاتی منتشر نشده است. ایتالیا و یونان کشور که از مشتریان پایدار نفت خام ایران هستند در سال گذشته به ترتیب روزانه ۲۰۰ و ۱۲۰ هزار بشکه نفت خام از ایران خریداری کرده‌اند.

گذر از سد FATF با تصویب CFT

مرتضی قاسمی دبای انرژی

مدتی است که رسانه های مختلف درباره ضرورت و یا عدم ضرورت پیوستن ایران به FATF صحبت میکنند و دولت حسن روحانی تمام تلاش خود را به کار گرفته است تا با پیوستن به این سازمان بتواند به بخشی از خیل عظیم مشکلات داخلی و خارجی پایان دهد. اما آنچه این روزها بسیار خود نمایی میکند و ذهن همگان را به خود مشغول کرده است یکی از بندهای مشهور FATF به نام CFT می باشد.

گروه اقدام مالی FATF شامل ۴۱ توصیه میباشد که تمام کشورهای جهان موظف به رعایت توصیه های مذکور هستند. ایران تا کنون ۳۷ توصیه آن را اجرا کرده و تنها ۴ توصیه باقی مانده است. یکی از چهار توصیه باقی مانده CFT یا همان مبارزه با تامین مالی تروریسم است.

جلسه بررسی CFT یعنی لایحه الحاق ایران به کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم بر اساس درخواست تعدادی از نمایندگان کمیسیون امنیت ملی به ریاست آقای فلاحی پیشه با حضور مسئولانی از وزارت خانه های امور خارجه، اطلاعات، اقتصاد، بانک مرکزی و جمعی از صاحبنطران دانشگاهی برگزار شد.

علی لاریجانی در ابتدا اعلام کرد که رای گیری به صورت علنی خواهد بود، اما با مخالفت نمایندگان حاضر در مجلس رای گیری غیر علنی برگزار شد.

سر انجام با رای گیری غیرعلنی نمایندگان موضع خود را در این باب مشخص کردند. از میان ۲۷۱ نماینده حاضر در جلسه علنی مجلس ۱۴۳ رای موافق و ۱۲۰ نماینده رای مخالف و ۵ نماینده رای ممتنع به این لایحه دادند. نمایندگان دو فراکسیون امید و مستقلین، اعضای

اصلی رای دهندگان به تصویب این لایحه بودند.

متن لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی مقابله با تامین مالی تروریسم در مجلس با این مضمون قرائت شد:

به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده میشودکنوانسیونمقابله باتامین مالی تروریسم (مصوب ۱۳۷۸/۹/۱۸ برابر با ۹ دسامبر ۱۹۹۹ مجمع عمومی سازمان ملل متحد) مشتمل بر یک مقدمه ۲۸ ماده ای و یک پیوست را با اعلام شروط ذی ربط پذیرفته و سند ذی ربط را مطابق مقررات تبصره این ماده نزد امین اسنادتودیع کند.

اما در میان نمایندگان عده ای به مخالفت با تصویب این کنوانسیون پرداختندوآن رامخالف بانظر رهبری و منافع ملی دانستند. لاریجانی در پاسخ به اعتراض این منتقدان عنوان کرد که

دفتر مقام معظم رهبری اعلام کرده است که رهبر هیچگونه اعتراض و مخالفتی نسبت به بررسی لوایح FATF در مجلس ندارد.

برداشت های مختلف از کنوانسیون حامیان

علی نجفی خوشرودی سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس علت موافقت کمیسیون امنیت ملی با لایحه CFT را چنین بیان کرد:

”الحاق به این کنوانسیون هیچ تعهدی خلاف منافع وامنیت ملی ایران ایجادنمی شود. هیچ اطلاعاتی در اختیار بیگانگان قرار نخواهد گرفت. در جنگ اقتصادی باید از همه فرصت ها و امکانات و تدابیر بین المللی استفاده کنیم.“

به نظر می رسد که صحبت های علی نجفی خوشرودی صرفا یک انتقاد و حمایت بی قید و شرط نیست چرا که عدم پیوستن به این کنوانسیون محدودیت های بین المللی جدیدی را برای ایران به دنبال خواهد داشت و پیوستن به این کنوانسیون حتی اگر نفعی برای کشور نداشته باشد حاوی رفع مشکلات عدیده اقتصادی جدید برای نظام بانکی و تجار و ایرانیانی است که در کشورهای جهان کار میکنند و یادرس میخوانند. در حقیقت ایران با پذیرش این لایحه و لوایح مربوط میتواند راه کار های منطقی و جدید در تبادلات مالی و اقتصادی خود و همچنین در روابط خارجی و سیاسی و سرمایه گذاری های داخلی وخارجی پیدا کند.

برخی مخالفان این لایحه معتقد هستند که به دلیل کمک رسانی ایران به برخی گروه های مبارزاتی در جهان با پیوستن به CFT احتمال متهم شدن ایران به تامین مالی تروریسم بالا خواهد رفت اما نعمتی سخنگو هیات رئیسه مجلس معتقد است که ایران هرگز هیچ کمکی به تروریسم نکرده است. وی معتقد است که ” کنوانسیون ابزار مناسبی برای پیگیری و مبارزه با تروریسم است. ما که از ابتدای انقلاب تا امروز ده ها

هزار شهید تروریسم تقدیم کرده ایم چرا حالا حق خود در استفاده مزیت های CFT در این زمینه را از دست دهیم؟ وی خطاب به دهقان گفت ” حل بسیاری از مشکلات امروز کشور در گرو حل CFT است. نمیتوانیم پول نفتی را که در بازار های جهانی میفروشیم به داخل کشور منتقل کنیم. نپیوستن به CFT یعنی انتقال میلیاردها دلار پول کشور از طریق بابک زنجانی ها.“

ایران در واقع با برجام و پذیرفتن لوایح مذکور حسن نیت خود را به کشورهای جهان نشان داد و اعلام کرد که تمایل بسیاری به برقراری تعاملات سیاسی و اقتصادی امن با آنها دارد.

منتقدان

اکثر نمایندگان مخالف افراد عضو فراکسیون ولایی بودند که آن را به عنوان عهدنامه ترکمنچای دوم نام گذاری کردند و اعلام کردند که طبق حکم شرعی بنیان گذار انقلاب اسلامی اگر روابط سیاسی با کشورهای بیگانه باعث اسارت سیاسی شود برقراری چنین قراردادی حرام شرعی میباشد.

دهقان نماینده طبقه و نائب رئیس فراکسیون نمایندگان ولایی مجلس در جایگاه مخالفان تصویب لایحه CFT گفت: ” به نام مبارزه با تروریسم میخواهند اقتصاد کشور را قفل کنند کشور را دچار خود تحریمی نمایند.“ وی افزود که هدف اصلی CFT ایجاد تنگنای اقتصادی برای ایران است و اجرای الزامات FATF باعث ایجاد مشکل برای اشخاصی میشود که در لیست تحریم های امریکا هستند. وی از دولت خواست تا روند دیپلماسی خود را نسبت به مذاکرات و تقاضاهای پیوسته بین المللی تغییر دهد و برای موفقیت در مذاکرات افراد خبره را جایگزین افراد قبلی کند.

شورای نگهبان

قائم مقام دبیر شورای نگهبان، اعلام کرد

شورای نگهبان حدود بیست و سه ایراد درباب CFTارائه داده است و این ایرادات شامل موارد خلاف شرع، خلاف قانون اسلامی و ابهام در آن است.که در بین آنها ۱۹ مورد خلاف شرع و مابقی خلاف قانون اساسی ایران بوده است.

اما کدخدایی سخنگوی شورای نگهبان معتقد است که این ابهامات به راحتی قابل حل میباشد و در صورت عدم رفع مشکل شورای نگهبان با این مصوبه، لایحه به مجمع تشخیص مصلحت نظام فرستاده خواهد شد تا تکلیف آن مشخص شود.

تصویب این لایحه سبب تغییر دید کشورهای جهان نسبت به ایران و مواضع آن درباره مساله تروریسم میشود در حالی که عدم پذیرش آن سبب خواهد شد تا ایران در جامعه جهانی و عرصه بین المللی به عنوان کشور حامی مالی تروریسم شناخته شود که با پولشویی به دنبال کمک به جریان های بین المللی تروریسم است. نقطه معرفی ایران به عنوان حامی تروریسم باعث قطع مراودات بانک های جهانی با ایران خواهد شد. از طرفی تصویب این لایحه باعث تغییرات مهمی در اقتصاد داخلی میشود چرا که وضعیت نابسامان بازار ارز با خروج دلالان ارز و اخلال گران بازار بهبود بخشیده میشود و با تمرکز فعالیتهای ارزی توسط دولت، فعالیت بخش خصوصی در داخل کشور رونق خواهد یافت. به نظر میرسد درشرایط فعلی و با در نظر گرفتن مخالفان و حامیان و حتی نظرات شورای نگهبان و مجلس شورای اسلامی، باید منتظر نظر رهبری باشیم تا ایشان با درایت همه ارگان ها و طرف های درگیر را از این سردرگمی بیرون بیاورند. در نهایت در صورت تصویب نشدن این لوایح باید از مردم انتظار صبر و حوصله را داشت و اینکه تا چه مقدار میتوان دست در کیسه صبر این مردم همیشه در صحنه و به معنای واقعی پاسدار کشور کرد؟

آیا کارت سوخت کار ساز است؟

زیان بیش از یک میلیون تومانی

هر ایرانی از قاچاق سوخت

ن. ع. _ خبرنگار حوزه نفتی

اخیرا بحث درباره موضوعاتی چون «کارت سوخت»، «دو نرخي شدن قيمت سوخت» و ... به میان دولت مردان و مجلس نشینان آمده است. مهمترین عاملی که موجب شده مجددا مسئولین درباره مفاهیمی چون «اصلاح قیمت» به گفت‌وگو بنشینند، آمار متفاوت و شگفت‌انگیزی است که مدام درباره میزان قاچاق سوخت منتشر می‌شود. ثابت ماندن نرخ سوخت در ایران ظرف سال‌های اخیر و افزایش نرخ ارز در ایران، در کنار افزایش نرخ سوخت در کشورهای همسایه به افزایش شدید فاصله قیمت سوخت بنزین و گازوئیل در ایران و کشورهای همسایه منجر شده است. به طوریکه در مواردی سود قاچاق سوخت نسبت به سال ۹۴ (زمانی که بنزین ۱۰۰۰ تومان و تک نرخي شد) حدود ۹۰ درصد رشد داشته است. افزایش شدید سود قاچاق سوخت افراد بیشتری را به بپذیرفتن ریسک‌ها و خطرات قاچاق سوخت و اقدام به آن ترغیب کرده است. از این رو است که آماری که در حال حاضر از میزان قاچاق اعلام می‌شود قابل توجه است؛ دولت در کلیپی که اخیرا منتشر کرده میزان قاچاق سوخت را ۳۰ تا ۴۰ میلیون لیتر در روز اعلام کرده است، در حالی که وزارت نفت میزان آن را کمتر و حدود ۱۲ میلیون لیتر در روز ارزیابی می‌کنند. کارشناسان، فعالان حوزه صادرات فرآورده‌های نفتی و برخی نمایندگان مجلس میزان قاچاق سوخت را حدود ۲۰ میلیون لیتر در روز اعلام می‌کنند. متفاوت بودن این برآوردها ریشه در پنهانی و غیرقانونی بودن این اقدام دارد. مهمترین راه کاری که برای جلوگیری از قاچاق سوخت تا کنون مطرح شده، استفاده از کارت سوخت است. با این حال بررسی‌ها نشان می‌دهد این ابزار بدون اینکه اصلاح واقعی قیمت‌ها انجام نشود نمی‌تواند کارایی لازم را داشته باشد.

چرا قاچاق سوخت افزایش یافت؟

قیمت بنزین در ایران از سال ۹۴ روی نرخ ۱۰۰۰ تومان در هر لیتر ثابت مانده است. گازوئیل اما دو نرخي با کارت سوخت ۳۰۰ تومان و به شکل آزاد به قیمت ۵۰۰ تومان به فروش می‌رسد. قیمت ثابت و دستوری سوخت در ایران موجب شده که بنزین و گازوئیل تقریبا همواره ارزان‌تر از کشورهای همسایه به فروش برسد. از این رو قاچاق در همه مقاطع زمانی

به کشورهای همسایه جریان داشته است. با این حال بسته به اینکه فاصله قیمت سوخت در ایران با دیگر کشورها چقدر است، میزان قاچاق تغییر می‌کند. به طور مثال در سال ۹۴ که بنزین تک نرخي و به ۱۰۰۰ تومان در هر لیتر رسید، بر اساس نرخ ارز در آن سال (۳۴۰۰ تومان) قیمت دلاری بنزین حدود ۳۰ سنت بود. در حالی که در آن سال نرخ بنزین در پاکستان حدود ۶۰ سنت بوده است. این یعنی هر لیتر قاچاق بنزین حدود ۳۰ سنت یا حدود ۱۰۰۰ تومان سود داشته که با توجه به ریسک‌های قاچاق تعداد کمتری را به صرافت پذیرفتن ریسک قاچاق می‌انداخته است. اما در حال حاضر قیمت هر لیتر بنزین ۱۰۰۰ تومانی در ایران بر اساس نرخ ارز آزاد (۱۴۰۰۰ تومان) معادل حدود ۷ سنت است. این در حالی است که نرخ سوخت در کشورهای همسایه افزایش یافته است و به طور مثال هر لیتر بنزین در پاکستان در حال حاضر بیش از ۷۵ سنت به فروش می‌رسد، بنابراین سود هر لیتر قاچاق بنزین به این کشور در حال حاضر به حدود ۷۰ سنت یا معادل ۱۰ هزار تومان رسیده که به معنای ۱۰ برابر شدن سود

قاچاق بنزین نسبت به سال ۹۴ است. چنین سودی به تبع افراد بیشتری را به پذیرش ریسک و خطرات ناشی از قاچاق وا می‌دارد و دلیل افزایش قاچاق سوخت در ماه‌های اخیر است. اما قاچاق بنزین به پاکستان تنها یک نمونه بود، در حال حاضر قیمت این سوخت در تمام کشورهای همسایه بسیار بیشتر از ایران است. به طور مثال قیمت بنزین در ترکیه در حال حاضر حدود ۱۷ هزار تومان است.

قاچاق سوخت و خروج میلیاردي ثروت ایرانیان

در صورتی که رقم ۳۰ میلیون لیتر در روز را به عنوان میزان قاچاق در نظر بگیریم و با توجه به متوسط سود ۱۰ هزار تومانی هر لیتر قاچاق، می‌توان گفت: «هر روز ۳۰۰ میلیارد تومان از ثروت و دارایی ایرانیان به جیب قاچاقچیان و مردم در کشورهای همسایه وارد می‌شود.» این رقم در کل سال به حدود ۱۱۰ هزار میلیارد تومان می‌رسد و سهم هر ایرانی از آن حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان است. یعنی اگر سود ناشی از قاچاق بین

خانوارهای ایرانی تقسیم شود، یک خانواده چهار نفره در یک سال بیش از ۵ میلیون تومان از آن سود می‌برد. جالب است بدانیم که زیان ۱۱۰ هزار میلیارد تومانی ناشی از قاچاق در حالی به کشور تحمیل می‌شود که کل یارانه نقدی که دولت امسال پرداخت خواهد کرد کمتر از ۴۰ هزار میلیارد تومان برآورد شده است.

📌 گازوئیل سرهمدار قاچاق سوخت

اما در حالی همواره در ایران قیمت گازوئیل فاصله زیادی با بنزین داشته که این سوخت در بازارهای جهانی و همچنین کشورهای همسایه نزدیک به قیمت بنزین و حتی در مواردی بیشتر از آن به فروش می‌رسد. قیمت گازوئیل آزاد در حال حاضر در ایران ۵۰۰ تومان یا بر اساس نرخ ارز در بازار آزاد معادل ۳ سنت است. این در حالی است که در ترکیه قیمت این سوخت بیش از یک دلار یا معادل ۱۶ هزار تومان به فروش می‌رسد. در پاکستان نیز قیمت این سوخت حدود ۸۰ سنت یا معادل بیش از ۱۱ هزار تومان است. این ارقام نشان از سود سرشار قاچاق گازوئیل به کشورهای همسایه دارد.

چنین سود بالایی در حالی مطرح است که قاچاق گازوئیل نسبت به قاچاق بنزین با خطرات کمتری همراه است، چراکه گازوئیل سوخت سنگین‌تری نسبت به بنزین است و فراریت کمتری دارد. از این رو قاچاق گازوئیل همواره بیشتر از قاچاق بنزین رواج داشته است. این شرایط در حالی است که در ایران به دلیل اینکه اصلاح قیمت گازوئیل به افزایش هزینه حمل کالاهای افزایش تورم می‌انجامد همیشه با احتیاط بیشتری از سوی دولت‌ها انجام شده است و در حال حاضر نیز دولت را با چالش‌های بزرگتری مواجه کرده است.

میزان مصرف گازوئیل در حال حاضر در ایران بیش از ۹۰ میلیون لیتر است. این درحالی است که با وجود اینکه در

مخصوص حمل سوخت خبر داده‌اند. همچنین ضبط و کشف تعدادی خط لوله در جنوب کشور و در بستر دریا نشان از قاچاق سازمان یافته و عمده سوخت دارد. در ماه‌های اخیر سه خط‌لوله از جنس پولیکا در بستر دریای عمان و خلیج فارس کشف شده که از ساحل شروع و در میانه دریا سر از آب بیرون آورده بودند. از طریق این خطوط لوله سوخت به لنج‌های دارای تانکر رسانده و به کشورهای دیگر قاچاق می‌شد. اما قاچاق سازمان نیافته و خرد در احجام کوچک توسط افراد بومی شهرهای مرزی انجام می‌شود. مرز نشینان با استفاده از ظرفی چون دبه، پیت و ... سوخت را از جایگاه‌ها خریداری کرده و سپس توسط خودروهای شخصی، الاغ و ... از مرز عبور می‌دهند. بخشی از قاچاق خرد نیز توسط کامیون‌ها و اتوبوس‌هایی که به کشورهای همسایه تردد دارند، انجام می‌شود. افزایش سود ناشی از قاچاق سوخت در کنار افزایش مشکلات اقتصادی مرزنشینان موجب شده که افراد بیشتری به قاچاق سوخت رو بیاورند. از این رو است که وزیر نفت اخیرا اعلام کرد زمانی که با پایین نگه‌داشتن قیمت سوخت در ایران زمینه برای فساد و قاچاق باز نگه داشته شده، نمی‌توان چندان به کسانی که به قاچاق دست می‌زنند، خرده گرفت. به گفته بیژن زنگنه، در برابر سود سرشار قاچاق سوخت کمتر کسی می‌تواند مقاومت کند و این وظیفه دولت است که با اصلاح قیمت‌ها مانع ایجاد فساد و قاچاق در کشور شود.

📌 کارت سوخت چاره ساز است؟

مخالفت مجلس با افزایش نرخ سوخت در بودجه سال ۹۷ نشان داد که قرار نیست به سادگی کشور در مسیر اصلاح قیمت‌ها قرار گیرد. با این حال افزایش قاچاق و مصرف سوخت در ماه‌های اخیر دولت مردان و مجلس نشینان را به صرافت اصلاح قیمت‌ها انداخته است. چراکه افزایش ۱۵ درصدی مصرف بنزین

در سال جاری و رسیدن آن به بیش از ۹۰ میلیون لیتر در روز به این معنا است که در صورت تداوم این مسیر ایران در مدت کوتاهی نیازمند به واردات این سوخت خواهد شد. در حال حاضر میزان تولید و مصرف بنزین نزدیک به هم قرار دارد و تا پایان سال با وارد مدار شدن فاز سه پالایشگاه خلیج فارس میزان تولید بنزین به حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز خواهد رسید. با این حال در صورت تداوم افزایش مصرف با نرخ رشدی که امسال تجربه کرد، به این معنا است که سال بعد مجددا ایران نیازمند واردات بنزین خواهد بود؛ این موضوع در شرایطی که تحریم‌های آمریکا علیه ایران آغاز شده می‌تواند چالش اساسی پیش روی کشور قرار دهد. مسئولین برای اینکه هزینه سیاسی و اجتماعی ناشی از اصلاح قیمت‌ها را به حداقل برسانند، راهکار بازگشت به کارت سوخت را مطرح کرده‌اند. به این معنا که با در نظر گرفتن سهمیه حدود ۶۰ لیتر برای هر خودرو، بنزین با دو نرخ آزاد و سهمیه‌ای توزیع شود. با این حال بعید است که این راهکار بتواند مانع از قاچاق و کاهش مصرف بنزین شود. زیرا کارت سوخت تنها در صورتی از قاچاق بنزین

هر روز ۳۰۰ میلیارد تومان از ثروت و دارایی ایرانیان به جیب قاچاقچیان و مردم در کشورهای همسایه وارد می‌شود. «این رقم در کل سال به حدود ۱۱۰ هزار میلیارد تومان می‌رسد و سهم هر ایرانی از آن حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان است

جلوگیری می‌کند که قیمت آزاد آن نزدیک به قیمت بنزین در کشورهای همسایه تعیین شود. متوسط قیمت بنزین در کشورهای همسایه بیش از ۹۰۰۰ تومان است. با این حال اظهارات مسئولین نشان می‌دهد که اصلاح واقعی قیمت‌ها در دستور کار نیست. باید توجه داشت که حتی افزایش نرخ به ۵۰۰۰ تومان به معنای سود ۱۰۰ درصدی قاچاق بنزین به پاکستان و سود ۲۵۰ درصدی قاچاق این سوخت به ترکیه است.

در این میان برخی بر این باورند که با بررسی آمار و اطلاعات به دست آمده از کارت سوخت می‌توان جلوی آن را گرفت. اما چنین فرضیه‌ای پیش از این رد شده است. اول اینکه گازوئیل همچنان با کارت سوخت توزیع می‌شود، با این حال این وسیله و حتی پیمایش رفت و آمد کامیون‌ها نتوانسته مانع از قاچاق گازوئیل شود. علاوه بر این کارت سوخت آمون خود را در استان‌های مرزی پس داده است. چندی است که بنزین در استان‌های مرزی تنها با کارت سوخت توزیع می‌شود، با این حال این موضوع نتوانسته مانع از قاچاق بنزین شود و حتی به پدیده جدیدی با عنوان «کارت سوخت مهاجر» منجر شده است. به این معنا که کارت سوخت خودروها از استان‌های مرکزی جمع‌آوری و برای استفاده از به استان‌های مرزی ارسال شده است. به طوریکه محمد محبی دبیر کمیسیون ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز در استان سیستان و بلوچستان اخیرا از ابطال ۱۲۴ هزار کارت مهاجر که در این استان خبر داده است. به گفته کارشناسان تنها اصلاح واقعی قیمت‌ها (چه با کارت سوخت چه بدون کارت سوخت) می‌تواند مانع از قاچاق سوخت و همچنین کاهش رشد مصرف در داخل کشور شود. در صورتی که دولت به سیاست‌های درست و اصلاحی اقتصادی رو نیاورد، نه تنها باید شاهد تداوم خروج روزانه میلیارد تومان از ثروت کشور به شکل قاچاق باشیم، بلکه کشور در شرایط تحریم با بحران استراتژیکی به نام وادرات بنزین مواجه خواهد شد.

مزایا و موانع فروش نفت خام توسط بخش خصوصی

سعید رفیعی فر - دبیر کل اوپیکس

بورس و حمایت از بخش خصوصی واقعی، با تصویب رگولاتوری نیز عرضه نفت خام و عرضه خوراک واحدهای تولیدی قانونمند شده و زمینه رقابت های ناسالم از میان برود.

با توجه به اینکه بخش خصوصی واقعی در عرصه های اکتشاف، استخراج، بهره برداری و پالایش نفت حضور داشته است، تجارت نفت توسط بخش خصوصی را باید به فال نیک گرفت با این وضع چرخه زنجیره صنعت نفت کامل شده و به دست نیروهای توانمند این بخش ایرانی انجام می گردد.

البته در سالهای گذشته همه بخش خصوصی برای تجارت نفت تمایل داشت ولی امکانش فراهم نشد و حتی در سیاست های اقتصاد مقاومتی نیز تاکید شده بود که در مسیرهای صادراتی نفت خام بخش خصوصی حاضر باشد که خوشبختانه با حمایت روسای سه قوه، پیگیری مجلس شورای اسلامی و استقبال بورس انرژی اولین محموله به فروش رفت.

بازار بزرگ بین المللی عرضه صدمیلیون بشکه نفت در روز شامل قسمی بزرگ از معاملات و قراردادهای دولت ها با دولت ها است و بسیاری از پالایشگاه ها که کوچک و شناخته شده نیستند می توانند مشتریان نفت خام بخش خصوصی باشند و فروشندگان می توانند به بازارهای کوچک دسترسی پیدا کنند.

شرکت ملی نفت برای ایجاد انگیزه های لازم برای حضور بخش خصوصی و سرمایه گذارها قیمت های سقف و کف را برداشته و در برداشت محصول نیز انعطاف نشان داده

حمید حسینی - سخنگوی اوپیکس

است هر خریدار از زمان خرید نفت تا دو ماه فرصت برداشت خواهد داشت و برای شرایط پرداختی نیز تسهیلاتی ایجاد کرده است که بر مبنای آن شرایط پرداخت ۲۰٪ ریالی و ۸۰ درصد ارزی بوده و خریدار می تواند با ضمانت نامه بانکی ۵۰ روزه بعد از بارگیری نسبت به پرداخت ۸۰ درصد ارزی اقرار نماید.

با توجه به درخواست خریدارانی که گروهی تمایل به پرداخت کامل ریالی و گروهی حاضر به پرداخت کامل ارزی داشته نیز وزارت نفت مقرر داشته که هر خریدار می تواند خرید کاملاً ریالی و یا ارزی انجام دهد.

با توجه به تحریم نفت، شرکت ملی نفت، حمل و نقل و ... به نظر می رسد عرضه نفت خام در بورس حتی اگر در قالب سـمبلیک نیز اجرا گردد نشان از جدیت و انعطاف نظر مسئولین است که می تواند با تحریم ها مقابله نماید.

جای امیدواری است که بخش خصوصی واقعی امکان حضور در این بازار را داشته و برنامه ریزی خواهد کرد که در بازارهای جهانی مشتریان خود را پیدا نماید و این اطمینان بخشی است که تا آغاز سال جدید، کار کرد بورس انرژی در این بخش بهتر و فعالتر گردد.

برنده ها و بازنده ها در عدم رعایت استاندارد (کیفیت)

رئیس هیأت مدیره مشاوران آزمایش نفت ایرانیان وحید ابراهیمی

کشورمان در حال تجربه دوران خاصی از شرایط اقتصادی است. باور اینکه همه بار شرایط موجود را بتوان بر دوش تحریم و مسائل ناشی از آن انداخت، بسیار ساده است. ولی با تعمق و تحلیل درست مطالب و شرایط و همچنین بررسی نمونه های مشابه و یک مطالعه تطبیقی میتوان اذعان کرد، بخش عمدهای از شرایط اقتصادی امروز وامدار سیاست و تصمیمات نادرست و هیجانی و خلق الساعه در حوزه اقتصاد خاصه مالی، تولید و صادرات بوده و است لیکن بخش جدی و مهم، سوء استفاده طلبی لایه هایی از جامعه است که این رفتار را چاشنی کسب و کار خود کرده اند.

به گمان زیاد طرح موضوع رعایت و یا عدم رعایت کیفیت (استاندارد) در این برهه زمانی از منظر مخاطبان عدم شناخت شرایط و زمان شناسی نگارنده است. لیکن یادآوری دو نکته در همین برهه زمانی خالی از لطف نمیباشد.

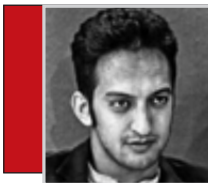
اول اینکه این شرایط به هر جهت گذرا است، اما نوع نگاه به بخش خصوصی و رفتار عمومی ما در این حوزه ماندگار میباشد. همچنان که بعد از سالها تلاش در حوزه تولید انواع فرآورده های نفتی و خدمات مرتبط با آن در پایین دست هنوز جهت اثبات حقانیت این بخش در حوزه کلان اقتصاد کشور به لحاظ توانمندی نزد غالب تصمیم گیران اقتصادی اندر خم یک کوچه هستیم که علت اصلی و مهم از منظر نگارنده عدم تلاش در تحقق رعایت کیفیت و کم توجهی به ساماندهی ارتقای دانش، مهارت و تجربه در عرصه استانداردسازی به منظور ارتقای کیفیت و استفاده از روشها و فناوریهای پیشرفته و نوین در فرآیند تولید بوده که به تبع آن اثبات به جامعه تصمیم گیر از جانب تولید کنندگان واقعی میباشد. که از این بابت فرصت طلبان اقتصادی با چاشنی سوء استفاده و به اسم تولید اقدام به انواع تخلفات نموده و به طور اسمی برنده این وضعیت و طبعاً از منظر ذهنی و روانی نگاهی منفی و بلندمدت به این حوزه ایجاد می نمایند. دوم اینکه علیرغم تأکید و اقدام به حسن نظارت و اطمینان بخش به کیفیت در صادرات و بررسی و تشخیص اولویتهای استانداردسازی در حوزه نیازهای داخلی، صادراتی و وارداتی کشور در قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد کمتر توجهی به این موضوع صورت میپذیرد و بیشتر توجه به ماهیت فرآورده های صادراتی بازار از منظر پیشگیری و مبارزه با تخلف و سوء استفاده است و باز در این چرخه برنده مشخص میباشد که چه لایه هایی از جامعه

است به غیر از اینکه عدم رعایت استاندارد در تولید و صادرات انواع فرآورده های نفتی در بلندمدت بازارهای هدف را نشانه گرفته و از دست بازرگان واقعی خارج که جایگزین کردن آن بسیار سخت و یا حتی محال خواهد نمود. از این رو اقدام به رعایت کیفیت و سلسله برنامه هایی برای کنترل و نظارت بر آن به طور خاص بسیار ضروری است.

علی ایحال طبقه تولید کننده و بازرگان واقعی امروز دچار تشویش و نگرانی است که با درایت عمیق و سیاستگذاری اصولی در تسهیل و رعایت استانداردها و اقداماتی مانند شناسایی سریع متخلفان میتواند در بازگرداندن اعتماد و تعادل در عرصه تولید و صادرات انواع فرآورده های نفتی مؤثر باشد. در این میان یکی از سیاستهای مهم میتواند رویکرد حمایت از کالای ملی با رعایت استانداردهای ملی و حتی بین المللی باشد و این مهم می تواند با حمایت های مالی در زمینه ارتقاء کیفیت در تولید و استانداردسازی منجر به بهبود تولید و زمینه ساز رقابت با تولیدکننده های خارجی شود. هدایت صحیح در این حوزه خود زمینه ساز تقویت توانبخشی تولیدی و به تبع آن صادرات انواع فرآورده های نفتی در پایین دست در بلندمدت خواهد بود.

بهای نفت در انتظار آینده!

علی عبدالهی
دنیای انرژی

اوپک همچنان نرخ تقاضای نفت خام خود را با کاهش ۳۰۰ هزار بشکه در روز نسبت به آخرین برآورد خود برای سال ۲۰۱۹ به مقدار ۸.۳۱ میلیون بشکه در روز پیش‌بینی کرد که این موضوع در مجموع کاهش ۹۰۰ هزار بشکه در روز نسبت به پیش‌بینی خود در سال ۲۰۱۸ را نشان می‌دهد.

برآورد آژانس بین‌المللی انرژی نیز نشان می‌دهد تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۷ حدود ۱.۵ میلیون بشکه در روز افزایش یافته و به ۸.۹۷ میلیون بشکه در روز رسید. همچنین پیش‌بینی شده که تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۸ حدود ۱.۳ میلیون بشکه در روز رشد داشته باشد و به ۱.۹۹ میلیون بشکه در روز برسد.

برآورد اداره اطلاعات انرژی آمریکا نیز نشان می‌دهد تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۷ حدود ۱.۴ میلیون بشکه در روز افزایش یافت و به ۹۸.۳ میلیون بشکه در روز رسید. همچنین پیش‌بینی شده که تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۸ حدود ۱.۶ میلیون بشکه در روز رشد داشته باشد و به روزانه ۱۰۰ میلیون بشکه برسد. البته این نهاد در گزارش جدید خود که در ژانویه ۲۰۱۸ منتشر شد، در میزان رشد تقاضا برای سال ۲۰۱۸ تجدید نظر صعودی داشت و آن را ۱.۷ میلیون بشکه در روز اعلام کرد. به طور کلی میانگین برآوردهای سه نهاد فوق نشان می‌دهد که تقاضای جهانی در آینده روند صعودی را پیش رو خواهد داشت.

پیش‌بینی قیمت نفت در سال‌های ۲۰۲۵ تا ۲۰۵۰

با توجه به چشم‌انداز سالیانه‌ی مرکز مطالعات انرژی آمریکا (EIA) پیش‌بینی شده است متوسط قیمت هر بشکه نفت خام

قیمت جهانی نفت خام امسال به متوسط ۷۴ دلار به ازای هر بشکه و در سال بعد (۲۰۱۹) به مقدار ۷۵ دلار به ازای هر بشکه خواهد رسید. جالب است که این بررسی توسط مرکز اطلاعات و مطالعات انرژی آمریکا (EIA) انجام شده است.

در ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۸ قیمت جهانی نفت به بیشترین مقدار خود در چهار سال اخیر یعنی ۸۱.۲۰ دلار رسید. از جمله دلایل این افزایش قیمت می‌توان به تحریم‌های آمریکا بر علیه ایران، قطعی‌ها در ونزولا و همچنین تصمیم اوپک بر کاهش تولید نفت کشورهای عضو اشاره کرد. همچنین اوپک سعی بر ادامه این روند دارد تا بتواند قدرت کنترل قیمت نفت را بدست بگیرد. این روند با توجه به نشست کشورهای عضو اوپک و متحد‌های خارج از اوپک قرار است تا اواخر سال ۲۰۱۸ ادامه پیدا کند.

قیمت نفت از ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۷ مسیر افزایشی را شروع و بعد ها سیر افزایش خود را حفظ کرد. این افزایش پس از خروج آمریکا از برجام و اعمال تحریم‌های جدید به مقدار ۸۰ دلار برای هر بشکه رسید.

مقیاس‌های تعیین‌کننده

قیمت جهانی نفت را می‌توان با مقایسه مقدار عرضه و تقاضا تا حدودی پیش‌بینی کرد. از دسته‌ی مهم عرضه‌کنندگان می‌توان به تولید نفت شیل آمریکا، بورس نفت خام آمریکا و عرضه‌ی نفت اوپک اشاره کرد. همچنین دو نوع نفت خام وجود دارد که به عنوان معیار برای قیمت نفت خام در نظر گرفته می‌شود. یکی متوسط غرب تگزاس (WTI)، که معیاری برای تعیین کردن قیمت نفت خام آمریکا می‌باشد و دیگری، نفت برنت دریاری شمال است که از شمال غربی اروپا منشأ می‌شود که معیاری برای تعیین قیمت جهانی نفت می‌باشد. در کنگره آمریکا تصمیم‌هایی اتخاذ شد مبنی بر حذف ممانعت صادرات نفت آمریکا که می‌تواند منجر به افزایش قیمت نفت خام آمریکا شود و کارشناسان این افزایش را رقمی بین ۵۶ تا ۸۵ دلار تا دسامبر ۲۰۱۸ پیش‌بینی کرده بودند.

شرایط تقاضا

پیش‌بینی‌های صندوق بین‌المللی و بانک جهانی از شرایط اقتصاد جهانی برای سال ۲۰۱۷ به ترتیب ۳.۶ و ۲.۷ درصد بود که نسبت به سال ۲۰۱۶ به ترتیب ۰.۴ و ۰.۳ درصد بیشتر بود. فرضیات این دو نهاد نسبت به رشد اقتصاد جهانی در سال ۲۰۱۸ به ترتیب ۳.۷ و ۲.۹ درصد بود که ارقام بالاتری نسبت به قبل است. با توجه به رشد بهتر اقتصاد جهانی، افزایش رشد تقاضا نیز قابل پیش‌بینی می‌باشد. به گفته‌ی دبیرخانه اوپک، تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۷ حدود ۱.۵ میلیون بشکه در روز افزایش یافت و به روزانه ۹.۶۹ میلیون بشکه رسید، همچنین پیش‌بینی شده بود که تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۸ حدود ۱.۶ میلیون بشکه در روز رشد داشته باشد و به ۹۸.۵ میلیون بشکه در روز برسد. باتوجه به آمار ماهیانه‌ی اوپک، رشد تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۱۹ به مقدار ۱.۳۶ میلیون بشکه در روز خواهد رسید که این رقم ۵۰ هزار بشکه کمتر از آن چیزی است که پیش‌تر پیش‌بینی شده بود.

برنت در سال ۲۰۲۵ به ۸۵.۷۰ دلار افزایش می‌یابد. در سال ۲۰۳۰ با توجه به افزایش تقاضا، این رقم به ۹۲.۸۲ دلار افزایش پیدا خواهد کرد. در سال ۲۰۴۰ قیمت نفت به ۱۰۶.۰۸ می‌رسد. از این سال به بعد منابع ارزان نفت تمام شده و قیمت نفت مسیر صعودی را تجربه خواهد کرد.

مرکز مطالعات آمریکا معتقد است که نرخ تقاضای نفت با توجه به وابسته‌تر شدن به انرژی‌های تجدیدپذیر و گاز طبیعی، کاهش خواهد یافت. از طرفی رشد سالیانه‌ی اقتصاد را ۲ درصد و همچنین نرخ مصرف انرژی را سالیانه ۰.۴ پیش‌بینی کرده است.

تاثیر تحریم‌های آمریکا بر علیه ایران

ایران در آستانه بازگشت تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا قرار دارد که از تاریخ دوشنبه ۱۵ مرداد/ ۶ اوت اجرایی شده است. در حال حاضر در برهه ای از زمان هستیم که باید از خود پرسیم که با بازگشت این تحریم‌ها آینده ایران چه خواهد شد؟ پیش از پاسخ به این پرسش، باید اندیشید که اقتصاد ایران چگونه تحت تاثیر تحریم‌ها قرار خواهد گرفت؟

در ابتدا، بازگشت مجدد تحریم‌های آمریکا، معامله اسکناس و اسناد مبتنی بر دلار با ایران، نقل و انتقال درآمدها و موسسه‌های مالی ایرانی ایران را هدف قرار خواهد داد.

مطابق اعلام وزارت خزانهداری ایالات متحده، از بامداد سه‌شنبه تحریم‌های آمریکا حوزه‌های خودروسازی، گرافیت، فلزات خام یا نیمه ساخته از قبیل آلومینیوم و فولاد، زغال سنگ، نرم‌افزارهای تنظیم فرایندهای صنعتی و به مرور زمان در آینده ای نه چندان دور واردات فرش و مواد غذایی ایران به آمریکا، فروش هواپیماهای تجاری و همچنین ربال ایران که در چند ماه گذشته بیش از ۵۰ درصد ارزش خود در برابر دلار را از دست داده را شامل خواهد شد.

هزینه‌های حاصل از تحریم‌ها در نهایت به شکل شاخص‌های مختلف اقتصادی در حوزه‌ها و بخش‌های مختلف، نمایان خواهد شد، گرچه خیلی پیش‌تر نتایج این تحریم‌ها خود را در زندگی روزمره ایرانیان نشان خواهند داد.

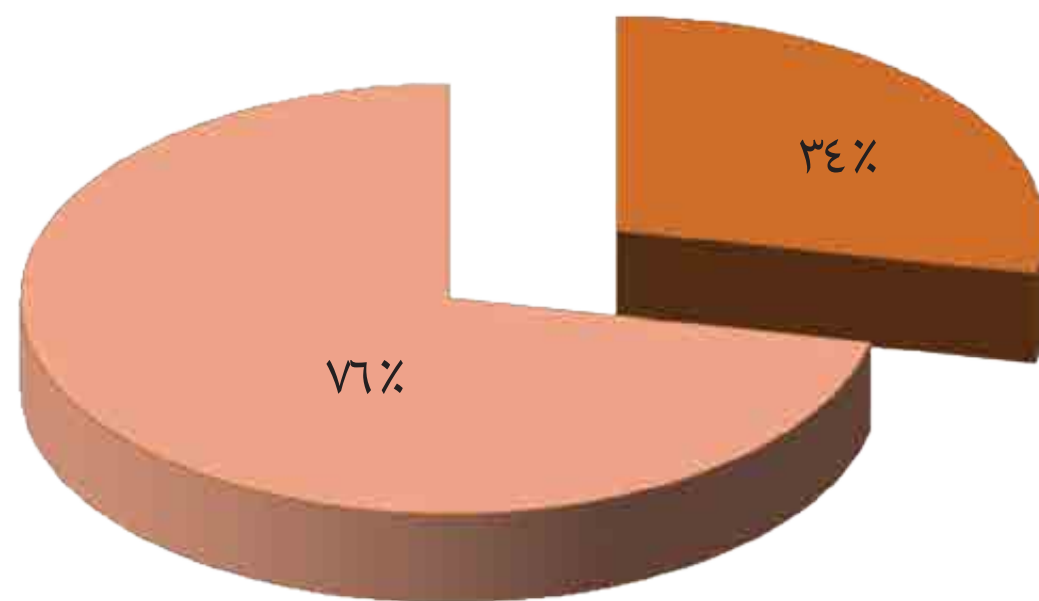
از آنجا که اقتصاد ایران همچنان وابسته به درآمدهای نفتی است، مهم‌ترین اثرپذیری از تحریم‌ها از زاویه کاهش درآمدهای نفتی و افت میزان صادرات محصولات و فرآورده‌های وابسته به این بخش، رقم خواهد خورد. تحریم‌های اخیر ایالت متحده بر علیه ایران باعث شده است که سهم عرضه در بازار جهانی کاهش پیدا کرده و در نتیجه باعث افزایش بهای نفت در بازارهای جهانی شود. پیش‌بینی شده است که با ادامه‌ی تحریم‌ها بر علیه ایران قیمت نفت به عدد به بیش از ۱۰۰ دلار برسد. دونالد ترامپ همچنین از اوپک درخواست کرده است که با افزایش تولید خود عدم عرضه‌ی ایران در بازارهای بین‌المللی را جبران کند که البته با مخالفت اوپک و کشورهای صادرکننده همراه بود. همچنین گفته‌ها حاکی از آن است شرکت دولتی «زاروبزنف» روسیه با نزدیک شدن موعد بازگرداندن تحریم‌های نفتی آمریکا قصد قطع همکاری با شرکت‌های ایرانی را دارد.

نتیجه‌گیری

در ماه‌های اخیر، تغییر و تحولات بسیار زیادی رقم خورده است. اما آنچه مشخص است رشد بهای نفت و تقاضا را شاهد خواهیم بود و ظاهراً این رشد فرای آن چیزی است که بشود با تحریم و یا عوامل دیگر به سادگی کنترل شود. از طرفی بازگشت تحریم‌ها به ایران و از طرف دیگر افزایش تقاضا در بازارهای جهانی، به نظر جایگزین کردن مقدار عرضه‌ی ایران و پاسخگویی برای این نیاز نه تنها توسط اوپک، بلکه برای نفت شیل هم مقدور نمی‌باشد که این موضوع در نهایت به افزایش بهای نفت منجر خواهد شد.

آمار صادرات نفتی و پتروشیمی در پنج ماه نخست سال ۱۳۹۷

■ جمع صادرات اعضا اتحادیه در پنج ماه نخست

آمار صادرات پنج ماه نخست سال ۱۳۹۷			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن(ک.گ)صادرات	
۳,۱۳۵,۰۴۱,۹۴۹	۱۳۱,۶۰۴,۷۵۹,۳۹۹,۶۶۰	۷,۱۴۲,۹۲۵,۶۳۶	جمع صادرات اعضا اتحادیه در ۵ ماهه ابتدای سال
۷,۹۷۱,۸۰۰,۷۱۴	۳۳۲,۹۲۴,۰۵۹,۳۷۰,۳۴۵	۱۲,۸۱۶,۲۶۳,۸۹۴	جمع صادرات شرکت های غیر عضو در ۵ ماهه ابتدای سال
۱۱,۱۰۶,۸۴۲,۶۶۳	۴۶۴,۵۲۸,۸۱۸,۷۷۰,۰۰۵	۱۹,۹۵۹,۱۸۹,۵۳۰	جمع کل صادرات نفتی و پتروشیمی در ۵ ماهه ابتدای سال

بررسی یک پرونده:

آمار کل صادرات اتحادیه اوپکس پنج ماهه نخست سال ۱۳۹۷

منبع: آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران
Iranian Oil, Gas & Petrochemical Products Exporters' Union

نسخه مقایسه ای تهیه شده مربوط به عملکرد صادراتی اعضای اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران در ۵ ماه نخست سال ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ می باشد. در این رابطه ذکر چند موضوع ضروری است:

توضیح ۱- استخراج این آمار بر مبنای ارزش تعرفه های گمرکی صورت گرفته است.
توضیح ۲- متأسفانه آمار عملکرد اعضای کمیسیون نفت، سوپ، ترانزیت و بنکرینگ نیز به دلیل عدم دسترسی به اطلاعات آنها در مجموعه پیش رو لحاظ نشده است.

توضیح ۳- آمار صادرات کل فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی کشور توسط شرکت های دولتی و شرکت های وابسته به نهادهای عمومی و شرکت های خصوصی مجموعاً ۱۱.۱۰۶.۸۴۲.۶۶۳ دلار است و اتحادیه با تخصیص ۳.۱۳۶.۰۰۵.۶۱۸ دلار از مبلغ کل حدود ۲۸٪ از صادرات کشور در بخش فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی را به خود اختصاص داده است.

توضیح ۴- آمارهایی که در صفحه ۳ آورده شده است صرفاً آمار صادرات کمیسیونهای تخصصی اتحادیه است؛ لیکن آمارهای تشریحی در صفحات بعدی براساس HS code گمرکی و بدون توجه به وضعیت کمیسیون های تخصصی است.

بدینوسیله از مسئولان محترم در کلیه بخش ها دعوت می نمایم که با توجه به این آمار از پتانسیل های اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران به عنوان بزرگترین تشکل اقتصادی بخش خصوصی در تصمیم سازی ها و تصمیم گیری های اقتصادی کشور بیشتر استفاده نموده و همواره از ظرفیت های کارشناسی آن در تمام موارد و سطوح بهره مند شوند. ضمناً پذیرای هرگونه نقد یا پیشنهاد در این رابطه هستیم.

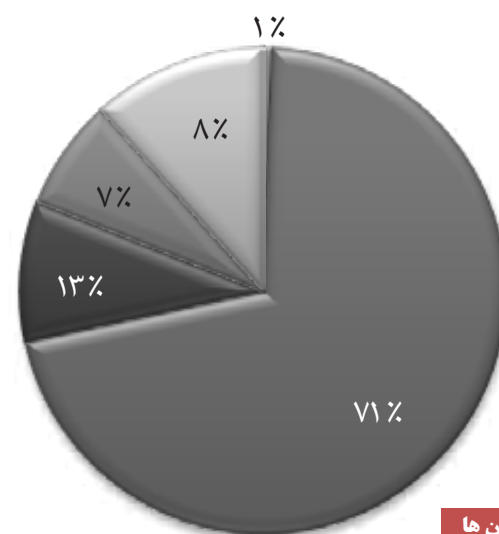
سعید رفیعی فر
دبیرکل اتحادیه

آمار صادرات پنج ماه نخست سال ۱۳۹۷
به تفکیک کمیسیون ها
(براساس ارزش دلاری)

- کمیسیون بازرگانان
- کمیسیون پرافین
- کمیسیون پتروشیمی
- کمیسیون روغن
- کمیسیون شیمیایی و گاز
- کمیسیون قیر

کمیسیون های تخصصی اتحادیه	وزن (ک.گ) صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات
کمیسیون بازرگانان	۳,۳۷۴,۸۱۳	۲۹,۱۷۸,۹۷۷,۲۸۶	۷۱۵,۶۰۲
کمیسیون پرافین	۲۴,۵۱۷,۲۵۵	۷۷۳,۳۸۱,۴۱۷,۸۰۵	۱۸,۲۵۵,۹۹۷
کمیسیون پتروشیمی	۴,۴۱۹,۴۰۶,۳۶۳	۹۳,۴۸۴,۸۲۰,۴۸۵,۴۱۰	۲,۲۲۷,۲۳۵,۵۷۸
کمیسیون روغن	۷۰۷,۵۹۷,۹۲۰	۱۲,۳۷۴,۰۵۸,۷۸۴,۳۱۴	۲۹۴,۷۴۵,۰۰۵
کمیسیون شیمیایی و گاز	۴۴۶,۳۷۹,۳۴۰	۹,۷۴۴,۱۳۱,۸۱۸,۳۳۳	۲۳۰,۹۴۹,۲۱۱
کمیسیون قیر	۱,۵۴۴,۴۵۸,۰۲۹	۱۵,۲۳۹,۹۳۶,۸۸۱,۰۸۲	۳۶۴,۱۰۴,۱۲۵
جمع صادرات کمیسیون های اتحادیه در ۵ ماه ابتدای سال	۷,۱۴۵,۷۳۳,۷۱۹	۱۳۱,۶۴۵,۵۰۸,۳۶۴,۲۳۰	۳,۱۳۶,۰۰۵,۶۱۸

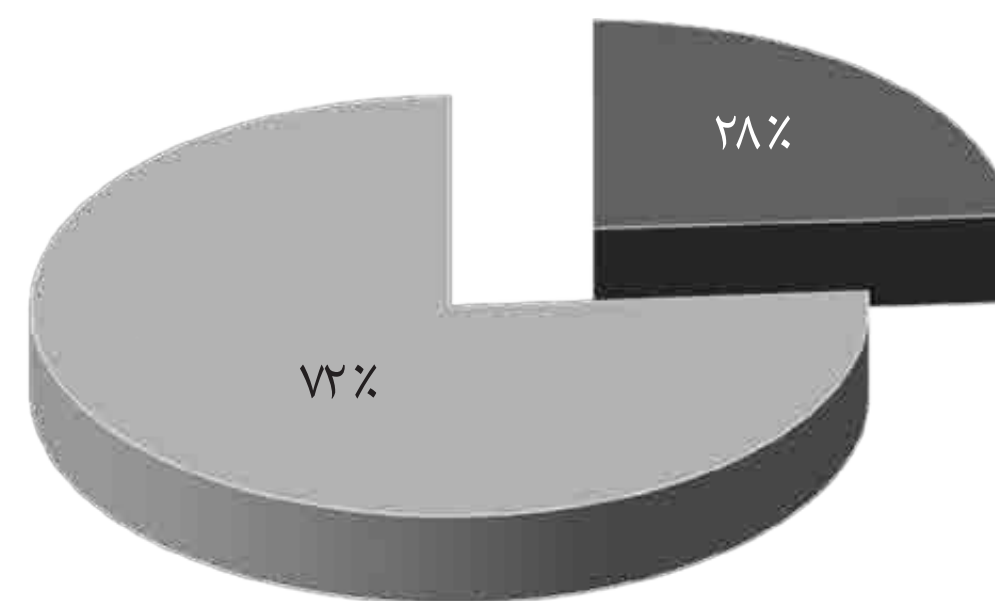

آمار صادرات پنج ماه نخست سال ۱۳۹۶
به تفکیک کمیسیون ها
(براساس ارزش دلاری)

- کمیسیون بازرگانان
- کمیسیون پرافین
- کمیسیون پتروشیمی
- کمیسیون روغن
- کمیسیون شیمیایی و گاز
- کمیسیون قیر

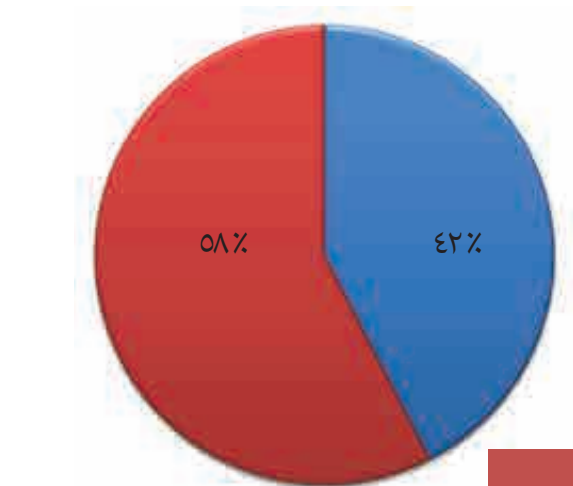
کمیسیون های تخصصی اتحادیه	وزن (ک.گ) صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات
کمیسیون بازرگانان	۱۵۵,۵۱۹	۱,۳۴۱,۰۹۵,۴۲۴	۴۱,۳۴۱
کمیسیون پرافین	۲۱,۰۱۳,۳۳۶	۵۷۶,۷۴۴,۹۴۵,۸۶۶	۱۷,۷۲۹,۲۴۲
کمیسیون پتروشیمی	۴,۳۴۰,۹۵۱,۹۱۲	۵۸,۲۷۹,۹۵۹,۵۹۶,۵۴۷	۱,۷۹۲,۲۸۴,۴۹۰
کمیسیون روغن	۸۰۶,۹۶۰,۱۶۸	۱۰,۶۷۶,۷۶۵,۶۳۷,۹۷۳	۳۲۸,۳۷۵,۲۶۱
کمیسیون شیمیایی و گاز	۳۷۰,۸۹۰,۴۲۳	۵,۹۸۲,۴۲۱,۵۲۳,۸۴۶	۱۸۳,۹۰۶,۲۳۸
کمیسیون قیر	۱,۱۷۹,۸۷۱,۳۷۷	۶,۹۷۸,۴۷۴,۲۰۹,۹۳۴	۲۱۴,۶۰۴,۷۲۲
جمع صادرات کمیسیون های اتحادیه در ۵ ماه ابتدای سال	۶,۷۱۹,۸۴۲,۷۲۵	۸۲,۴۹۵,۷۱۷,۰۰۹,۵۹۰	۲,۵۳۶,۹۴۱,۲۹۴

آمار صادرات نفتی و پتروشیمی در پنج ماه نخست سال ۱۳۹۶

جمع صادرات اعضا اتحادیه در پنج ماه نخست

وزن (ک.گ) صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	آمار صادرات پنج ماه نخست سال ۱۳۹۶
۶,۷۱۱,۷۷۹,۳۸۵	۸۲,۴۴۸,۷۷۴,۱۶۴,۵۰۱	۲,۵۳۵,۵۰۱,۰۵۸	جمع صادرات اعضا اتحادیه در ۵ ماهه ابتدای سال
۱۵,۷۲۳,۰۵۵,۹۳۳	۲۶۲,۶۷۳,۹۴۸,۰۴۴,۹۷۶	۸,۰۷۴,۷۱۸,۷۰۳	جمع صادرات شرکت های غیر عضو در ۵ ماهه ابتدای سال
۲۲,۴۳۴,۸۳۵,۳۱۸	۳۴۵,۱۲۲,۷۲۲,۲۰۹,۴۷۷	۱۰,۶۱۰,۲۱۹,۷۶۱	جمع کل صادرات نفتی و پتروشیمی در ۵ ماهه ابتدای سال

آمار صادرات فرآورده های پارافینی کمیسیون پارافین در
۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۷
(براساس ارزش دلاری)

■ صادرات فرآورده‌های پارافینی چهار پالایشگاه
■ صادرات فرآورده‌های پارافینی اعضای اتحادیه

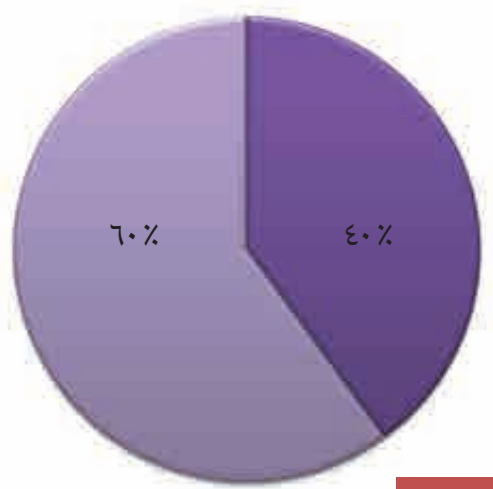
۱۳۹۷			
وزن(ک.گ)صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۲۷,۴۱۰,۱۳۴	۸۳۷,۶۰۴,۰۴۸,۸۵۳	۱۹,۸۹۱,۸۰۵	صادرات فرآورده های پارافینی چهار پالایشگاه
۳۳,۸۹۴,۰۲۰	۱,۱۴۱,۲۸۰,۳۷۶,۸۰۰	۲۷,۰۱۵,۷۲۳	صادرات فرآورده های پارافینی اعضای اتحادیه
۶۱,۳۰۴,۱۵۴	۱,۹۷۸,۹۸۴,۴۲۵,۶۵۳	۴۶,۹۰۷,۵۲۸	صادرات فرآورده های پارافینی کمیسیون در ۵ ماهه ابتدای سال

آمار صادرات فرآورده های پارافینی در ۵ ماهه
نخست سال ۱۳۹۷
(براساس ارزش دلاری)

■ صادرات شرکت های عضو اتحادیه
■ صادرات شرکت های غیرعضو اتحادیه

۱۳۹۷			
وزن(ک.گ)صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۶۱,۳۰۴,۱۵۴	۱,۹۷۸,۹۸۴,۴۲۵,۶۵۳	۴۶,۹۰۷,۵۲۸	صادرات شرکت های عضو اتحادیه
۲۱,۸۶۱,۰۴۰	۷۵۳,۹۷۹,۴۹۰,۵۷۸	۱۷,۸۲۱,۶۰۷	صادرات شرکت های غیر عضو اتحادیه
۸۳,۱۶۵,۱۹۴	۲,۷۳۲,۹۶۳,۹۱۶,۲۳۱	۶۴,۷۲۹,۱۳۵	صادرات فرآورده های پارافینی کشور در ۵ ماهه ابتدای سال

آمار صادرات فرآورده های پارافینی کمیسیون پارافین در ۵
ماهه نخست سال ۱۳۹۶
(براساس ارزش دلاری)

■ صادرات فرآورده‌های پارافینی چهار پالایشگاه
■ صادرات فرآورده‌های پارافینی اعضای اتحادیه

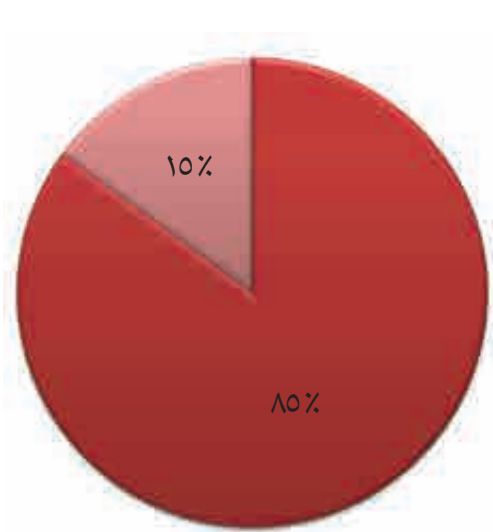
۱۳۹۶			
وزن(ک.گ)صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۴۴,۹۳۴,۹۱۴	۹۴۲,۰۸۸,۸۸۵,۸۰۶	۲۸,۹۷۰,۱۶۴	صادرات فرآورده های پارافینی چهار پالایشگاه
۵۳,۵۵۲,۲۷۸	۱,۴۱۶,۸۸۶,۵۵۱,۶۴۷	۴۳,۵۵۱,۳۸۸	صادرات فرآورده های پارافینی اعضای اتحادیه
۹۸,۴۸۷,۱۹۲	۲,۳۵۸,۹۷۵,۴۳۷,۴۵۳	۷۲,۵۲۱,۵۵۲	صادرات فرآورده های پارافینی کمیسیون در ۵ ماهه ابتدای سال

آمار صادرات فرآورده های پارافینی
در ۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۶
(براساس ارزش دلاری)

■ صادرات شرکت های عضو اتحادیه
■ صادرات شرکت های غیرعضو اتحادیه

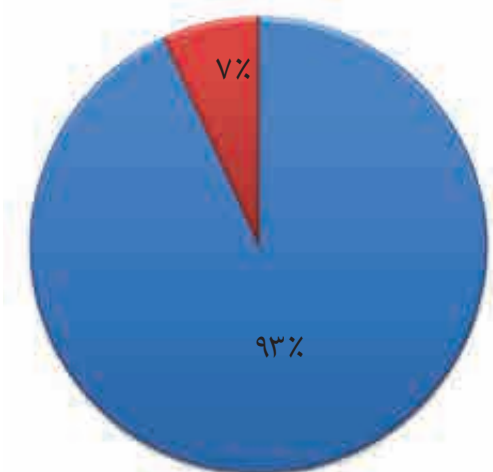
۱۳۹۶			
وزن(ک.گ)صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۹۸,۴۸۷,۱۹۲	۲,۳۵۸,۹۷۵,۴۳۷,۴۵۳	۷۲,۵۲۱,۵۵۲	صادرات شرکت های عضو اتحادیه
۲۲,۳۹۹,۰۰۱	۶۰۶,۸۷۱,۸۵۹,۰۹۷	۱۸,۶۴۲,۹۵۹	صادرات شرکت های غیر عضو اتحادیه
۱۲۰,۸۸۶,۱۹۳	۲,۹۶۵,۸۴۷,۲۹۶,۵۵۰	۹۱,۱۶۴,۵۱۱	صادرات فرآورده های پارافینی کشور در ۵ ماهه ابتدای سال

■ صادرات شرکت های عضو اتحادیه
■ صادرات شرکت های غیر عضو اتحادیه

آمار صادرات فرآورده های روغنی در ۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۷ (براساس ارزش دلاری)

۱۳۹۷			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن (ک.گ) صادرات	
۱۰۲,۸۹۰,۱۶۴	۴,۳۴۳,۲۷۰,۸۴۲,۷۸۵	۲۳۵,۲۸۲,۲۷۱	صادرات شرکت های عضو اتحادیه
۱۸,۰۴۳,۶۳۰	۷۵۲,۰۵۱,۵۶۱,۵۲۰	۴۷,۱۸۹,۶۳۵	صادرات شرکت های غیر عضو اتحادیه
۱۲۰,۹۳۳,۷۹۴	۵,۰۹۵,۳۲۲,۴۰۴,۳۰۵	۲۸۲,۴۷۱,۹۰۶	صادرات فرآورده های روغنی کشور در ۵ ماهه ابتدای سال

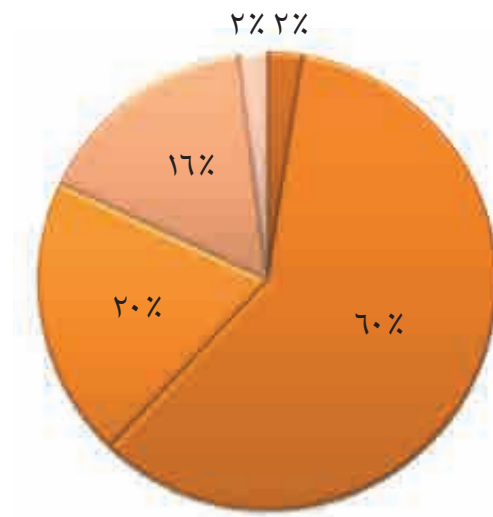
■ صادرات شرکت های عضو اتحادیه
■ صادرات شرکت های غیر عضو اتحادیه

آمار صادرات فرآورده های روغنی در ۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۶ (براساس ارزش دلاری)

۱۳۹۶			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن (ک.گ) صادرات	
۱۹۴,۵۱۸,۴۸۵	۶,۳۲۴,۵۴۶,۸۷۲,۲۷۸	۴۶۷,۴۲۴,۲۲۲	صادرات شرکت های عضو اتحادیه
۱۴,۲۷۳,۳۹۶	۴۶۵,۱۷۳,۴۲۷,۰۵۴	۴۳,۱۶۸,۷۴۷	صادرات شرکت های غیر عضو اتحادیه
۲۰۸,۷۹۱,۸۸۱	۶,۷۸۹,۷۲۰,۳۰۹,۳۳۲	۵۱۰,۵۹۳,۹۶۹	صادرات فرآورده های روغنی کشور در ۵ ماهه ابتدای سال

■ صادرات گاز مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات شیمیای مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات هیدرو کربن مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات پتروشیمی مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات پتروشیمی سایر شرکت های عضو اتحادیه

■ صادرات گاز مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات شیمیای مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات هیدرو کربن مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات پتروشیمی مجتمع های پالایشی عضو
■ صادرات پتروشیمی سایر شرکت های عضو اتحادیه

آمار صادرات فرآورده های شیمیایی، هیدروکربن، گاز و پتروشیمی اعضای کمیسیون پتروشیمی در ۵ ماه ابتدای سال ۱۳۹۷

۱۳۹۷			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن (ک.گ) صادرات	
۳۱۵,۵۶۳,۷۱۳	۱۳,۲۸۶,۱۹۵,۰۲۱,۶۲۰	۵۹۴,۴۸۶,۹۰۰	صادرات گاز مجتمع های پالایشی عضو
۱,۲۸۱,۷۳۵,۷۷۳	۵۳,۷۶۴,۳۳۷,۴۱۱,۰۶۵	۳,۰۸۳,۳۵۴,۹۷۴	صادرات شیمیایی مجتمع های پالایشی عضو
۴۰۳,۱۸۶,۴۴۳	۱۶,۹۴۷,۱۸۵,۴۴۸,۸۷۴	۶۷۷,۷۵۲,۸۸۸	صادرات هیدروکربن مجتمع های پالایشی عضو
۲۵۲,۱۴۶,۱۹۷	۱۰,۵۴۵,۰۶۹,۶۲۴,۳۴۸	۲۱۲,۹۴۷,۱۶۳	صادرات پتروشیمی مجتمع های پالایشی عضو
۵۴,۰۰۲,۲۹۳	۲,۲۶۲,۸۴۵,۷۸۶,۴۶۳	۳۱,۶۳۹,۰۰۵	صادرات پتروشیمی سایر شرکت های عضو اتحادیه
۲,۳۰۶,۶۳۴,۴۱۹	۹۶,۸۰۵,۶۳۳,۲۹۲,۳۶۹	۴,۶۰۰,۱۷۰,۹۳۰	صادرات اعضای کمیسیون پتروشیمی در ۵ ماهه ابتدای سال

آمار صادرات فرآورده های شیمیایی، هیدروکربن، گاز و پتروشیمی اعضای کمیسیون پتروشیمی در ۵ ماه ابتدای سال ۱۳۹۶

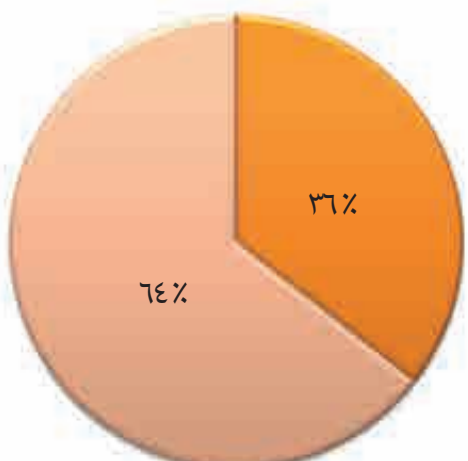
۱۳۹۶			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن (ک.گ) صادرات	
۴۴,۳۵۸,۲۵۱	۱,۴۴۰,۷۴۸,۶۳۷,۲۶۹	۱۲۰,۰۶۸,۵۸۴	صادرات گاز مجتمع های پالایشی عضو
۱,۰۶۹,۱۳۳,۲۱۷	۳۴,۷۵۴,۳۶۰,۶۶۹,۳۸۱	۳,۰۵۱,۷۱۲,۷۳۴	صادرات شیمیایی مجتمع های پالایشی عضو
۳۵۷,۷۳۸,۵۸۲	۱۱,۶۴۰,۴۰۰,۹۴۶,۳۸۰	۸۳۷,۲۱۳,۳۷۱	صادرات هیدروکربن مجتمع های پالایشی عضو
۲۸۶,۵۸۷,۶۹۱	۹,۳۲۲,۲۴۴,۷۷۱,۱۲۸	۲۸۹,۴۰۵,۸۲۸	صادرات پتروشیمی مجتمع های پالایشی عضو
۳۶,۶۳۹,۷۲۲	۱,۱۹۲,۶۲۵,۵۰۴,۷۵۶	۱۷,۸۲۸,۹۱۷	صادرات پتروشیمی سایر شرکت های عضو اتحادیه
۱,۷۹۴,۴۵۷,۶۶۳	۵۸,۳۵۰,۳۸۰,۵۱۸,۹۱۴	۴,۳۱۶,۲۲۸,۴۳۴	صادرات اعضای کمیسیون پتروشیمی در ۵ ماهه ابتدای سال

■ صادرات گاز شرکت‌های عضو کمیسیون
■ صادرات شیمیایی شرکت‌های عضو کمیسیون
■ صادرات هیدروکربن شرکت‌های عضو کمیسیون

آمار صادرات فرآورده‌های شیمیایی، هیدروکربن و گاز
اعضاء کمیسیون شیمیایی و گاز به جز مجتمع‌های عضو
اتحادیه در ۵ ماه ابتدای سال ۱۳۹۷ (براساس ارزش

۱۳۹۷			
وزن (ک.گ) صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۰	۰	۰	صادرات گاز شرکت‌های عضو کمیسیون
۵۱.۲۳۲.۰۹۸	۲.۰۳۷.۱۱۶.۱۷۴.۰۵۱	۴۸.۰۸۶.۶۰۹	صادرات شیمیایی شرکت‌های عضو کمیسیون
۸۸۶.۴۶۶.۸۱۷	۱۵.۷۳۶.۱۹۹.۷۰۲.۵۵۳	۳۷۴.۳۱۷.۶۸۹	صادرات هیدروکربن شرکت‌های عضو کمیسیون
۹۳۷.۶۷۸.۹۱۵	۱۷.۷۷۳.۳۱۵.۸۷۶.۶۰۴	۴۲۲.۴۰۴.۳۹۸	صادرات اعضاء کمیسیون شیمیایی و گاز اتحادیه در ۵ ماهه ابتدای سال

■ صادرات گاز شرکت‌های عضو کمیسیون
■ صادرات شیمیایی شرکت‌های عضو کمیسیون
■ صادرات هیدروکربن شرکت‌های عضو کمیسیون

آمار صادرات فرآورده‌های شیمیایی، هیدروکربن و گاز اعضاء
کمیسیون شیمیایی و گاز به جز مجتمع‌های عضو اتحادیه در ۵
ماه ابتدای سال ۱۳۹۶ (براساس ارزش دلاری)

۱۳۹۶			
وزن (ک.گ) صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۰	۰	۰	صادرات گاز شرکت‌های عضو کمیسیون
۲۲۲.۱۹۷.۲۳۵	۲.۹۴۳.۵۲۴.۵۴۸.۴۸۶	۹۰.۵۰۵.۴۷۳	صادرات شیمیایی شرکت‌های عضو کمیسیون
۴۰۴.۲۱۶.۵۱۸	۵.۳۲۶.۸۱۵.۵۴۶.۹۸۲	۱۶۳.۷۷۴.۹۳۰	صادرات هیدروکربن شرکت‌های عضو کمیسیون
۶۲۶.۴۱۳.۷۵۳	۸.۲۷۰.۳۴۰.۰۹۵.۴۶۸	۲۵۴.۲۸۰.۴۰۳	صادرات اعضاء کمیسیون شیمیایی و گاز اتحادیه در ۵ ماهه ابتدای سال

■ صادرات فرآورده‌های روغنی چهار پالایشگاه
■ صادرات فرآورده‌های روغنی اعضاء اتحادیه

آمار صادرات فرآورده‌های روغنی کمیسیون روغن در ۵
ماهه نخست سال ۱۳۹۷
(براساس ارزش دلاری)

۱۳۹۷			
وزن (ک.گ) صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۱۵۰.۸۷۱.۸۲۶	۲.۹۲۶.۷۲۰.۹۳۳.۰۶۳	۶۹.۶۷۶.۰۶۰	صادرات فرآورده‌های روغنی چهار پالایشگاه
۸۴.۴۱۰.۴۴۵	۱.۴۱۶.۵۴۹.۹۰۹.۷۲۲	۳۳.۲۱۴.۱۰۴	صادرات فرآورده‌های روغنی سایر اعضاء اتحادیه
۲۳۵.۲۸۲.۲۷۱	۴.۳۴۳.۲۷۰.۸۴۲.۷۸۵	۱۰۲.۸۹۰.۱۶۴	صادرات فرآورده‌های روغنی کشور در ۵ ماهه ابتدای سال

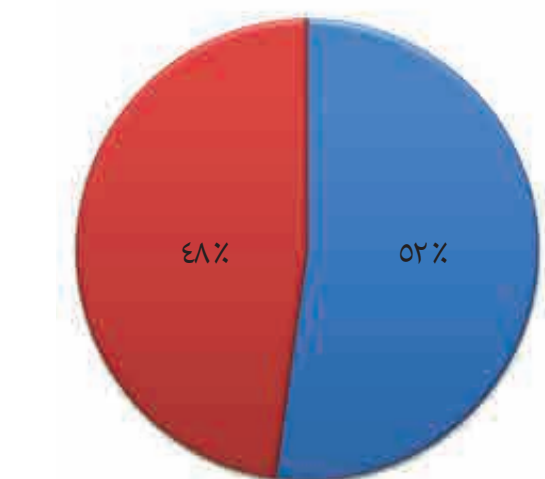

■ صادرات فرآورده‌های روغنی چهار پالایشگاه
■ صادرات فرآورده‌های روغنی اعضاء اتحادیه

آمار صادرات فرآورده‌های روغنی کمیسیون روغن در ۵
ماهه نخست سال ۱۳۹۶
(براساس ارزش دلاری)

۱۳۹۶			
وزن (ک.گ) صادرات	ارزش ریالی صادرات	ارزش دلاری صادرات	
۴۱۹.۱۶۶.۷۶۷	۵.۶۸۵.۹۹۳.۱۲۶.۳۷۱	۱۷۴.۸۹۹.۳۰۹	صادرات فرآورده‌های روغنی چهار پالایشگاه
۴۸.۲۵۷.۴۵۵	۶۳۸.۵۵۳.۷۴۵.۹۰۷	۱۹.۶۱۹.۱۷۶	صادرات فرآورده‌های روغنی سایر اعضاء اتحادیه
۴۶۷.۴۲۴.۲۲۲	۶.۳۲۴.۵۴۶.۸۷۲.۲۷۸	۱۹۴.۵۱۸.۴۸۵	صادرات فرآورده‌های روغنی کشور در ۵ ماهه ابتدای سال

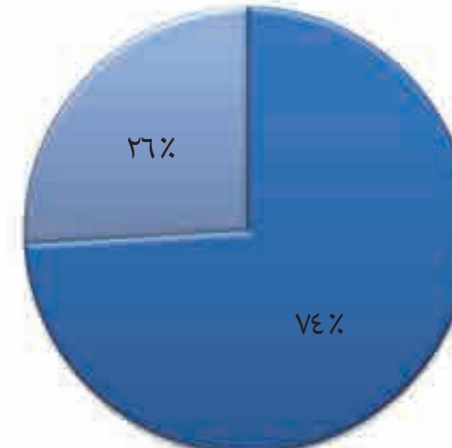
آمار صادرات اعضاء کمیسیون قیر در ۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۷ (براساس ارزش دلاری)

■ سهم صادرات پالایش نفت جی و پاسارگاد
■ سهم صادرات سایر اعضاء اتحادیه

۱۳۹۷			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن(ک.گ)صادرات	
۱۳۴,۲۳۷,۸۸۹	۵,۶۱۹,۳۴۶,۱۳۸,۹۲۹	۷۱۳,۷۳۶,۵۴۳	سهم صادرات پالایش نفت جی و پاسارگاد
۱۲۲,۹۳۱,۳۲۰	۵,۱۲۴,۹۵۷,۷۸۷,۸۹۰	۵۹۷,۵۶۰,۹۰۷	سهم صادرات سایر اعضاء اتحادیه
۲۵۷,۱۶۹,۲۰۹	۱۰,۷۴۴,۳۰۳,۹۲۶,۸۱۹	۱,۳۱۱,۲۹۷,۴۵۰	صادرات اعضاء کمیسیون قیر اتحادیه

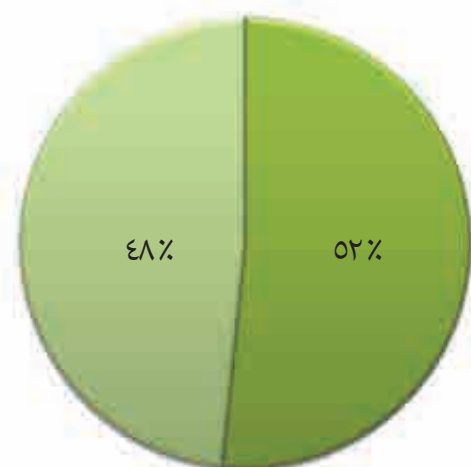
آمار صادرات قیر در ۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۷ (براساس ارزش دلاری)

■ صادرات قیر شرکت‌های عضو اتحادیه
■ صادرات قیر شرکت‌های غیرعضو اتحادیه

۱۳۹۷			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن(ک.گ)صادرات	
۲۵۷,۱۶۹,۲۰۹	۱۰,۷۴۴,۳۰۳,۹۲۶,۸۱۹	۱,۳۱۱,۲۹۷,۴۵۰	صادرات قیر شرکت‌های عضو اتحادیه
۹۰,۰۷۳,۰۸۸	۳,۸۱۱,۵۳۷,۹۳۲,۸۹۴	۴۰۳,۳۴۳,۸۸۴	صادرات قیر شرکت‌های غیر عضو اتحادیه
۳۴۷,۲۴۲,۲۹۷	۱۴,۵۵۵,۸۴۱,۸۵۹,۷۱۳	۱,۷۱۴,۶۴۱,۳۳۴	کل صادرات قیر کشور در مدت زمان ۵ ماه

آمار صادرات اعضاء کمیسیون قیر در ۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۶ (براساس ارزش دلاری)

■ سهم صادرات پالایش نفت جی و پاسارگاد
■ سهم صادرات سایر اعضاء اتحادیه

۱۳۹۶			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن(ک.گ)صادرات	
۱۱۴,۱۳۲,۷۵۹	۳,۷۱۱,۵۸۴,۷۰۹,۸۰۹	۶۳۱,۸۶۵,۲۶۴	سهم صادرات پالایش نفت جی و پاسارگاد
۱۰۷,۰۳۰,۶۳۲	۳,۴۷۹,۸۸۹,۳۷۵,۶۶۸	۵۷۹,۴۲۳,۸۶۰	سهم صادرات سایر اعضاء اتحادیه
۲۲۱,۱۶۳,۳۹۱	۷,۱۹۱,۴۷۴,۰۸۵,۴۷۷	۱,۲۱۱,۲۸۹,۱۲۴	صادرات اعضاء کمیسیون قیر اتحادیه

آمار صادرات قیر در ۵ ماهه نخست سال ۱۳۹۶ (براساس ارزش دلاری)

■ صادرات قیر شرکت‌های عضو اتحادیه
■ صادرات قیر شرکت‌های غیرعضو اتحادیه

۱۳۹۶			
ارزش دلاری صادرات	ارزش ریالی صادرات	وزن(ک.گ)صادرات	
۲۲۱,۱۶۳,۳۹۱	۷,۱۹۱,۴۷۴,۰۸۵,۴۷۷	۱,۲۱۱,۲۸۹,۱۲۴	صادرات قیر شرکت‌های عضو اتحادیه
۵۳,۵۶۱,۰۹۲	۱,۷۴۳,۱۳۶,۱۷۰,۱۷۱	۲۶۱,۷۹۵,۵۱۵	صادرات قیر شرکت‌های غیر عضو اتحادیه
۲۷۴,۷۲۴,۴۸۳	۸,۹۳۴,۶۱۰,۲۵۵,۶۴۸	۱,۴۷۳,۰۸۴,۶۳۹	کل صادرات قیر کشور در مدت زمان ۵ ماه

چرا بانک مرکزی ایران نمی‌تواند مستقل باشد؟

رابطه دولت و بانک مرکزی زیر سایه نفت

آیسان تنها | دنیای انرژی

رابطه بانک مرکزی و دولت از سال ۱۹۹۰ وارد ادبیات اقتصادی شد. به دنبال سال‌هایی که برخی اقتصادهای صنعتی دنیا تورم بالا را تجربه کرده بودند و بررسی‌ها نشان می‌داد که در اغلب مواقع این تورم سنگین حاصل اقدامات دولت‌ها در بودجه است. حاصل هزینه‌های سنگینی که دولت‌ها بیمی از تامین مالی آن را نداشتند و به راحتی دستور تامین پول آن از بانک مرکزی را صادر می‌کردند.

همواره تعیین سمت‌های اجرایی توسط انتخابات و از سوی مردم منجر به آن شده که سیاستون وزن بیش‌تری به اهداف اقتصادی کوتاه مدت نسبت به اهداف بلندمدت دهند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که سیاستون معمولاً با سه هدف تامین هزینه‌های بودجه (به ویژه

در مواردی که مالیات مناسب نمی‌توانند دریافت کنند)، ایجاد اشتغال به وسیله رابطه منحنی فیلیپس (افزایش اشتغال به دنبال افزایش تورم که اثری کوتاه مدت دارد) و کم‌ارزش کردن بدهی‌های خود علاقه‌مند به سیاست‌های تورم‌زا هستند. حال سوال اینجا است که در چه فرآیندی بانک مرکزی به این تصمیمات دولت تن می‌دهد؟ اقتصاددانان عامل چنین تصمیماتی را فشار دولت دانسته‌اند.

اقتصاددانی به اسم کنت رگوف رابطه استقلال بانک مرکزی و تورم را بررسی کرد و به این نتیجه رسید که در کشورهای توسعه‌یافته این دو بایکدیگر رابطه معکوس دارند. در بررسی‌های بعدی اقتصاددانان به این جمع‌بندی رسیدند که بانک‌های مرکزی مستقل و مصون از فشارهای سیاسی بیشتر از سایرین بر مبنای مصالح اقتصادی تصمیم

می‌گیرند و به دنبال آن معمولاً در رسیدن به اهداف خود نیز عملکرد بهتری دارند. اهدافی اعم از تنظیم و اجرای سیاست‌های پولی، تضمین سلامت سیستم بانکی و نظارت بر عملیات بانک‌ها. بانک مرکزی علاوه بر چاپ و نشر پول (خلق پول)، وظایفی مانند حفظ ارزش پول ملی، کنترل سطح عمومی قیمت‌ها و ایجاد زمینه‌های لازم برای امنیت مالی سپرده‌گذاران را نیز بر عهده دارند.

📌 شاخص‌های استقلال بانک مرکزی

پژوهشگران در دوره‌های مختلف برای سنجیدن میزان استقلال بانک مرکزی ابزارهایی هم به کار بسته‌اند. مثلاً کدگذاری قوانین و مقرراتی که چارچوب بانک مرکزی را تعیین می‌کنند. همچنین دوره تصدی رئیس کل و نحوه عزل و نصب، نقش دولت در تدوین سیاست‌های پولی و ...

از سوی دیگر با توجه به پیشرفت‌های نظری و تجربی بحث استقلال بانک مرکزی، بسیاری از کشورها به سمت تهیه قوانینی در جهت استقلال بیشتر بانک مرکزی حرکت کردند. در مطالعه‌ای که سال ۲۰۰۷ به روی بانک‌های مرکزی دنیا انجام شد مشخص شد هم در کشورهای پیشرفته و هم در اقتصادهای نوظهور بانک‌های مرکزی نسبت به سال ۱۹۸۰ مستقل‌تر شده‌اند. و این حاصل اصلاحات قانونی بوده است. همچنین درمیان کشورهای مختلف دنیا نوعی وفاق در مورد سیاست‌زدایی از سیاست‌گذاری پولی و عدم استفاده از پول به عنوان ابزاری سیاسی صورت گرفت که مهمترین مقدمه کاهش قابل توجه نرخ تورم در سالهای دهه نود میلادی در سطح جهان بود.

📌 استقلال بانک مرکزی در ایران

اقتصاد ایران از دیرباز با مشکل تورم دست و پنجه نرم کرده و به طور میانگین نیز در سال‌های بعد انقلاب همواره تورم دو رقمی

داشته است. این در حالی است که تورم مشکلی است که اغلب اقتصادهای دنیا بر آن فائق آمده و اکنون تعداد کمتر از ۱۰ کشور در دنیا هستند که تورم دو رقمی دارند. تورم ایران که مطالعات تجربی آن را حاصل رشد عرضه پول می‌دانند به عنوان نتیجه سیاست‌های نامناسب پولی بانک مرکزی موضوعی است که باب بحث درباره وضعیت استقلال بانک مرکزی در ایران را باز می‌کند. یکی از شاخص‌هایی که میزان استقلال بانک مرکزی را می‌سنجد، شاخص کوکرمین است که در سال ۱۳۹۲ معرفی شد و میزان استقلال بانک مرکزی را بر مبنای محورهایی مانند نحوه انتخاب رئیس بانک مرکزی، نحوه مدیریت، شرایط برکناری، فرمول‌بندی سیاست‌های بانک‌ها اعم از نقش بانک مرکزی در بودجه‌ریزی و محدودیت در اعطای وام می‌سنجد. این شاخص عددی بین صفر تا یک است و هر قدر این عدد به یک نزدیک‌تر باشد همان اندازه بانک مرکزی مستقل‌تر است.

طبق گزارشی که از شاخص کوکرمین منتشر شد در سال ۲۰۱۶ ایران از ۱۷۲ کشور در جایگاه ۱۴۲ ایستاده است. عدد ایران در این شاخص کمتر از ۰.۴ بوده است. به گفته مسعود نیلی، اقتصاد دان استقلال بانک مرکزی در کشورهایی که او آن‌ها را عادی می‌خواند با یک توان «نه گفتن» بانک مرکزی قابل حصول است. موضوعی که در ایران البته با چالش‌هایی بیشتری نسبت به همان کشورهای عادی روبه رو است.

یکی از این چالش‌ها این است که دولت علاوه بر ضرورت تامین بهداشت و آموزش رایگان که قانوناً وظیفه آن را به عهده دارد، با چالش پرداخت انواع یارانه به کالاهای مصرفی مردم روبه رو است. نان و انرژی و گندم و... این موضوع در کنار عدم اصلاح نظام مالیاتی منجر به آن شده است که دولت همواره با یک کسری بودجه قابل توجه روبه رو باشد.

تورم مشکلی است که اغلب اقتصادهای دنیا بر آن فائق آمده و اکنون تعداد کمتر از ۱۰ کشور در دنیا هستند که تورم دو رقمی دارند

بسته‌بندی فراورده‌های نفت و پتروشیمی ۲

(Petroleum Packaging Council (PPC)

رضا نورایی مدرس صنعت بسته بندی

آشنایی با شورای بسته‌بندی مواد نفتی

موضوع بسته‌بندی فراورده‌های نفت و پتروشیمی آن قدر اهمیت دارد که سازمانی برای آن ایجاد شده است. شورای بسته‌بندی محصولات نفتی که در ایالت کالیفرنیا ی آمریکا قرار دارد نشانه دغدغه‌های موجود در بسته‌بندی نفت و گاز و فراورده‌های آنها است.

در ادامه آشنایی مختصری با این شورا خواهیم داشت. شورای بسته‌بندی مواد نفتی نزدیک به شصت سال قدمت دارد و در این مدت نقطه تمرکز متخصصان بسته‌بندی در صنایع نفت و پتروشیمی بوده است. مانند همیشه این سابقه به ما گوشزد می‌کند که بسیاری از واقعیت‌ها است که ما از آن بی‌خبریم یا به آن اهمیتی نداده‌ایم. در واقع همین جزئیات هستند که موفقیت کشورهای توسعه یافته را کامل کرده‌اند در حالی که ما همواره به این امور با دید مسائل فرعی و حاشیه‌ای نگریده‌ایم و با ژست کلان‌نگر به کلیات پرداخته‌ایم. ماموریت این شورا چنان که در بیانیه آن آمده عبارت است از تبیین و فراهم کردن راهبردها، آموزش‌های فنی و شبکه‌های عملیاتی برای صنایع بسته‌بندی مواد نفتی. چشم‌انداز این شورا عبارت است از تبدیل شدن به مهم‌ترین منبع جهانی برای نوآوری، بهره‌وری تولید، ایمنی، سلامت و پایداری در سراسر صنعت نفت. شورای بسته‌بندی مواد نفتی

اما به زعم کارشناسان اقتصادی یکی دیگر از جدی‌ترین چالش‌های روبه‌روی استقلال بانک مرکزی «دولتی بودن» بخش اصلی بانکداری تجاری در ایران است. سازوکار مالکیت دولتی بانک‌ها و قانون عملیات بانکی بدون ربا به گونه‌ای است که هرگونه سیاست پولی و اعتباری منوط به تصویب هیات وزیران است و اینگونه امکان تسلط دولت بر منابع بانک‌های تجاری فراهم شده است. در کنار آن شکل‌گیری تسهیلات تکلیفی که در بودجه تکلیف می‌شود خود به معنی خرج کردن از منابع مردم است که توسط دولت صورت می‌گیرد.

در این مورد بسیاری از کارشناسان حوزه بانکی خواهان تطبیق وظایف بانک مرکزی با وظایف بانک مرکزی در دنیا هستند و آن اول اعمال سیاست پولی و تنظیم مقررات بازار بانکی و اعمال نظارت است.

چالش دیگری که جدی ترین مسئله عدم استقلال بانک مرکزی در ایران است، بحث نفت فروش بودن دولت است. این موضوع باعث شده است که اقداماتی مانند ممنوعیت استفاده از استقراض از بانک مرکزی که طی برنامه سوم توسعه قانونی شد هم نتیجه چندان رضایت‌بخشی در استقلال بانک مرکزی نداشته باشد. چرا که بانک مرکزی در نهایت چاره‌ای ندارد جز اینکه به خرید ارز حاصل از فروش نفت به هر میزانی که در اراده دولت باشد تن دهد. به این ترتیب خالص دارایی خارجی بانک مرکزی، اصلی ترین موتور محرک رشد نقدینگی در کشور بوده است. موضوعی که اقتصاددانان آن را عامل اصلی بحران‌های اقتصادی می‌دانند. بحران‌هایی مثل تورم و افزایش قیمت مسکن و... ناشی از فروش ارز حاصل از صادرات نفت به بانک مرکزی و خرج کردن عجولانه آن در امور مختلف بوده است. بر همین استدلال بسیاری از کارشناسان اقتصادی می‌گویند بدون توجه به این موضوع صحبت کردن درباره

باتوجه به وابستگی بودجه کشور به نفت، بانک مرکزی نمی‌تواند ماهیتاً مستقل باشد. لذا زمانی می‌توان بر استقلال بانک مرکزی تاکید کرد که نفت به عنوان یک ثروت تلقی شده و در بودجه و برای پرداخت هزینه‌های جاری خرج نشود

معرفی منابع اطلاعاتی:

(کتاب) ۷ استراتژی مهم در بسته‌بندی محصولات شیمیایی، تالیف کمیته بسته‌بندی شیمیایی انستیتو حرفه‌ای‌های بسته‌بندی آمریکا، ترجمه مهندس حجت سلمانی، نشر هیراد (به سفارش ماهنامه صنعت بسته‌بندی)، هفت استراتژی مهم در بسته‌بندی محصولات شیمیایی که توجه به آنها می‌تواند عملیات زنجیره تامین هر تولیدکننده یا مصرف‌کننده محصولات شیمیایی را در موقعیت برتر قرار دهد. این کتاب توسط کمیته شیمیایی انجمن متخصصان بسته‌بندی آمریکا تالیف شده است و از این جهت بسیار کاربردی و نتیجه‌بخش است. قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

(CD) دایره‌المعارف و واژه‌نامه‌های تخصصی بسته‌بندی

تهیه و توزیع: ماهنامه صنعت بسته‌بندی

دو واژه‌نامه بسیار معتبر صنعت بسته‌بندی به نام‌های IoPP Glossary of packaging (منتشره توسط انجمن حرفه‌ای‌های بسته‌بندی آمریکا/ ۱۵۵ دلار) و Encyclopedia of Packaging (از انتشارات جان وایلی که هر ۱۰ سال یکبار منتشر می‌شود/ ۳۸۲ دلار) به همراه چند واژه‌نامه‌های تخصصی دیگر در صنعت بسته‌بندی جهان که همه به زبان انگلیسی هستند. قیمت: ۳۰۰۰۰ تومان

(کتاب) مبانی فن آوری بسته‌بندی

Fundamental of Packaging technology

نوشته پروفیسور والتر سورکا، مترجمان: مهندس هاشم حبیبی، مهندس حجت سلمانی، نشر هیراد (به سفارش ماهنامه صنعت بسته‌بندی) مجموعه هشت‌جلدی کتاب‌های مبانی فن آوری بسته‌بندی که از کتابی به همین نام ترجمه شده است. این کتاب معروف‌ترین و پرخواننده‌ترین کتاب تخصصی و آموزشی بسته‌بندی در جهان است که توسط انجمن حرفه‌ای‌های بسته‌بندی آمریکا منتشر شده و از بیست سال پیش تاکنون همچنان در صدر کتاب‌های تخصصی بسته‌بندی جهان است. ماهنامه صنعت بسته‌بندی این کتاب ارزشمند را برای ساده کردن مطالعه آن در هشت عنوان منتشر کرده است. قیمت مجموعه: ۱۶۵۰۰۰ تومان

تانکرهای حمل و نقل سوخت به چه چیز معترض بودند؟

سوخت رسانی، پرونده‌ای با چند شاکی

نادی صبورى – دنیای انرژی

بنرهایی که عکس و تک جمله‌ای از رهبر ایران در مورد کلمه «برند» بر آن نقش بسته است، در دست افرادی دیده می‌شود که در ایران به دلیل سبک زندگی به خصوص خود به «سلطان جاده» معروف شده‌اند. چیزی که باعث شده است پیوندی میان اظهارات مقام معظم رهبری و دلیل گردهم جمع شدن بخشی از کامیون‌داران فعال در حوزه حمل و نقل مشتقات نفتی ایجاد شود، طرح «برندینگ» سوخت بوده است. طرحی که اگر بخواهیم به مشکل کامیون داران با آن به طور خلاصه به آن بپردازیم، از سوی این صنف خطری برای کاهش درآمدها به دلیل تغییر در ساز و کار توزیع سوخت تلقی می‌شد. اما این تمام ماجرا نبوده است. اعتراض نفتکش‌ها به طرح برندینگ در ادامه به اعتراضات و اعتصابات صنفی تمام کامیون‌داران پیوست و در ماه‌های اخیر در بعضی شهرها چالش‌های جدی برای پمپ بنزین‌ها ایجاد کرد.

طبق آمار سالنامه راهداری کامیون‌های نفتکش در سال ۱۳۹۶ معادل ۵۶ میلیون و ۵۷۸ هزار تن انواع ترکیبات نفتی و شیمیایی که بنزین در راس آن‌ها قرار دارد را در ایران جا به جا کردند. این آمار ۱۳.۱ درصد کل حمل و نقل جاده‌ای در ایران را تشکیل می‌دهد. اگر آمار کل سفرهای کامیونی در این سال که ۳۰ میلیون سفر بوده است در نظر بگیریم، سهم سفرهای حامل مشتقات نفتی ۱۱ میلیون سفر بوده است. در واقع این بخش

بیشترین سهم را از کل حمل و نقل جاده‌ای دارد که به دنبال آن حمل و نقل کالاهای فلزی و سیمان قرار می‌گیرند. آن‌طور که گزارش برخی رسانه‌ها از اعتراضات زمستان سال گذشته کامیون‌های نفتکش، نشان می‌داد، این صنف طرح «برندینگ سوخت» را تهدیدی پیش روی درآمدهای خود می‌دید. طرح برندینگ سوخت طرحی از سوی بیژن زنگنه وزیر نفت بود که هدف نهایی آن فعال شدن شرکت‌های صاحب برند در عرصه سوخت‌رسانی بود. رانندگان تانکرهای نفتکش استدلال می‌کردند که این طرح آن‌ها را با شرکت‌های غیر دولتی طرف کرده و درآمدها را تا ۵۰ درصد کاهش می‌دهد. ناصر رئیسی فر رئیس هیات مدیره کانون کارفرمایی جایگاه‌های سوخت اما به «دنیای انرژی» می‌گوید: «به رانندگان اطلاعات غلط داده شده بود. طرح برندینگ در واقع مربوط به بخشی از اصل ۴۴ است که دولت را موظف می‌سازد زنجیره تامین و توزیع بنزین را به بخش خصوصی واگذار کند. این واگذاری هیچ تاثیری بر درآمد تانکرهای سوخت نخواهد داشت.» او اضافه می‌کند: «مخالفان این طرح چنین شایعه‌ای را ایجاد کردند تا آن را زمین بزنند»

محمدرضا موسوی خواه مدیرعامل شرکت ملی پخش فراآورده‌های نفتی زمستان پارسال عنوان کرد که ۸۵ شرکت در ایران متقاضی مشارکت در این طرح هستند. او در آن زمان عنوان کرد: «بر اساس طرح برندینگ تلاش می‌شود

سهم سفرهای حامل مشتقات نفتی ۱۱ میلیون سفر بوده است. در واقع این بخش بیشترین سهم را از کل حمل و نقل جاده‌ای دارد که به دنبال آن حمل و نقل کالاهای فلزی و سیمان قرار می‌گیرند

پالایشگاه‌ها فرآورده را به جایگاه‌های طرف قرارداد تحویل دهند.» وزارت نفت ایران مکررا اعلام کرده است که اجرای این طرح باعث کاهش تصدی‌گری دولت می‌شود و وضعیت جایگاه‌ها نیز ساماندهی می‌شود. تا پیش از این تانکرها با شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی طرف حساب بودند و حالا با شرکت‌هایی که از سوی خصوصی‌ها ایجاد می‌شوند روبرو خواهند شد. هر چند رئیس هیات مدیره کانون کارفرمایی جایگاه‌های سوخت می‌گوید که تانکرهای طرف حساب با شرکت پخش مطالبات خود را ۲ ماه یک بار دریافت می‌کنند اما در مواجهه با شرکت‌های خصوصی با ارائه صورت مالی در هر زمان، اما تجربه ناخوشایند اصنافی که خصوصی‌سازی در سال‌های اخیر وضعیتشان را تغییر داد، در پذیرش این ایده که طرح برندینگ تهدیدی برای تانکرهای سوخت است بی‌تاثیر نبوده است.

در این میان باید به وضعیت دیگر وسایل نقلیه عمومی بارگیر که با شرکت‌های خصوصی طرف حساب هستند نگاه کرد. بر اساس آمار دفتر فناوری اطلاعات و ارتباطات کارت هوشمند سوخت، اکنون در مجموع ۳۳۸ هزار و ۱۰۸ وسیله

نقلیه عمومی بارگیر در ایران وجود دارد، این صنف در ماه‌های اخیر بارها به دلیل اعتراضات و اعتصابات‌های خود بر سر زبان افتادند. ۹۵ درصد شرکت‌های فعال در حوزه حمل و نقل جاده‌ای را شرکت‌های «خصوصی» تشکیل می‌دهند. نوک پیکان این اعتراضات به سوی «سهم کمیسیون» این شرکت‌ها از کرایه‌بار نشانه می‌رفت. رانندگان وسایل نقلیه جاده‌ای، در همه جای دنیا سبک زندگی متفاوتی دارند. «کامیون» تقریباً به رفیق و همسفر آن‌ها تبدیل می‌شود و سبک و سیاق تزیینش به گونه‌ایست که راننده بتواند ساعت‌های بسیار طولانی را در آن تاب بیاورد. عمده برخورد و ساعت‌هایی که این صنف ممکن است در کنار یکدیگر بگذرانند در کافه‌های بین راهی هنگام نوشیدن یک لیوان چای پررنگ یا کباب کوبیده است.

این جدا بودن دنیای رانندگانی که در عین حال فقط خودشان می‌توانند سبک زندگی و کاری خود را درک کنند باعث شده است کامیون‌داران خواهان داشتن تشکلی باشند که بتوانند کنار همکارانشان برای فعالیت‌های صنفی خود برنامه‌ریزی کنند. اعتراض دیگر این صنف به اخذ عوارض جاده‌ای از تمام ماشین‌های سنگین است. افزایش حق بیمه که بر دوش راننده کامیون است از دیگر مواردی است که در اعتراضات و اعتصابات چندوقت اخیر مورد نظر بوده است. از سویی، در میان مطالبات عمومی باز هم برخی از مطالبات «نفتکش‌ها» را بیشتر درگیر می‌سازد. یکی از این موارد مطالبه‌ی «حق انعام» برای بارهای خطرناک است که «سوخت» یکی از آن‌ها به شمار می‌رود.

اعتراض سابقه دار است

اعتراض تانکرهای سوخت رسانی که ایجاد صف در پمپ بنزین نتیجه نخست آن است، بی‌سابقه نیست. در سال ۹۱ گروهی از مالکان این تانکرها در اصفهان در اعتراض

وزارت نفت ایران مکررا اعلام کرده است که اجرای طرح برندینگ باعث کاهش تصدی‌گری دولت می‌شود و وضعیت جایگاه‌ها نیز ساماندهی می‌شود

به آنچه که از سوی آن‌ها «پایین بودن کرایه حمل بنزین و گازوئیل از پالایشگاه اصفهان تا پمپ بنزین‌ها» عنوان می‌شد دست به اعتصاب زدند. ایلنا آذر ماه سال ۹۱ نوشت که این اعتراض از نیمه شب ۴ آبان ماه آغاز شده و تا صبح ۵ آبان موجب ایجاد صف‌های طولانی در پمپ بنزین‌های اصفهان شد. در واقع مدل فعلی توزیع سوخت در ایران سال‌هاست که تقریباً هیچ یک از طرفین دخیل را راضی نکرده است. در حالی که اعتراض تانکرهای سوخت رسانی این روزها بیشتر مطرح است، در طول چند سال اخیر جایگاه‌داران و معضل نحوه احتساب کارمزد نیز یک کشمکش همیشگی میان دولت و این صنف بوده است. از سویی مشکلات فراوان از جمله قیمت زمین باعث محدودیت در افزایش تعداد جایگاه‌های سوخت و تشکیل صف و ترافیک مقابل بسیاری از این جایگاه‌ها به ویژه در کلان‌شهرهایی مانند تهران شده است.

تمام این موارد نشان می‌دهند معادله تولید، تامین و توزیع سوخت در ایران نیازمند بازنگری است. بازنگری که در آن تمام ذی‌فنان و ذی‌مدخلان در تصمیم‌گیری مشارکت داده شوند.

میانی که خود ماده اولیه محصولات نهایی است مانند مواد اولیه پلاستیک و پی وی سی و ملامین و ... و دسته سوم محصولات نهایی مانند: لاستیک، کودهای شیمیایی، بنزین، الیاف مصنوعی و ... تقسیم می شود. حقیقت آن است که با پیشرفت زندگی بشر و وابستگی بیش از پیش به تولید انرژی از سوخت های فسیلی و همچنین مواد مصنوعی ساخته شده در پتروشیمی ها، نقش پالایشگاهها و پتروشیمی ها در تولید افزایش یافته است و این خود باعث افزایش تقاضا برای محصولات پایین دست شده است.

به دلیل افزایش این تقاضا و همچنین فراگیر شدن استفاده از محصولات پتروشیمی در کشورهای در حال توسعه و جوامع پر جمعیت اخیراً به جهت کاهش انرژی مصرفی و کاهش پسماند و همچنین کامل تر شدن چرخه های تولید نسل جدیدی از صنایع پایین دستی با عنوان پتروپالایشگاه بوجود آمده است.

در واقع پترو پالایشگاهها امکان حضور پر رنگ تری با توجه به محبوبیت محصولات پتروشیمی به تولید کنندگان در مقایسه با

تنها پالایشگاه می دهد که باعث می شود تا علاوه بر کامل تر شدن چرخه های پایین دستی هیدروکربن و همچنین حفظ بیشتر انرژی و بالا رفتن راندمان، حضور پر سود تر و پر رنگ تری در بازار داشته باشند و به کلام ساده به صرفه تر تولید کنند.

در کشور ما به دلیل عدم حضور پررنگ بخش خصوصی و همچنین کندی و سنگینی بخش دولتی در تغییر و گذر از یک نسل تکنولوژی به نسلی دیگر هنوز پتروپالایشگاه جایی را برای خود باز نکرده است.

اگر چنانچه پتروپالایشگاهها در ایران باب شوند ممکن است بتوان راندمان مصرف انرژی در چرخه پایین دست انرژی را کاهش داده و حتی از اتلاف خوراک و افزایش آلودگی محیط زیست نیز جلوگیری کرد. نکته دیگر که جا دارد در برنامه ریزی های راهبردی صنایع پایین دست در نظر گرفته شود، بازارهای مجاور ایران است.

بسیاری از کشورهای همسایه ایران بازارهای بکر و در حال توسعه ای هستند که کمتر به عنوان مشتری خوراک نهایی ماهدف گذاری شدند. طی چند ماه اخیر در طی کاهش ارزش پول ملی در مقابل ریال پدیده ای به نام قاچاق به شدت پر رنگ و رسانه ای شده است؛ قاچاق به نوبه خود پدیده ای مضر و منفی به حساب می آید اما حداقل نکته مثبتی که در آن می توان یافت شدت کشش عرضه و تقاضاست.

چرا عرضه و تقاضای موجود نادیده گرفته می شود. تصور کنید اگر وزارت نفت عزمی برای عرضه نفت و گاز در بورس داشته باشد آیا بهتر نیست که در طراحی واحدهای کوچک پتروپالایشگاه در مناطق نزدیک به مرز با حداقل آلودگی برنامه ریزی شود؟

تصور کنید که اگر این محصولات با قیمتی پایین تر از عرف بین الملل به دست صادر کننده برسد، ولو به صورت چمدانی می تواند در آنسوی مرزها به خریدار تحویل شود.

البته برنامه ریزی برای تبدیل پدیده ای مانند قاچاق به یک مزیت در دوران تحریم کار ساده ای نیست و قطعاً به سادگی نوشتن آن نخواهد بود اما منظور از بیان آن دیدن نکاتی مانند میل و کشش شدید عرضه و تقاضا در مرزهای شرقی و غربی ایران است که با توجه به شرایط بین المللی پیش آمده برای فروش نفت و گاز در ایران بد نیست که به آن نگاه ویژه گردد.

همچنین تغییر سوخت بانکرینگ که برای ۲۰۲۰ برنامه ریزی شده است به زودی

تمام کشورها را محتاج ال ان جی خواهد کرد. و با توجه به اینکه ایران به عنوان یکی از شاخص ترین کشورهای دارای گاز حتی یک واحد تولید ال ان جی نیز ندارد، نیاز شدید تولید این فرآورده گازی برای مصرف داخلی و فراتر از آن برآورده کردن نیاز کشورهای همسایه احساس می گردد.

ال ان جی نیز می تواند در غالب چرخه های پتروپالایشی در نزدیکی مرزها تولید شود و به این ترتیب حداکثر تکمیل شدن چرخه ها جهت ازدیاد ارزش افزوده بر روی مواد خام استخراجی صورت گیرد. فراموش نگردد راز توسعه صنایع پایین دستی و بهینه سازی آنها ورود بخش خصوصی است. بخش خصوصی واقعی که مجال و فضای رقابت سالم با غیر رانتهی ها را داشته باشد.

ضرورت سرمایه گذاری در پتروپالایشگاهها

سعید ساویز - تحلیل گر انرژی پتروپالایشگاه ها چه هستند و چگونه این واژه به ادبیات

نفت و گاز و انرژی راه پیدا کرده است. غالب مردم با

واژگانی چون پالایشگاه و پتروشیمی آشنایی دارند. پالایشگاه و پتروشیمی به دلیل اینکه قدمت بسیار طولانی دارند و بسیاری از محصولات مورد نیاز مردم به تفکیک از هر کدام از آنها تامین می شود، اسامی شناخته شده هستند.

در واقع نفت و گاز خام از میادین تولید و پس از فراورش اولیه در واحدهای بهره برداری به پالایشگاه ها ارسال می شود. از اینجا یعنی از خروجی واحدهای بهره برداری جز پایین دست صنایع نفت به حساب می آید. مهمترین خروجی و محصول پالایشگاههای نفتی و گازی شامل: نفتا، بنزین، گازوییل، نفت سفید، نفت کوره، قیر و مالچ و همچنین میعانات گازی و گازهای سبکی چون متان، اتان و پروپان و گوگرد است.

محصول خروجی پالایشگاهها بخشی به صورت مستقیم در بازار به مردم عرضه می شود و مورد مصرف قرار می گیرد اما بخشی دیگر به پتروشیمی ها انتقال داد شده و دست دوم محصولات پایین دستی به سه گروه محصولات اصلی شامل دسته اول: اتیلن، پروپیلن، گوگرد، بنزین، آمونیاک و غیره، این محصولات پایه و اساس محصولات متعدد دیگر پتروشیمی را تشکیل می دهد. دسته دوم شامل محصولات

رامین فروزنده

کارشناس ارشد انرژی

استراتژی صحیح حفظ ذخایر نفت و گاز

برای آیندگان چیست؟

پارادایم خلق ثروت

قاعده مشهوری وجود دارد که براساس آن تولید از منابعی مثل نفت و گاز باید با رعایت ملاحظات بین‌نسلی صورت گیرد و نه صرفاً برای کسب درآمد حداکثری نسل فعلی. این قاعده در مجموع قابل دفاع به نظر می‌رسد و اگر مواردی همچون ملاحظات زیست‌محیطی و اقتصاد کلان را به آن اضافه کنیم، می‌توان شواهد بیشتری در زمینه لزوم توسعه متوازن با استفاده از این منابع پیدا کرد. در مورد خاص ایران باتوجه به حجم بالای ذخایر، این موضوع اهمیت بیشتری هم دارد. تا اینجا هیچ نکته خاصی وجود ندارد، اما سوال این است که چگونه باید این کار را انجام داد؟ طبق معمول، موضوع می‌تواند در قالب پارادایم کهنه و نو مورد بررسی قرار گیرد.

در چارچوب پارادایم کهنه، از آنجا که منابع نفت و گاز بسیار محدود هستند، و روزی به پایان می‌رسند، می‌توان این منابع را زیر زمین نگه داشت و بعداً بسیار گران‌تر به فروش رساند. این پارادایم در زمان تسلط غول‌های بین‌المللی نفت بر منابع کشورهای کم‌توسعه یافته شکل گرفت و در نتیجه اساساً تولید بیشتر به معنای غارت منابع توسط این غول‌ها محسوب می‌شد. لذا تلاش آن بود تا جلوی این غارت گرفته شود. از سوی دیگر براساس برآوردهای علمی در آن زمان تصور این بود که به دلیل محدودیت ذخایر، در آینده نزدیکی تولید نفت دنیا افت می‌کند و در نتیجه قیمت‌ها شدیداً افزایش می‌یابند. پیش‌بینی می‌شد این پدیده در سال‌های اول قرن جاری میلادی به وقوع پیوندد اما هر بار به تعویق افتاد و اکنون هیچ چشم‌اندازی برای آن وجود ندارد. در زمانی که قرار بود قیمت‌ها رشد شدیدی

کنند و حتی به چندصد دلار برسند، در عمل شاهد سقوط قیمت‌ها نیز بودیم و حتی قیمت‌ها به محدوده ۳۰ و ۴۰ دلار نیز رسید. آن پیش‌بینی تحت عنوان پیک عرضه نفت مطرح بود که توضیح‌دهنده بخشی از چارچوب فکری مذکور محسوب می‌شد. پارادایم کهنه را می‌توان پارادایم عصر کمیابی (scarcity) دانست، یعنی پارادایمی که کمیابی منابع جزئی از آن محسوب می‌شود و همه تحلیل‌ها بر مبنای محدودیت منابع نفتی، تمرکز عمده آن در کشورهای کم‌توسعه یافته و تلاش کشورهای توسعه‌یافته برای تسلط بر این منابع صورت می‌گیرد.

در کنار پارادایم عصر کمیابی، پارادایم جدیدتری در حال شکل‌گیری است: پارادایم عصر فراوانی (abundance). در این پارادایم ذخایر نفت بی‌نهایت نیستند، ولی بسیار فراوان‌تر از آنند که نگران تمام شدن آنها باشیم. برای مثال تولید نفت آمریکا برخلاف انتظار افت تدریجی براساس نظریه پیک عرضه، از اوایل قرن جاری در نتیجه انقلاب شیل افزایش یافت و از حدود ۵ میلیون بشکه در روز ظرف یک دهه به بیش از ۱۰ میلیون بشکه در روز رسید. اکتشافات فراوان طی چند دهه اخیر، رشد تخمین‌ها از ذخایر موجود و پیشرفت‌های فناوری باعث شده تا دیگر نگرانی سابق درباره کمبود عرضه وجود نداشته باشد، اگرچه هنوز مسائلی مثل نوسانات ناشی از مسائل سیاسی و تنش‌ها حساسیت عرضه را بالا نگه می‌دارد. در دوران جدید، کاهش

در چارچوب پارادایم جدید، وقتی هدف، خلق ارزش به گونه‌ای است که آیندگان نیز از آن منتفع شوند، با تولید حداکثری از منابع نفت و گاز، البته تحت شرایطی خاص، می‌توان به راه‌حل دست یافت. نخست اینکه باید این خلق ثروت به گونه‌ای بهره‌ور صورت گیرد و در نتیجه باید از صاحبان فناوری و منابع مالی دنیا (غول‌های نفتی) کمک گرفت. حضور گسترده غول‌های نفتی و شرکت‌های بزرگ (همانند آنچه در عمان، قطر، امارات متحده عربی و ... می‌بینیم) نیازمند تحول در قراردادهای نفتی و بهره‌گیری از همه مدل‌ها (و محدود نشدن به

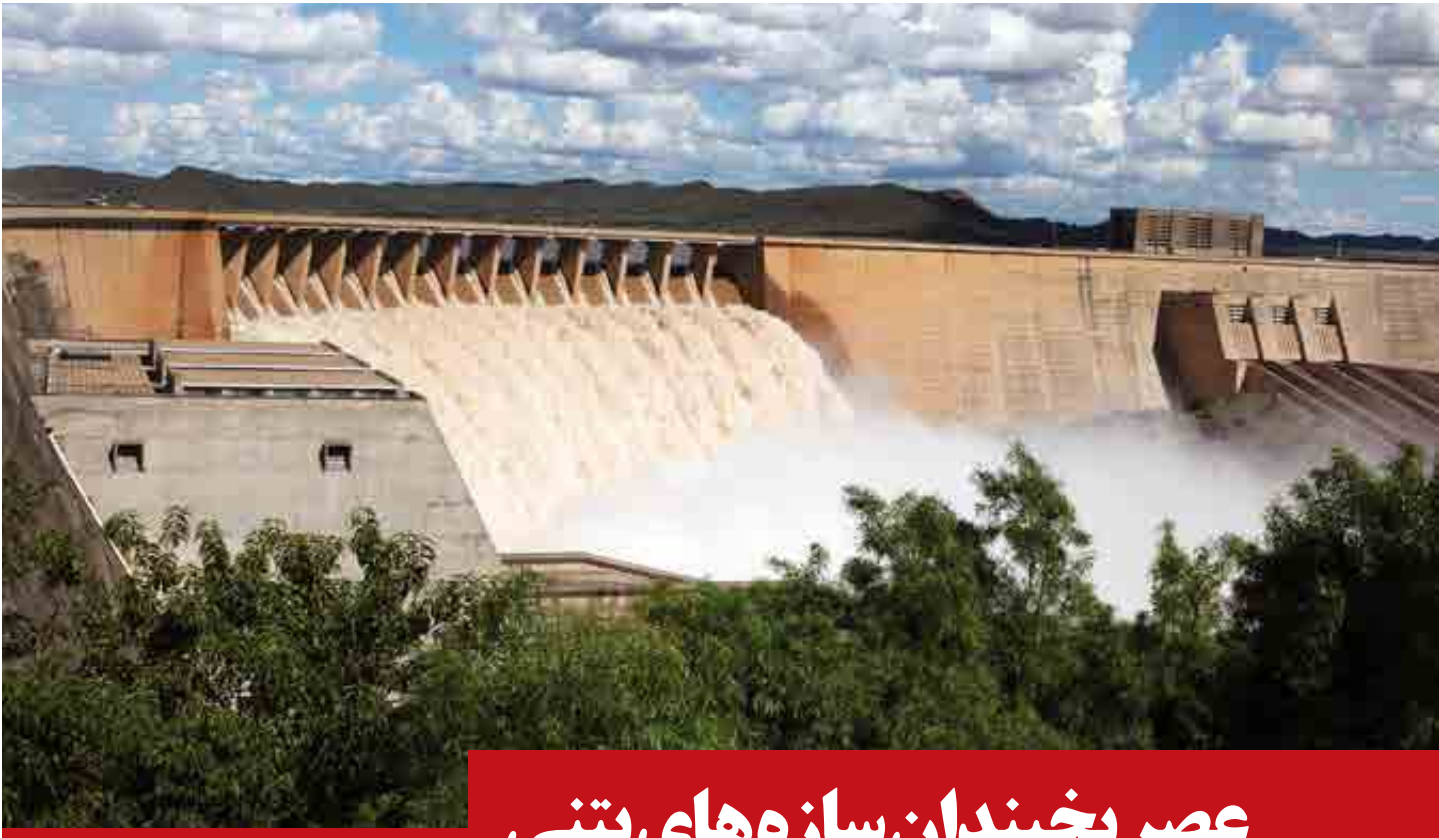
تولید نفت ایران به سرعت توسط کشورهای مثل عراق، عربستان و آمریکا جبران می‌شود و حتی کشوری مثل آمریکا جایگاه بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت دنیا را به دست می‌آورد. در پارادایم جدید، موضوع دیگری نیز مطرح می‌شود: تحولات سید انرژی. این تحولات عمدتاً نخست، افزایش راندمان است که رشد مصرف انرژی را محدود می‌کند و دوم، تغییر تقاضا برای انرژی در نتیجه مقررات مرتبط با محیط‌زیست. در نتیجه نه تنها پیک عرضه نفت موضوعیت خود را کم‌کم از دست می‌دهد، بلکه پیک تقاضای نفت مطرح می‌شود. در چارچوب پیک تقاضای نفت، عده روزافزونی معتقدند پیش از ۲۰۵۰ با دورانی مواجه خواهیم شد که تقاضای نفت دیگر رشد نمی‌کند و شاید حتی به آهستگی کاهش یابد. تقاضای آتی نفت نه در کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی، که در چین و هند شکل می‌گیرد و در نتیجه دیگر نمی‌توان مثل گذشته درباره تلاش غول‌های نفتی قدیمی برای تسلط بر منابع گفت.

در چارچوب پارادایم کهنه، بهترین کار این است که ذخایر نفت و گاز را زیر زمین نگه داشت تا روزی شاید قیمت آنها سر به فلک بکشد و کشور ثروتمند شوند. البته ریسک اینکه نفت و گاز همچون زغال‌سنگ پیش از آنکه مصرف شوند کارایی خود را از دست دهند (به طور کامل یا جزئی) نیز وجود دارد. همچنین این ریسک که اساساً چنان قیمت‌های بالایی محقق نشوند و تولید از منابع غیرمعارف (مثل شیل یا بیتومن) بتواند به قدر کافی صورت گیرد. اما آیا می‌توان گفت با یک بن‌بست مواجه هستیم و در نتیجه مساله هیچ راه‌حلی ندارد؟ یعنی یا باید منابع خود را حراج کنیم، یا نگران و نامطمئن، آن را برای روز مبادا زیر زمین نگه داریم؟ پاسخ، منفی است. راه‌حل این است که مسائل را در چارچوب پارادایم جدید دوباره تعریف کنیم.

یک یا چند شیوه خاص) خواهد بود. در کنار آن، باید توسعه در کل زنجیره ارزش را مورد توجه قرار داد و در نتیجه هم برای مصرف تولیدات فکری کرد و هم برای تبدیل آن به محصولات با ارزش افزوده بالاتر. حضور کشورهایایی از بازارهای هدف (اروپا، چین، آمریکا، هند و ...) با مشارکت بنگاه‌های داخلی باعث می‌شود بتوان در مسیر هر دو هدف قدم برداشت که این موضوع در کشورهایایی مثل عربستان و امارات متحده عربی به صورت جدی در دستور کار قرار گرفته است. همزمان باید برای مصرف فراینده داخلی نیز فکری کرد. این مصرف به قیمت‌های پایین سوخت‌های فسیلی بازمی‌گردد و راه آن اصلاح نظام پرداخت یارانه است. طبیعتاً انجام این اقدامات آسان نیست ولی می‌تواند موجب خلق ثروت شود. این خلق ثروت بسیار کم‌ریسک‌تر، پایدارتر و قابل‌دفاع‌تر از نگه داشتن ذخایر زیر زمین خواهد بود. طبیعتاً چنین خلق ثروت گسترده‌ای هم به اشتغال‌زایی می‌انجامد و هم زمینه تنوع‌بخشی به اقتصاد را فراهم می‌کند، چنانکه امروزه بسیاری از کشورهای ثروتمند حاشیه خلیج فارس با چنین شیوه‌ای اشتغال‌زایی را در دستور کار خود قرار داده‌اند و ضمناً توانسته‌اند در اقتصاد کشورهای دیگر نیز سهمی ایفا کنند که نمونه بارز آن را می‌توان در مالکیت سهام شرکت‌های بین‌المللی توسط شرکت‌های خاورمیانه‌ای مشاهده کرد.

باید توجه داشت که گام بزرگ و دشوار نه در اجرای این اقدامات، که در پذیرش لزوم تغییر پارادایم است. زمانی که اجماع درباره لزوم تغییر به وجود آیند و بتوان در چارچوب پارادایمی دیگر به مساله پرداخت، یافتن و حتی اجراء راه‌حل چندان دشوار نخواهد بود. توان فنی و کارشناسی موجود در ایران کمتر از کشورهایایی مثل قطر یا امارات متحده عربی نیست، بلکه تفاوت‌ها به میزان اجماع برای خلق ثروت بازمی‌گردد.

در چارچوب پارادایم کهنه، بهترین کار این است که ذخایر نفت و گاز را زیر زمین نگه داشت تا روزی شاید قیمت آنها سر به فلک بکشد و کشور ثروتمند شوند

عصر یخبندان سازه‌های بتنی

سمیه مهدوی | دنیای انرژی

داده در کمبود آب و عدم مدیریت اصولی منابع آبی ریشه دوانیده است، که اگر هرچه سریع تر تیشه به ریشه این مشکل زده نشود باید پرونده مدیریت این بحران را برای همیشه مختومه اعلام کرد و فاتحه بسیاری از صنایع و بخش‌هایی که حیات و ممانتشان به آب گره خورده است را خواند. با این تفاسیر مسوولان ذی ربط به تکاپو افتادند تا دست به سوی یکی از گزینه‌های اجرای سریالی سدسازی‌ها آغاز شد. این جریان که از دیرباز با حواشی زیادی روبرو شده است، با اقبال و ادبار طیف وسیعی از طرفداران و منتقدین دست به گریبان شد. سدسازی‌هایی که به زعم بسیاری از افراد می‌توانست به خشکسالی‌ها دامن بزند و به زعم جماعتی دیگر می‌توانست به عنوان یکی از راهکارهای ایده آل برای استفاده مناسب از منابع آبی در دسترس قرار گیرد

بر سر دوراهی ادامه یا توقف ماندگار شد. اولین پلان از صنعت سدسازی به قبل از انقلاب باز می‌گیرد، در آن برهه ۱۹ سد مخزنی با حجم مخزن ۱۳ میلیارد مترمکعب به بهره‌برداری رسید. پلان بعدی به بعد از انقلاب تا دوره کنونی مربوط می‌شود تا تعداد سدهای ساخته شده را در مجموع به حدود ۶۰۰ مورد برساند. فارغ از موضع‌گیری‌های متعددی که نسبت به این صنعت شده، باید گفت سدهای کشور با دوچالش اساسی مواجه شده‌اند؛ در وهله نخست چالش‌های مالی و ضعف مدیریتی؛ در وهله دوم گسترش خشکسالی و کاهش حجم ذخیره‌های آب پشت سدها. وخامت اوضاع تا جایی پیش روی کرده است که به فریز شدن تعداد زیادی از سدها انجامید. بعد از دست به دست شدن توپ سدسازی‌ها بین مدیران در برهه‌های مختلف سرانجام نوبت به دولت روحانی رسید. وقتی دولت

یازدهم سر رشته امور را به دست گرفت ۱۴۴ سد در حال اجرا بود، اما پس از بررسی‌های بسیار و انجام مطالعات کارشناسی ۵۰ سد عملاً در بایکوت قرار گرفت تا روند افتتاح و آبگیری سدها در بن بست تخصیص منابع مالی واقع شود؛ گویا پروسه ساخت این سازه‌ها در عصر یخبندان بسر می‌برند. طی چند سال اخیر با توجه به کمبود اعتباری دولت، ساخت برخی سدها از دستور کار ساخت وسازها خارج شد؛ آنچه مسلم است، ظرفیت سدسازی استان‌ها از غرب گرفته تا شرق، شمال تا جنوب تکمیل است؛ اما سدهای نیمه‌کاره‌ای که باقی‌مانده‌اند هنوز تعیین تکلیف نشده‌اند. به عنوان مثال از میان سدهای فریز شده، ۶ طرح شرکت آب منطقه‌ای لرستان شامل سد مخمل‌کوه، شبکه کاکارضا، شبکه سد آبسرده بروجرد، سد شهید بروجردی، سد تاج امیرنورآباد و زیامحمد در اولویت پیگیری قرار گرفته و تعداد ۵ طرح از آنها به جز شبکه آب سرده از فریز خارج شده است و برای سال ۹۷ ردیف اعتباری گرفتند.

در حال حاضر جمع اعتبارات پیش‌بینی شده برای این ۵ طرح ۲۹۰ میلیارد ریال پیش‌بینی شده است، حال با یک حساب سرانگشتی باتوجه به اینکه این رقم مربوط به اسفندماه سال گذشته است، باید گفت با گرانی و تنش‌های ارزی اخیر پروژه‌ها با این رقم سروسامان نخواهند گرفت. از سوی دیگر مشخص نیست تخصیص این حجم اعتبار با بدهی روی دست مانده دولت و به تبع آن وزارت نیرو تا چه اندازه قابل تحقق خواهد بود؟

در حال حاضر حجم بدهی وزارت نیرو رقمی بالغ بر ۳۰ هزار میلیارد تومان برآورد شده است. سوالی که در این بین ذهن را درگیر خود می‌کند این است که آیا این وزارتخانه می‌تواند از عهده تامین منابع مالی سدها بر بیاید؟ آن هم در شرایطی که قرار است بخش عظیمی از بدهی خود را از

سدهای کشور با دوچالش اساسی مواجه شده‌اند؛ در وهله نخست چالش‌های مالی و ضعف مدیریتی؛ در وهله دوم گسترش خشکسالی و کاهش حجم ذخیره‌های آب پشت سدها

طریق تهاتر تسویه کند؟

آیا برای تامین بودجه‌های مربوط به پروژه‌های نیمه‌کاره سدسازی باید دست به سوی درآمدهای نفتی برد تا از این طریق بشکه‌های نفتی که در شرایط تحریم به زحمت بازار فروش پیدا می‌کنند عایدی خود را مصروف این قبیل طرح‌ها کنند؟ خود را مصروف این قبیل طرح‌ها کنند؟ یا می‌توان چشم‌امید به بخش خصوصی دوخت و برای پیش‌قدم شدن این بخش امیدوار شد؟ قطع به یقین تامین بودجه با کمک خصوصی‌ها نیازمند جذاب کردن بازار و قراردادهای فی‌مابین می‌باشد. زیرساز برای پیشبرد هرکاری از اوجب واجبات است بنابراین تا مقدمات کار مهیا و در طولانی مدت برنامه ریزی مدونی انجام نگیرد نمی‌توان پروژه‌های معطل بودجه را حتی یک قدم به سمت جلو سوق داد.

پرواضح است که منابع مالی مورد نیاز پروژه‌های نیمه‌کاره بیش از این حرف‌هاست؛

چه پروژه‌هایی که تعیین تکلیف شده‌اند و چه پروژه‌هایی که در یک قدمی بهره‌برداری قرار دارند همگی به نوعی در مضیقه مالی به سر می‌برند.

در شرایطی که یکی از کارفرمایان دولتی سدسازی تا همین یکی دو سال گذشته، سالانه مبلغی را به عنوان یک میلیارد دلار برای پروژه‌های احداث سد و نیروگاه‌های برق آبی اختصاص می‌داد در حال حاضر کفگیرش به ته دیگ خورده است.

به گونه‌ای که این شرکت به دلیل عدم تسویه حساب با یکی از پیمانکاران پروژه‌ها منجر به ایجاد نارضایتی عوامل انسانی پروژه مذکور شد. بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان بدهی این شرکت به پیمانکار سدساز پروژه را با مشکل روبرو کرد. عدم پرداخت این مبلغ منجر به تجمع جمعی از کارگران پیمانکاری در مقابل درب شرکت دولتی شد تا حق و حقوق یک ساله خود را مطالبه کنند. ماجرای مذکور مصداقی محرز از وضع بحرانی مالی پیمانکاران و کارفرمایان این بخش است.

از سوی دیگر شرایط اقلیمی و آب و هوایی دست یاری خود را از همراهی پروسه‌های سدسازی برداشته و به تعبیری پشت‌شان را خالی کرده است. در حال حاضر ۹۷ درصد از مساحت ایران (متناسب با محاسبات ۱۲۰ ماهه اخیر) دچار خشکسالی بلندمدت شده است. حال در این شرایط تاسیس دوباره سد محلی از اعراب خواهد داشت؟ با این تفاسیر نیاز دوباره برای کلنگ زنی پروژه جدید دیده نمی‌شود چرا که نه بضاعت مالی وجود دارد و نه پتانسیل آبی و اقلیمی کشور توانایی ورود به پروژه‌های جدید سدسازی را دارد. در پایان باید متذکر شد در وضعیتی که خزانه دولت دچار تب تحریم‌ها شده است، باید در اجرای طرح‌ها اولویت بندی کرد و پروژه‌هایی که توجیه اقتصادی ندارند را از دور کلنگ زنی‌ها حذف کرد.

نادی صبوری

دنیای انرژی

در دنیا چه روش‌هایی برای تعیین قیمت سوخت وجود دارد؟

بزنگاه تصمیم برای بنزین

کلیت این سیستم‌ها را به ۳ نوع تقسیم کرد»

در ادامه این گزارش این ۳ سیستم به این شکل تعریف می‌شوند:

«**تعیین قیمت خرده‌فروشی توسط بازار**»: این نوع قیمت‌گذاری معمولاً در بازارهای لیبرالیزده شده مورد استفاده قرار می‌گیرد. در کشورهایی با چنین شکلی از بازار، نقش حاکمیت محدود به ایجاد شرایط و مقرراتی است که در آن امکان رقابت شفاف وجود داشته باشد. خرده‌فروشان بازار سوخت در این کشورها، قیمت کلای فروش خود را بدون هیچ محدودیتی تعیین می‌کنند. به همین واسطه بهای بنزین در جایگاه‌های مختلف و شهرهای مختلف می‌تواند متفاوت باشد.

«**سقف قیمت**»: در این متد نیز خرده‌فروش‌ها و توزیع‌کنندگان سوخت آزاد هستند بها را در سطوح مختلفی تعیین کنند، این آزادی اما مشروط به اینکه از سقف قیمت تجاوز نکنند. در این نوع از بازار سوخت، حاکمیت نقش تنظیم کردن حداکثر قیمت را دارد که به صورت منظم در آن بازنگری می‌شود. هدف از این روش کنترل قیمت این است که از مصرف‌کننده در مقابل نوسانات شدید قیمت یا قیمت‌های غیر منطقی حمایت و محافظت شود.

«**قیمت ثابت**»: متدی که ایران نیز سوخت را طبق آن عرضه می‌کند در واقع شدیدترین حالت دخالت حاکمیت در موضوع تعیین قیمت سوخت است. در این وضعیت دولت یا نهادهای دیگر قیمتی ثابت را اعلام کرده و توزیع‌کنندگان حق ارائه سوخت با قیمتی دیگر را ندارند.

۵۹ کشور از میان ۹۷ کشور جهان که بازار سوخت در آن‌ها وجود دارد از روش اول که همان بازار آزاد سوخت است پیروی می‌کنند، ۱۴ کشور سیستم سقف قیمت را پیاده‌سازی کرده‌اند و ۲۳ کشور که باید ایران را نیز به آن اضافه کرد راهکار قیمت ثابت را در این زمینه دنبال می‌کنند.

هر چند اغلب کشورهایی که سوخت را با قیمت آزاد ارائه می‌کنند مانند کانادا، آمریکا، ژاپن، استرالیا، نیوزلند و ... در دسته کشورهایی قرار می‌گیرند که توسعه اقتصادی قابل توجهی را تجربه کرده‌اند اما کشورهایی همچون افغانستان، اوگاندا و قرقیزستان نیز بازار سوخت آزاد دارند.

در واقع دولت و حاکمیت در نزدیک به ۶۰ درصد کشورهای جهان دخالتی در فرآیند قیمت‌گذاری سوخت نداشته و صرفاً نقش رگولاتور را برای ایجاد رقابت شفاف ایفا می‌کند. از سوی دیگر این موضوع جالب توجه است که تعیین قیمت ثابت طرفدار بیشتری از «تعیین سقف قیمت» برای سوخت دارد.

اتحادیه اروپا از تمام اعضای خود می‌خواهد که هیچ کنترلی را روی قیمت‌های انرژی اعمال نکنند. اما بلژیک یکی از نمونه‌های «تعیین سقف قیمت» برای سوخت محسوب می‌شود. به گزارش آژانس بین‌المللی انرژی این کشور اروپایی، در سال‌های اخیر

تلاش کرده است سوختن کربن را کاهش داده و از انرژی‌های تجدیدپذیر حمایت کند. بررسی «دنیای انرژی» از نمودار سقف قیمتی بنزین در این کشور بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۷ از این حکایت دارد که بهای سوخت در این کشور در روند کلی از روند نوسانات بهای نفت خام تبعیت کرده است. عمده بازیگران بازار انرژی بلژیک را بخش خصوصی تشکیل می‌دهد هر چند تعدادی از شرکت‌های حوزه برق و گاز طبیعی تحت اداره شهرداری‌هاست

در حالی که به طور عمومی، کشورهای فقیر قیمت‌های پایین‌تری در سوخت داشته و کشورهای پیشرفته قیمت‌های بالاتر، امریکا نمونه‌ای متفاوت به شمار می‌رود که هم قیمت سوخت نسبتاً پایینی در قیاس با متوسط جهانی دارد و هم کشوری توسعه‌یافته است. همان‌طور که قابل حدس است بهای سوخت در امریکا در بازار آزاد و بدون دخالت دولت تعیین می‌شود. با این حال متوسط قیمت سوخت در امریکا در اکتبر سال جاری ۰.۸۳ سنت در هر لیتر بوده است که با متوسط جهانی که ۱.۱۷ دلار در هر لیتر است فاصله قابل توجهی دارد.

📌 مالیات بر سوخت

هر چند قیمت‌گذاری ابزاری بسیار مهم برای کنترل مصرف سوخت در اغلب

کشورهای جهان است، ابزارهای دیگری همچون «مالیات» نیز نقشی تعیین‌کننده ایفا می‌کنند. اخذ مالیات غیر مستقیم بر سوخت، یکی از دیگر روش‌های متداول در جهان است که هدف نخستین آن کسب درآمد برای توسعه حمل و نقل عمومی و کاهش آلودگی هوا است. اخذ مالیات از جایی می‌تواند با اهمیت‌تر به حساب آید که هر چند بنزین نه کالایی سرمایه‌ای بلکه کالایی «مصرفی» است اما اعطای یارانه بر آن باعث شده است حتی راهکارهایی مانند «ارائه سهمیه سوخت به همه ایرانی‌ها» از سوی برخی نهادهای دانشگاهی مطرح شود. چنین ایده‌های بنیان خود را از این می‌گیرند که اعطای بنزین سهمیه‌ای نوعی یارانه به دارندگان خودرو است که کسانی که مالک خودرو نیستند از آن محروم‌اند. در چنین حالت‌هایی اما این امکان وجود دارد که به جای راه‌های پردردسری چون ارائه سهمیه به همه، وضع مالیات بر مصرف سوخت دنبال شود که بتواند سهمیه بنزین را از حالت یک «فرصت» که همه دنبال دستیابی به آن باشند خارج کند.

بازی با ابزار مالیات هم بر «مصرف» و هم بر «فروش» سوخت یکی از مهم‌ترین ابزارهای کشورهای مختلف در کنترل مصرف و از سویی توسعه

حمل و نقل عمومی بوده است. برای مثال طبق گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، ترکیه در سال ۲۰۱۶ مالیات بر مصرف گازوئیل، بنزین، گاز ال پی جی و برخی دیگر از مشتقات نفتی را افزایش داد. در امریکا نیز موضوع تعیین میزان مالیات بر مصرف سوخت همواره یکی از بحث‌های مهم از سوی کاندیداهای ریاست جمهوری و کنگره بوده است. مالیات بر فروش سوخت نیز روشی دیگر در همین راستا است. محمد علی نجفی شهرداری که احتمالاً حالا باید برای توصیف او از کلمه «اسبق» استفاده کرد قصد داشت طرحی را برای کسب ۱۵ درصد مالیات از فروش سوخت دنبال کند. او در آن زمان عنوان کرد دولت برای تامین این ۱۵ درصد یا باید بنزین را گران کند یا از سهم قیمت‌های غیر واقعی، این بخش را پرداخت کند. نجفی عنوان کرده بود که این روشی جهانی برای تامین درآمد پایدار در شهرداری است.

آن‌طور که شنیده‌ها خبر می‌دهند، گروه‌های مختلف دانشگاهی در ایران در ماه‌های اخیر طرح‌هایی را در خصوص آینده قیمت بنزین تهیه و به گروه‌های تصمیم‌گیر تحویل داده‌اند. هنوز مشخص نیست که کدام روش خواهد توانست مورد قبول قرار گیرد.

مواضع کنونی اتحادیه اوپکس

روابط عمومی اتحادیه اوپکس

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی به عنوان بزرگترین تشکل خصوصی صادراتی کشور نه رانتی می خواهد و نه موافق ایجاد این رانت است. تجارت باید در شرایط مساوی ایجاد شده و صادرات نیز باید در ترازوی عدالت صورت بگیرد. همچنین ابلاغ بخشنامه های متعدد و مبهم باعث سردرگمی صادرکنندگان و تولیدکنندگان شده است که این موضوع با تقویت صادرات تناقض دارد. اتحادیه اوپکس معتقد است قیمت نفت گاز و نفت سفید باید آزاد باشد و هرگونه رانتی برای فرآورده ها حذف شود. نحوه عرضه ارز صادراتی بخش خصوصی نیزهیچ توجیه اقتصادی ندارد با این وصف که بخش خصوصی خوراک واحدهای تولیدی را با نرخ ارز آزاد (حدود ۱۴ هزار تومان) تحویل بگیرد اما ملزم به عرضه آن با نرخ حدود هشت هزار تومان در سامانه بازار ثانویه باشد این در حالی است که بسیاری از تولیدکنندگان بخش نیمه دولتی از رانت های مختلف در بخش خوراک استفاده کرده و نرخ خوراک را با عرضه حدود ۴۲۰۰ تومانی تحویل می گیرند.

خواسته اتحادیه این است که هرگونه رانتی را در فرآورده ها بردارند، زیرا بخش خصوصی در شرایط مساوی می تواند تولید و بازاریابی بهتری داشته باشد و وجود رانت به تولید و صادرات اعضای اتحادیه صدمه می زند

اتحادیه اوپکس به عنوان بزرگترین تشکل خصوصی صادراتی کشور نه رانتی می خواهد و نه موافق ایجاد این رانت است. تجارت باید در شرایط مساوی ایجاد شده و صادرات نیز باید در ترازوی عدالت صورت بگیرد

در حال حاضر صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی باید ارز صادراتی خود را با قیمت سامانه نیما وارد کشور کنند، اعضای اتحادیه تفاوت قیمت میان این سامانه و سامانه سنا را که خوراک بر اساس آن در اختیار آنها قرار می گیرد اجحاف دانسته و تداوم آن را موجب ورشکستگی واحدهای تولیدی این حوزه می دانند.

اما آن طور که به نظر می رسد ماجرا برای واحدهای پایین دستی ابعاد سخت تری دارد چرا که آنها خوراک و مواد اولیه را نیز با ارز آزاد تامین می کنند یکی دیگر از مشکلات اعضای اتحادیه آزاد شدن سقف رقابت در بورس کالا است که در حال حاضر با قیمت ۳.۵ برابر رقابت وجود دارد. در این شرایط تولیدکننده امکان رقابت نخواهد داشت. با آزاد شدن سقف رقابت قیمت ها بالا رفته و تولیدکننده نمی داند باید چه کاری انجام دهد. در طی این مدت هم دولت ۳۰ بخشنامه صادر کرده که ۱۶ عدد آن باطل شده است. از طرفی موضوع قابل محاسبه نبودن قیمت تمام شده نیز با توجه به اینکه ۹۰ درصد قیمت تمام شده مربوط به خوراک است و هنوز قیمت آن مشخص نیست مقرر شده بود قیمت ها در بورس کالا کنترل شود که در عمل این اتفاق نیفتاد و واحدهای صادراتی چون تکلیف تعهد ارزی را نمی دانند حاضر نیستند از کارت بازرگانی استفاده کنند.

پیچیدگی خوانش و تفسیر بخشنامه های مختلف دولت از دیگر چالش هایی است که صادرکنندگان حوزه فرآورده نفتی به آن اذعان داشته و تقریبا همه بر سر آن اتفاق نظر دارند. ساعت ها صرف تفسیر قوانین و بخشنامه ها می شود و باز هم قیمت تمام شده قابل محاسبه نیست به طوری

که پیش بینی می شود به دلیل بخشنامه های اخیر ارزی و بلا تکلیفی اقتصادی ظرف چند ماه آینده دعوای آن چنانی میان صادرکنندگان و بیمه و مالیات به وجود بیاید. که با تسری این موضوع، واحدهای صادرکننده دچار زیان شده و در بسیاری مواقع در مقابل اشخاص خارجی سرافکنده خواهد بود.

در حوزه فرآورده قیر نیز باید گفت تصمیم گیری بورس کالا در قیر یک طرفه بوده و برای این صنف مشکل ایجاد کرده است، قیر می تواند وارد بورس شده و رقابت برای این محصول ایجاد شود اما اینکه خوراک واحد تولیدی در بورس وارد گردد و موجب رقابت بین واحدهای تولیدی این محصول شود درست نیست. هم اکنون یک سیستم دوگانه روی وکیوم باتوم رقابت را ایجاد می کند که این امر موجب شده برخی واحدهای تولیدی به وکیوم باتوم دسترسی نداشته باشند. لذا ضروری است خوراک واحدهای صنعتی در بورس عرضه نگردد و قیر صادراتی و وارداتی می تواند در بورس مورد رقابت قرار بگیرد اما وکیوم باتوم واحدهای تولیدی باید به صورت سهمیه بندی واگذار شود. پالایشگاه ها نیز حاضرند نفت خام را با ارز آزاد دریافت کنند و در ادامه نیز در زنجیره عادلانه فعالیت کنند در پی مشکلات به وجود آمده در بازار قیر ایران، فرصتی فراهم شده است تا عراق این بازار را تصاحب کند و جایگزین قیر ایران گردد.

صنف روغن به خصوص واحدهای تصفیه دوم نیز در مدت اخیر دچار مشکلات زیادی شده اند. تمام خوراک

این بخش از بازار آزاد تهیه می شود و انتظار نمی رود که ارز صادراتی آنها مطابق سامانه نیما عرضه گردد چرا که اکثر این واحدها صادراتی هستند و صادرات آنها با هاله ای از ابهام روبروست.

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی اعتقاد دارد نباید به بخش خصوصی واقعی فشار وارد کنند، این واحدها باید ارز را وارد کشور کنند کف مطالبات اعضای این اتحادیه این است که صادرکنندگان در مورد نرخ ارزی که باید ارائه دهند دخالت مشورتی داده شوند چندگانگی تصمیمات بین قوا و حتی بخش های مختلف دولت موجب سردرگمی می رسد بانک مرکزی پیمان سپاری ارزی را بدون بررسی و حضور بخش خصوصی تأیید کرد که در نتیجه، موجب رشد فرهنگ چانه زنی در بخش های قدرتمند اقتصادی شد، چرا که هر بخشی که دچار فشار می شد، تلاش می کرد تا با لابی گری، رانت دریافت کند. ارز حاصل از

صادرات باید به چرخه اقتصاد کشور بازگردد و این اتحادیه به هیچ عنوان با هیچ گونه رانتی در هیچ بخشی موافق نیست و خواهان آزادسازی قیمت ارز محاسبه شده برای مواد اولیه است تا تجارت و صادرات در یک فضای مساوی انجام شود، در غیر این صورت برقراری عدالت ممکن نیست. نظام تصمیم گیری در کشور چندگانه شده است. یک تصمیم را سران سه قوه می گیرند، یک تصمیم را دولت می گیرد، یک تصمیم را بانک مرکزی می گیرد که این چندگانگی تصمیم باعث ایجاد سردرگمی شده است. عدم وجود نهاد رگولاتوری در کشور به هرج و مرج اقتصادی منجر شده است. نباید امتیاز در جای خاص بلوکه شود، باید مستقیم به همه بخش ها جاری شود نه این که فقط به خصولتی ها و شبه دولتی ها تزریق شود. برای اجرای صحیح نظام رگولاتوری باید از اساتید دانشگاه ها، نمایندگان سه قوه و نمایندگان بخش خصوصی و غیره کمک گرفت تا یک نهاد فراقوه ای و فراحکومتی ایجاد شود.

چشمک نفت به بورس

پایگاه اطلاع رسانی اوپکس

ساعت ۲ بعد از ظهر ۶ آبان، نفت خام در بورس انرژی عرضه شد. سفارش فروش ۱ میلیون بشکه نفت خام که در محموله‌های حداقل ۳۵ هزار بشکه‌ای امکان خرید داشت، در این ساعت از سوی کارگزاری خبرگان سهام روی وب سایت بورس قرار گرفت، اما حدود ۴۵ دقیقه زمان لازم بود تا نخستین فروش موفقیت‌آمیز نفت خام با این سبک، رقم بخورد. در ساعت ۲:۴۵ دقیقه نفت خام در ۸ محموله ۳۵ هزار بشکه‌ای به ۸ خریدار با قیمت ۷۴.۸۵ دلار در هر بشکه به فروش رفت. مابقی ۷۲۰ هزار بشکه نفت خام در روز بعد در بورس عرضه شد که به دلیل پایین آمدن قیمت‌های جهانی، با قیمت ۷۴.۸۵ که الزامی بود، خریداری نیافت.

ماه رخ داده و منجر به فروش ۲۸۰ هزار بشکه نفت خام از این مجرا شد.

اما باید این اتفاق را چگونه تحلیل و بررسی کرد؟ مرتضی بهروزی فر کارشناس موسسه مطالعات بین‌المللی انرژی به «دنیای انرژی» می‌گوید: «به نظر من چیزی که در این روز انجام شد بیشتر یک اتاق مزایده بود تا عرضه نفت در بورس. چرا که در دنیا عمده معاملات نفتی فیزیکی نیست. در این معاملات شما اختیار خرید را معامله می‌کنید»

او در پاسخ به این پرسش که آیا می‌توان عرضه ۶ آبان را در نهایت در راستای انجام معاملات کاغذی نفت تلقی کرد عنوان می‌کند: «به نظرم ما ملزومات چنین اتفاقی را در ساختار اقتصادی ایران نداریم. بانک‌های ما قدیمی هستند، ساختار اقتصادی ما باز نیست و موارد دیگری وجود دارد که در کوتاه و میان‌مدت ایجاد بورس نفت به سبک جهانی آن را در ایران دشوار می‌کند»

**شرکت ملی نفت ایران
برای خریداران نفت خام
ساز و کاری را طراحی
کرد که اگر نفت تا زمان
تحويل محموله‌ها که
بین ۳۰ تا ۶۰ روز پس
از روز معامله است،
قیمت کاهش قابل توجهی
داشت، این زیان برای
خریداران تعدیل شود**

اما یک منبع آگاه در بورس انرژی که خواست نامش فاش شود به «دنیای انرژی» گفت: «در بازار سرمایه ایران به دلیل مباحث فقهی، معامله باید مبتنی بر دارایی باشد. در ادامه معاملات کاغذی بر پایه این معامله فیزیکی تعریف می‌شود. در مورد عرضه ۶ آبان نفت در بورس نیز این عرضه در راستای منجر شدن به معاملات آتی قرار می‌گیرد»

او در پاسخ به این انتقاد که چنین شکلی از معاملات نیازمند اقتصاد باز است عنوان کرد: «خیر این الزام نیست. در مورد بازار آتی سکه ما در همین فضا شاهد انجام معاملات هستیم» او تبدیل شدن بورس نفت ایران به یک بورس نفتی مهم را دور از ذهن نخوانده و در مورد اینکه آیا ابزارهای لازم برای ضمانت معاملات کاغذی در فضای بانکی ایران وجود دارد عنوان کرد: «نقدینگی موجود در ایران نسبت به کل مارکت نفت که ممکن است در بورس عرضه شود بسیار بالاست. قطعاً ابزار این ضمانت بر پایه این حجم از نقدینگی وجود دارد»

ایران حداقل روی کاغذ عرضه نفت در بورس به شکل فعلی را زمینه‌سازی ای برای دستیابی به شکل جهانی آن می‌داند. در دنیا اغلب معاملات نفتی در بورس‌های مهم

به شکل کاغذی انجام می‌شوند.

معامله نفت خام در بورس به شکل معاملات آتی موسوم به Features یکی از مهم‌ترین معاملات بورسی در جهان است. فعال بودن و تاثیر پذیری قیمت نفت از قیمت دیگر کالاها، وابسته بودن آن به مسائل روز و مواردی از این دست باعث شده است افراد زیادی به سمت این خرید و فروش رو بیاورند.

۳۵ ستاره جهانی

«نایمکس» یا بورس نیویورک یکی از معروف‌ترین و شاخص‌ترین‌ها در نوع خود به حساب می‌آید. این بورس که در خیابان منهتن نیویورک واقع شده در سال ۱۸۸۲ توسط گروه بورس بازرگانی و کالای شیکاگو موسوم به CME Group ایجاد شده و حالا ۱۳۶ سال از عمر آغاز به کارش می‌گذرد. تا سال‌های سال کالای مهمی که در این بورس معامله می‌شد «سیب‌زمینی» بود. با گذر سال‌های زیادی، در سال ۱۹۸۱ موضوع معامله Heating oil در این بورس مطرح شد. این فرآورده نفتی در نایمکس پیش از نفت خام عرضه شد و در نهایت ۲ سال بعد زمینه ورود نفت خام دبلو تی آی به این بورس باز شد. طبق بررسی

«دنیای انرژی» از چارت‌های اداره اطلاعات انرژی امریکا، نخستین باری که نفت خام این کشور در نایمکس معامله می‌شود ۴ آوریل ۱۹۸۳ بوده است. در این روز نفت خام اکلاهاما با قیمت ۲۹ دلار و ۴۴ سنت معامله می‌شود.

طبق اطلاعات مندرج در وب سایت بورس نایمکس، روزانه ۱.۲ میلیون قرارداد مربوط به دبلو تی آی در این بورس معامله می‌شود. هر قرارداد معادل ۱۰۰۰ بشکه نفت خام است. این معاملات به شکل کاغذی انجام شده و بشکه نفت خام به شکل فیزیکی جا به جا نمی‌شود.

رابین وودهد یکی از پایه‌گذاران ورود نفت خام به نایمکس بود. او بعدها بورس نفتی مهم دیگری که امروز شاخص نفتی برنت در آن معامله می‌شود را پایه‌گذاری کرد. بورس ICE لندن نسبت به نایمکس بورسی تازه‌نفس و جوان بوده و تنها ۱۸ سال از تاسیس آن در ۱۱ می ۲۰۰۰ می‌گذرد. این بورس با شعار کاستن از هزینه معاملات و آسان‌سازی آن‌ها و با تمرکز بر کالاهای مرتبط با انرژی از جمله نفت خام فعالیت خود را شروع کرد. شاخص نفتی برنت بزرگ‌ترین شاخص در معاملات آتی نفت خام به حساب می‌آید. برنت تا پیش از

بسته های حمایت از سیزدهمین همایش سراسری

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

۲۳ دی ماه ۹۷ - مرکز همایش های بین المللی صداوسیما

اعضای محترم اتحادیه اوپکس، شرکت ها، سازمان ها و نهادهای مرتبط با فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی می توانند در سیزدهمین همایش اتحادیه اوپکس به عنوان اسپانسر حضور داشته باشند.

لطفا پس از انتخاب سطح مشارکت که در جدول ذیل مشخص شده است با روابط عمومی اتحادیه با شماره ۰۱۱ ۵۱۱ ۸۸ تماس حاصل فرمایید.

ردیف	تسهیلات و مزایا	سطوح مشارکت			
		برنزی	نقره ای	طلایی	پلاتینیوم
۱	درج لوگو در اسندهای اطلاع رسانی	✓	✓	✓	✓
۲	درج لوگو در استند ورودی	✓	✓	✓	✓
۳	درج لوگو در بنر خیر مقدم پیشانی سن	-	✓	✓	✓
۴	درج لوگو در بنر راهنمایی سالن در محوطه بیرونی سالن	✓	✓	✓	✓
۵	معرفی در مراسم افتتاحیه توسط مجری به عنوان حامی	-	✓	✓	✓
۶	قرار دادن پرچم بر روی سن	-	-	-	-
۷	اختصاص ۷ دقیقه سخنرانی کاربردی نماینده حامی با تأیید متن سخنرانی توسط شورای راهبردی همایش و درج عنوان آن در کنداکتور اصلی همایش	-	-	-	✓
۸	دعوت افتخاری از نماینده حامی برای حضور در VIP	-	۱	۲	۲
۹	صدور کارت دعوت جهت حضور تعدادی از میهمانان حامی در همایش و ضیافت شام	۲ نفر	۴ نفر	۶ نفر	۱۰ نفر
۱۰	اختصاص محل استند و کانتر شامل آرم و تبلیغات حامی در ورودی سالن اصلی	-	۱ استند	۱ استند - ۱ کانتر	۲ استند - ۱ کانتر
۱۱	درج بنر تبلیغاتی در سایت اتحادیه	-	-	-	به مدت چهار هفته
۱۲	درج بنر تبلیغاتی در سایت همایش	به مدت یک هفته	به مدت دو هفته	به مدت سه هفته	به مدت چهار هفته
۱۳	برقراری لینک بین سایت همایش و حامی و درج اخبار آن در سایت همایش	✓	✓	✓	✓
۱۴	نمایش لوگو بر روی پرده نمایش در سالن اصلی همایش	دو نوبت	سه نوبت	چهار نوبت	پنج نوبت
۱۵	پخش تیزر ۱۰ ثانیه ای حامی در طول برگزاری همایش	-	-	۱۰ ثانیه دو نوبت	۱۰ ثانیه سه نوبت
۱۶	قراردادن بروشور فارسی یا انگلیسی حامی در فولدرهای اهدایی به حاضرین همایش	-	✓	✓	✓
۱۷	اهدای گزارش نهایی و DVD های کامل همایش و پانل	✓	✓	✓	✓
۱۸	هزینه مربوطه (میلیون تومان)	۱۰ میلیون تومان	۲۰ میلیون تومان	۴۰ میلیون تومان	۹۰ میلیون تومان

فرار از ریسک

اما عرضه روز ۶ آبان نفت خام در بورس یک تفاوت ماهیتی مهم با معاملاتی که در بورس های جهان رخ می دهد داشت. شرکت ملی نفت ایران برای اینکه خریداران نفت خام در صورت پایین آمدن بهاء، زیانی را متحمل نشوند، ساز و کاری را طراحی کرد که باعث می شود در نهایت اگر تا زمان تحویل محموله ها که بین ۳۰ تا ۶۰ روز پس از روز معامله است، قیمت کاهش قابل توجهی داشت، این زیان برای خریداران تعدیل شود. این در حالی است که Hedging یا همان پوشش ریسک یکی از مهم ترین ابزارهایی است که معامله گران نفت خام در دنیا خود را به آن مجهز می کنند. صندوق های پوشش ریسک یا Hedge fund ها در این زمینه بسیار با اهمیت محسوب می شوند.

دسامبر سال ۱۹۹۹ میلادی تشکیل شد و بدین ترتیب نخستین بورس آسیا-اقیانوسیه SGX، در ۲۳ نوامبر سال ۲۰۰۰ آغاز به کار کرد. هم اکنون در بورس سنگاپور معاملات مختلفی انجام می شود که از آن جمله می توان به مشتقات مالی و معاملات تأمینی اشاره کرد. نوع معاملات نفت خام در این بورس به سبک Otc است. بورس نیوز در مورد این سبک از معاملات می نویسد: «بازار خارج از بورس یا Over-the-counter market بازاری بدون مکان فیزیکی مرکزی است. در این بازار شرکت کنندگان با همدیگر از طرق مختلف مانند تلفن، ایمیل و سامانه های الکترونیکی معامله می کنند.»

آنکه در سال ۲۰۰۵ به بورس آنالین ICE وارد شد در بورس نفتی برای ۷ سال در بورس نفتی IPE لندن معامله می شد. نفت خام برنت شاخصی است که قیمت دو سوم معاملات بین المللی نفت خام بر اساس آن تعیین می شود. این شاخص نفتی به دلیل چگالی پایین سبک بوده و به دلیل سولفور پایین نفتی شیرین محسوب می شود. ایران نیز که چند نوع متفاوت نفت خام تولید دارد، نفت خام سبک خود را که نفتی مرغوب در سطح جهان به شمار می رود در بورس عرضه می کند.

معاملات نفت در بورس سنگاپور موسوم به SGX نیز از مطرح ترین ها در جهان به شمار می روند. به گزارش دنیای انرژی به نقل از پورتال شرکت ملی نفت ایران، بورس بین المللی نفت سنگاپور اول

سکاندار جدید وزارت نفت عراق کیست؟

ماموریت بزرگ برای ثامر غضبان

پایگاه اطلاع رسانی اوپکس

وزیر سابق نفت در دولت موقت عراق، پس از گذشت ۱۳ سال بار دیگر به کابینه دولت بازگشته است تا برنامه افزایش تولید روزانه نفت عراق را محقق کند. زمانی که ثامر غضبان در سال ۲۰۰۵ دومین سال از وزارت خود در دولت ایاد علاوی را می‌گذراند، همسایه غربی ایران پس از تجربه افت تولید ناشی از ناآرامی‌های داخلی، به طور میانگین حدود ۱/۸ میلیون بشکه در روز نفت تولید می‌کرد و حدود ۱/۴ میلیون بشکه در روز نیز صادرات داشت. غضبان حالا در شرایطی «افزایش تولید روزانه نفت عراق» را به عنوان مهم‌ترین ماموریت در برنامه دارد که طی سال‌های گذشته تولید روزانه نفت خام این کشور به ۴/۶ میلیون بشکه در روز رسیده است. داده‌های حاصل از ردیابی نفتکش‌ها نیز نشان می‌دهد که سهم دومین تولیدکننده بزرگ نفت خام اوپک از بازارهای جهانی در ماه سپتامبر به حدود ۴ میلیون بشکه در روز رسیده است که بالاترین سطح صادرات این کشور در دو سال گذشته به شمار می‌رود. به گزارش بلومبرگ، مهم‌ترین ماموریت غضبان در حالی افزایش سطح تولید روزانه این کشور است که جبار اللعیمی، وزیر پیشین نفت عراق، تولید روزانه ۵/۷ میلیون بشکه نفت خام در روز و صادرات ۶ میلیون بشکه از آن را برای سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۴ هدفگذاری کرده بود. چنانچه این برنامه محقق شود، مصرف داخلی نفت خام عراق از کمتر از یک میلیون بشکه در روز به حدود ۱/۵ میلیون بشکه خواهد رسید. «افزایش تولید» هدفی است که غضبان نیز بر آن تاکید کرده و نقل قول‌های او از برنامه‌های رشد تولید و اثرگذاری بیشتر در اوپک، در گزارش‌های مختلف به ثبت رسیده است.

شرکت‌های خارجی در مرکز توجه

وزیر نفت ۷۳ ساله عراق، در روز معارفه‌اش اعلام کرد «عراق تولید روزانه نفت خود را افزایش خواهد داد و با سایر کشورهای عضو اوپک همکاری سازنده‌ای خواهد داشت تا قیمت‌ها را در سطحی منصفانه برای خریداران نفت خام حفظ کند.» غضبان که در سال ۲۰۱۶، نماینده عراق برای تصدی بالاترین پست اوپک (دبیر کل) بود، در بخش دیگری از سخنان خود در روز خداحافظی اللعیمی از وزارت نفت عراق گفت «عراق نقشی سازنده، مثبت و اثرگذار در اوپک بازی خواهد کرد.» از دیگر برنامه‌هایی که وزیر نفت عراق در حاشیه مراسم معارفه‌اش به خبرنگاران گفت، این بود که وزارتخانه

جدید نفت در عراق برای افزایش تولید و ظرفیت صادرات نفت خام تلاش خواهد کرد. غضبان همچنین به ساخت پایانه‌های جدید صادرات نفت خام به منظور ایجاد تنوع در ترمینال‌های صادرات نفت خام عراق و توسعه زیرساخت‌های صادراتی این کشور اشاره کرد. عراق در حال حاضر در شرایطی دومین تولیدکننده بزرگ نفت خام اوپک پس از عربستان سعودی است که برای سال‌ها با تحریم و جنگ مواجه بود و با وجود ذخایر غنی نفت خام، قادر به افزایش تولید نبود. با این حال بررسی روند تولید روزانه نفت عراق نشان می‌دهد که تولیدات این کشور از سال ۲۰۰۷ که حدود ۲ میلیون بشکه در روز

بوده است، به بیش از ۴/۵ میلیون بشکه در روز در حال حاضر رسیده که به معنای دو برابر شدن آن است. کارشناسان انتظار دارند چنانچه آهنگ فعلی تولید نفت در عراق حفظ شود، تولید روزانه نفت خام این کشور تا سال ۲۰۲۵ به ۶ میلیون بشکه در روز برسد که تا چشم‌انداز ۷/۵ میلیون بشکه‌ای وزیر سابق نفت عراق فاصله‌ای ۱/۵ میلیون بشکه‌ای دارد.

اما برای تحقق این هدف، عراق به ورود سرمایه و فعالیت شرکت‌های بین‌المللی نیاز دارد. در همین زمینه غضبان در بخش دیگری از سخنان خود در روز تودیع و معارفه اعلام کرد «به شرکت‌های خارجی برای پشت سر گذاشتن موانع بروکراتیک کمک خواهد کرد.» به گزارش اس اند پی گلوبال پلتس، همین حالا نیز شرکت‌های بین‌المللی فعالیت خوبی در عراق دارند زیرا به واسطه فعالیت این شرکت‌ها در عراق، تولید روزانه نفت این کشور در ماه‌های جولای و آگوست ۱۰۰ هزار بشکه در روز رشد داشته است. عراق در زمینه افزایش تولید نفت، تمرکز ویژه‌ای بر میداین نفتی مشترک با ایران دارد و مناقصات قراردادهای این میداین را همواره در اولویت قرار داده است.

اما تاکید غضبان در حالی بر رفع موانع بروکراتیک است که همپای مشکلات اداری، نبود امنیت پایدار به عنوان یکی از مهم‌ترین شاخص‌های جذب سرمایه‌گذار، چالش‌های فراوانی در عراق ایجاد کرده است. عراق برای سال‌ها عرصه فعالیت گروه‌های تروریستی از جمله داعش بوده است و اخیرا نیز طی اعتراضات مردمی در جنوب عراق که قلب تپنده تولید نفت این کشور است، خساراتی به تاسیسات نفتی و همچنین دفاتر شرکت‌های خارجی در موصل وارد شد. از دیگر سو عراق با جنبش کردهای این کشور در مناطق شمالی مواجه است و باید آنها را به گونه‌ای مدیریت کند

که میداین نفتی غنی در منطقه کرکوک با چالش مواجه نشود. به گفته وزیر نفت جدید عراق، در حال حاضر دولت عراق با مسائلی که پس از حمله نظامی دولت مرکزی به میداین نفتی کرکوک در اقلیم کردستان ایجاد شده بود مواجه نیست. برای انجام تمام این ماموریت‌ها، عراق به قیمت مناسب نفت و ورود سرمایه‌گذاران خارجی نیاز دارد و برای دست یافتن به هدف دوم نیز، به امنیتی پایدار. شاید از همین روست که غضبان قیمت‌های فعلی نفت را مناسب می‌داند و با وجود نارضایتی بسیاری از مصرف‌کنندگان نفت خام از قیمت‌های بالا، ارقام فعلی نفت را منصفانه اعلام کرده و گفته است «قیمت‌ها خیلی بالا نیستند، قیمت نه روی ۱۰۰ دلار است و نه روی ۳۰ دلار.» او در ادامه با اشاره به اینکه «اولویت ما کشورمان است»، تاکید کرده بود: با این حال منافع مصرف‌کنندگان را نادیده نخواهیم گرفت.

اصلاح ساختار وزارت

در کنار ماموریت افزایش تولید و صادرات، ثامر غضبان قصد دارد دست به اصلاحاتی داخلی در وزارت نفت عراق بزند. این اصلاحات می‌تواند منجر به تغییر یا حذف برخی افراد شود. از دیگر برنامه‌هایی که برای غضبان اولویت دارد، توسعه پالایشگاه‌های عراق و افزایش ظرفیت تولید آنها و کاهش گازهای فلر در عراق است. مصرف داخلی نفت خام عراق در حال حاضر کمتر از ۱ میلیون بشکه در روز است که نشان‌دهنده ظرفیت محدود پالایشی این کشور است. این کشور همچنین گازهای همراه نفت را در حجمی زیاد در فلرها می‌سوزاند زیرا امکانات کافی برای تبدیل آنها به سوخت را ندارد. با این حال مقامات این کشور امیدوارند تا سال ۲۰۲۱ سوزاندن گازهای فلر را به صفر برسانند.

افراز و فرودهای یک وزیر

اما روزگار برای وزیر فعلی نفت عراق با پستی و بلندی‌های بسیاری همراه بوده است. کسی که حالا و در دهه ۷۰ زندگی به صندلی وزارت نفت عراق تکیه زده است، در اوایل دهه ۹۰ میلادی و اندکی پس از آنکه به سمت مدیر برنامه‌ریزی وزارت نفت عراق ارتقا یافته بود، به دستور داماد صدام حسین دستگیر و روانه زندان شد. به گزارش بلومبرگ، اتهام او اهانت به رئیس‌جمهور و فراخواندن او به اجرای اصلاحات دموکراتیک و همچنین حمایت از قیام‌های شیعه در جنوب عراق بود. او پس از ۴۸ روز از زندان رها شد و این بار در رده‌ای پایین‌تر مشغول به فعالیت شد. بعد از این اتفاقات، یک دهه زمان نیاز بود تا غضبان به عنوان شغلی پیشین خود بازگردد.

غضبان پیش از حمله آمریکا به عراق و خلع قدرت صدام حسین، سرپرست برنامه‌ریزی در وزارت نفت عراق بود. او تحصیلات خود در زمینه زمین‌شناسی و مهندسی مخازن نفتی را در امپریال کالج لندن به اتمام رساند و برای ۱۶ سال در میداین نفتی بصره مشغول به کار بود و در سال ۱۹۹۲ به مدیر برنامه‌ریزی ارتقا یافت.

مسیر قیمتی طلای سیاه مبهم است

ن. ع - خبرنگار حوزه انرژی

بهای نفت در سال جاری میلادی تحت تاثیر عوامل مختلفی از جمله اجرای توافق نفتی بین اوپک و برخی کشورهای تولیدکننده خارج از این سازمان و همچنین نگرانی از تحریم نفت ایران بیش از ۱۵ درصد رشد داشته است و حتی بهای نفت برنت در اوایل ماه گذشته میلادی سطوح بیش از ۸۶ دلار بر بشکه که بیشترین مقدار ظرف ۴ سال گذشته بود را نیز تجربه کرد. با وجود اینکه تحریم نفت ایران یکی از دلایل رشد قیمت نفت محسوب می‌شود اما هیچ برآورد واحدی از میزان صادرات نفت ایران و تاثیر آن بر آینده قیمت‌ها حتی در کوتاه‌مدت وجود ندارد. به طور مثال در حالی که بسیاری از کارشناسان پیش‌بینی کرده‌اند که به دنبال تحریم نفت ایران تا پایان سال جاری قیمت‌ها افزایش خواهد یافت و به بیش از ۱۰۰ دلار بر بشکه خواهد رسید، اما برخی کارشناسان نیز احتمال کاهش قیمت‌ها را مطرح کرده‌اند.

دسته اول با اشاره به شدت تحریم نفت ایران و کاهش عرضه نفت از سوی کشورهای دیگری چون ونزوئلا، این احتمال را مطرح می‌کنند که افزایش تولید عربستان، روسیه و دیگر کشورهای عضو اوپک پاسخگوی کاهش عرضه نیست و بازار با کمبود نفت مواجه خواهد شد. از این رو عده‌ای از کارشناسان و موسسات از جمله دو شرکت فعال در تجارت نفت

مرکوبیا و ترافیکورا احتمال تداوم افزایش قیمت‌ها و رسیدن آن به حدود ۱۰۰ دلار را مطرح کرده‌اند. اما دسته دیگری به سقوط قیمت نفت در ماه اخیر اشاره می‌کنند و بر این باورند که ضعف تقاضا مهمترین بازیگر بازار نفت خواهد بود. این دسته یا بر این باورند که میزان صادرات نفت ایران آنطور که آمریکا انتظار دارد کاهش نخواهد یافت یا نقش عربستان برای جایگزینی نفت ایران را پررنگ ارزیابی می‌کنند. بنابراین آنها بر این باورند که در ادامه سال قیمت نفت رشد بیشتری را تجربه نخواهد کرد و حتی ممکن است به کانال ۸۰ دلار باز نگردد. قیمت‌ها در ماه اکتبر یعنی یک ماه پیش از اجرایی شدن تحریم‌ها، به دلیل نگرانی از جنگ تجاری آمریکا و چین و ضعف اقتصاد جهانی به خصوص در اقتصادهای نوظهور کاهش یافته است. دو دستگی در برآورد از آینده نفت نشان می‌دهد که در ماه‌های آتی باید منتظر نوسانات شدید قیمتی باشیم و از ورود نفت به عصر پرتلاطم قیمتی خبر می‌دهد. با این حال با کنار هم گذاشتن برآوردها می‌توان به این نتیجه رسید که غالب پیش‌بینی‌ها از تداوم معامله شدن نفت برنت تا پایان سال در بازه قیمتی ۷۰ تا ۹۰ دلار بر بشکه خبر می‌دهند. در ادامه این گزارش بازیگران اصلی بازار نفت شناسایی و تاثیر هر یک بر قیمت‌ها ارزیابی شده است.

تحریم نفت ایران

۸ ماه مه دونالد ترامپ اعلام کرد که از توافق هسته‌ای با ایران موسوم به برجام خارج شده است و تحریم‌های نفتی ایران از ۵ نوامبر، مصادف با ۱۴ آبان آغاز خواهد شد. دولت ترامپ اعلام کرد که هدف از تحریم‌های نفتی به «صفر رساندن صادرات نفت ایران» است. هرچند از همان ابتدا مشخص بود که هدف دولت آمریکا محقق نخواهد شد، اما اینکه تحریم‌ها بر خلاف تحریم‌های دوره دولت اوباما سازوکار مشخص و اعطای معافیت برای بخشی از صادرات نفت نداشت، موجب شد که گمانه‌های بسیاری حول عرضه نفت ایران با شروع تحریم‌ها شکل بگیرد. هرچند که برآوردها بعضا اختلاف بسیار فاحشی با هم داشتند، اما سیگنال کاهش عرضه را به بازار مخابره کردند و احتمال کمبود نفت مطرح شد. این موضوع باعث شد که قیمت‌ها رشد قابل توجهی را تجربه کنند و در اوایل ماه اکتبر به بیشترین مقدار خود ظرف ۴ سال اخیر برسند. بهای نفت برنت تا مرز ۸۸ دلار

دولت آمریکا ندارند. از این رو ممکن است با ایران برای دور زدن تحریم‌ها بیشتر از گذشته همراهی کنند. آمار مختلف و متفاوتی که از میزان صادرات نفت ایران منتشر می‌شد خود گواه بر این مسئله است؛ میزان صادرات نفت ایران در اکتبر از یک میلیون بشکه در روز تا ۲/۲ میلیون بشکه در روز متغیر بوده است. موسسه‌ای چون تانکر ترکز که کار ردیابی نفتکش‌ها را انجام می‌دهد، میزان صادرات ایران را ۲/۲ میلیون بشکه در روز اعلام کرده و شرکت کپلر، دیگر موسسه ردگیری نفتکش‌ها آن را حدود ۳/۱ میلیون بشکه در روز برآورد کرده است. برآوردهای متفاوت از میزان صادرات نفت ایران و تردید در تاثیر گذاری تحریم‌ها یکی از دلایل کاهش قیمت نفت یک ماه پیش از شروع تحریم‌ها شناسایی می‌شود. به نظر می‌رسد تاثیر تحریم‌ها بر میزان صادرات نفت ایران تنها به مرور و در طول زمان مشخص خواهد شد.

عربستان و متحدانش

اوپک در دسامبر سال ۲۰۱۶ توانست برخی کشورهای نفتی خارج از این سازمان را با خود همراه کند تا به توافقی برای کاهش عرضه و از بین بردن مازاد نفت موجود در بازار دست یابد. نتیجه جلسات و تمهیدهای متوالی، اجرای توافق نفتی تا پایان سال ۲۰۱۸ بود. با این حال با اعلام خروج ترامپ از برجام، عربستان مواضع خود در خصوص توافق نفتی را به طور کامل تغییر داد و تلاش برای پایان دادن به این توافق را آغاز کرد. مذاکرات و لابی عربستان با دیگر کشورها به خصوص روسیه موجب شد که در نشست رسمی اوپک در جولای گذشته تصمیم به تعدیل توافق نفتی گرفته شود، تعدیلی که به تعبیر وزیر انرژی عربستان به معنای رشد یک میلیون بشکه‌ای عرضه نفت بود.

در حال حاضر تولید نفت عربستان به حدود

در حال حاضر تولید نفت عربستان به حدود ۷/۱۰ میلیون بشکه رسیده است در حالی که پیش از خروج آمریکا از برجام کمتر از ۱۰ میلیون بشکه در روز بود

آمریکا در حال حاضر عربستان را پشت سر گذاشته و شانه به شانه روسیه، به عنوان بزرگترین تولیدکننده جهان، نفت استخراج می‌کند. رشد تولیدات آمریکا مهمترین عامل سقوط قیمت نفت در سال ۲۰۱۴ بود

۷/۱۰ میلیون بشکه رسیده است در حالی که پیش از خروج آمریکا از برجام کمتر از ۱۰ میلیون بشکه در روز بود. تولید دیگر اعضای اوپک و همچنین روسیه نیز افزایش یافته و به سطح پیش از توافق رسیده است، با این حال کاهش تولید نفت ونزوئلا و ایران بخشی از رشد تولید این کشورها را جبران کرده و اوپک به هدف افزایش یک میلیون بشکه‌ای عرضه دست نیافته است. عربستان اعلام کرده که مانع از ایجاد کسری نفت در بازار به دنبال تحریم ایران خواهد شد، با این حال به نظر نمی‌رسد این کشور تمایل داشته باشد که قیمت‌ها را آنطور که ترامپ خواهان آن است، کاهش دهد. چراکه اقتصاد عربستان به شدت به قیمت نفت وابسته است و کاهش قیمت‌ها می‌تواند این کشور را برای تامین هزینه‌های خود با چالش بزرگی مواجه کند. از جمله اینکه به

دنبال افت قیمت نفت در ماه گذشته، برخی زمزمه‌ها مبنی بر احتمال بازگشت مازاد عرضه به بازار نفت و لزوم تداوم توافق نفتی در سال ۲۰۱۹ از سوی مقامات عربستان شنیده می‌شود. با این حال عربستان همواره روابط استراتژیکی با آمریکا داشته که در دوران ریاست جمهوری ترامپ عمق بیشتری نیز یافته است و لازمه تداوم چنین روابطی با ترامپ افزایش عرضه و جلوگیری از رشد قیمت‌ها است. در این میان قتل جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار منتقد سیاست‌های محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان نیاز این کشور به حمایت ترامپ را بیشتر کرده است، چراکه این اقدام سعودی با واکنش تند جهانی مواجه شده و بنیان قدرت در عربستان را لرزاند. بنابراین به اعتقاد برخی مرگ روزنامه‌نگار واشنگتن‌پست به معنای افزایش عرضه نفت از سوی عربستان است.

❏ صنعت نفت آمریکا

عرضه و تقاضای نفت آمریکا همواره نقشی موثر در قیمت نفت ایفا کرده است. به خصوص اینکه در سال‌های اخیر تولید نفت این کشور رشد قابل توجهی یافته و آمریکا در حال حاضر عربستان را پشت سر گذاشته و شانه به شانه روسیه، به عنوان بزرگترین تولیدکننده جهان، نفت استخراج می‌کند. رشد تولیدات آمریکا مهمترین عامل سقوط قیمت نفت در سال ۲۰۱۴ بود. در حال حاضر تولید نفت این کشور به سطح بی‌سابقه ۱۱ میلیون بشکه در روز رسیده که نسبت به ابتدای سال حدود ۲/۱ میلیون بشکه در روز بیشتر است. با این حال به اعتقاد برخی کارشناسان نبود زیرساخت‌های لازم برای انتقال نفت، کمبود برخی مواد لازم برای حفاری در ذخایر نفت شیل و همچنین کمبود نیروی انسانی سه

عاملی هستند که مانع از تداوم رشد عرضه نفت این کشور در سطح سابق می‌شوند. با این حال اداره اطلاعات انرژی آمریکا پیش‌بینی کرده تولید نفت این کشور به رشد خود ادامه دهد و در سه ماهه پایانی سال ۲۰۱۹ به بیش از ۱۲ میلیون بشکه در روز دست یابد. بنابراین هرچند تولید نفت آمریکا در حال حاضر در مرکز توجه معامله‌گران قرار ندارد، اما ممکن است با رفع شدن موانع تولید و همچنین بازگشت آرامش به بازار نفت توجه بیشتری را به خود جلب کرده و قیمت‌ها را در مسیر کاهشی قرار دهد. اما آنچه که در حال حاضر بیش از عرضه نفت آمریکا مورد توجه است، میزان موجودی انبارهای نفتی این کشور است. آمریکا تنها کشور جهان است که آمار موجودی ذخایر خود را به شکل هفتگی منتشر می‌کند، افزایش موجودی این ذخایر به معنای

کاهش تقاضا است و نگرانی از بازگشت مازاد عرضه را به دنبال دارد. از میانه‌های ماه سپتامبر سطح موجودی ذخایر نفتی آمریکا به شدت رشد کرده و این زمینه‌ساز کاهش قیمت نفت در ماه گذشته میلادی شد. انتظار می‌رود با سرد شدن هوا، تقاضا برای نفت افزایش یافته و شدت افزایش موجودی انبارهای نفتی آمریکا متوقف شود، در صورتی که چنین تحولی رخ ندهد، باید منتظر افت بیشتر قیمت‌ها باشیم.

❏ ضعف اقتصاد جهانی

در حال حاضر مهمترین بازیگر بازار نفت سمت تقاضا است. ظهور نشانه‌های ضعف اقتصادی در اقتصادهای نوظهور و همچنین کاهش رشد اقتصادی چین گمانه کاهش تقاضا از سوی این کشورها را که مهمترین عامل رشد تقاضا هستند، به دنبال داشته

است. در این میان رشد قیمت نفت به افزایش هزینه‌ها در این کشورها منجر شده و خود ضعف تقاضا را تشدید کرده است. از سوی دیگر، تداوم جنگ تجاری بین چین و آمریکا می‌تواند تضعیف اقتصاد جهانی را شدت بخشد. در این میان آشکار شدن اختلافات بین فدرال رزرو و ترامپ بر سر افزایش نرخ بهره، نگرانی از وضعیت اقتصادی در آمریکا را به دنبال داشته و به کاهش شدید بازار سهام این کشور منجر شده است. در صورت تداوم ظهور نشانه‌های ضعف در اقتصاد جهانی، چشم‌انداز ناامیدکننده‌تری پیش روی سمت تقاضای نفت قرار خواهد گرفت و تقاضا به عنوان یکی از مهمترین بازیگران بازار نفت می‌تواند به تضعیف قیمت‌ها تا پایان سال جاری میلادی منجر شود.

ضرب الاجل مدیریتی برای پایان حیات نباتی خصولتی های نفت

سمیه مهدوی - دنیای انرژی

شرکت ها و بنگاه های اقتصادی دچار کابوسی شده اند که تاروپود آن را می توان در سناریوی نخ نما شده بحران مدیریت جستجو کرد. سایه شوم این بحران روزه روز بیشتر قد می کشد و طیف بیشتری از بخش های تجاری را درگیر خود می کند. آن هم در شرایطی که امکانات نسبتاً مکفی وجود دارد ولی با کمال حیرت پروژه ها درحال عقبگرد هستند و به تعبیر دیگری روی هوا معلق مانده اند!

در این شرایط انگشت اتهام به سوی دولت نشانه رفته است؛ عدم توانایی در چابک سازی و کوچک کردن حوزه اختیارات دولت اصلی ترین دلیل این معضل شمرده می شود، اما علت مهمتر آن به کم کاری شرکت های اقتصادی که عنوان خصولتی را برای خود برگزیده، باز می گردد.

اقتصاد کشور از سه بخش دولتی، خصوصی و خصولتی تشکیل شده اند، دراین بین موضع

بخش های دولتی و خصوصی مشخص است ولی خصولتی ها طرفداران زیادی ندارند و به گونه ای حلقه ای طرد شده محسوب می شوند. درحالی که سکان بسیاری از پروژه ها بویژه در حوزه نفت و انرژی در دستان این شرکت ها قرار گرفته است، اکثر صاحب نظران براین اصل متفق القولند که این بخش باید مرز دولتی یا خصوصی بودن خود را مشخص کند تا گره کور کلاف پروژه هایی را که اجرا و عملیاتی کردن آن را به دست گرفته اند باز شود.

کارشکنی، رانت سازی، دور زدن قوانین، عدم شفافیت در اجرای قانون، بالا کشیدن فتیله بدهی ها و ضعف در سودآوری ها از جمله مشکلاتی است که به صورت چراغ خاموش رمق این بخش را گرفته است.

قطع به یقین ادامه این پروسه منجر به فساد بیشتر و سوء عملکرد شرکت های مذکور می شود، برای خلاصی از این طومار خوش خیم و درحال رشد باید دست به یک جراحی اقتصادی زد.

در شرایطی که ابزار لازم برای توسعه اعم از درآمد نفتی، بودجه و سرمایه، نیروی انسانی متخصص و کارآمد و... در طول این چند دهه موجود بوده است، چرا از این چرخه خروجی مناسبی بدست نیامده است؟ وقتی انتصابات مدیران و هیات مدیران بر ساختار سنتی و کهنه شکل می گیرد و با چشم بستن بر ضابطه، رابطه اصل می شود؛ در برخی موارد تبانی هایی را در پشت پرده رقم می زند که، اتاق مدیریت را تبدیل به حیات خلوتی برای لابی کهنه سواران می کند تا کارها فقط و فقط در انحصار عده ای خاص و انگشت شمار قرار بگیرد.

در یکی از همین شرکت های خصولتی که دست بر قضا پروژه های مهمی را در مناطق عملیاتی انجام می دهد مواردی دیده می شود که لزوم ایجاد مدیریت ایده آل تری را طلب می کند؛ شرکتی که علی رغم داشتن جایگاه خاص هنوز نتوانسته است به درستی مسائل مالی را راهبری کند. شرکتی که با وجود ناتوانی در پرداخت مطالبات کارگران در مناطق عملیاتی و همچنین حقوق پرسنل خود، در نمایشگاه نفت غرفه ای با ابعاد وسیع اجاره می کند و پول کلانی را برای ساخت یک فیلم تبلیغاتی متقبل می شود!

یا در مواردی دیگر، در برخی از شرکت های نفتی انتصابات دیده می شود که در نوع خود جالب توجه هستند عدم سنخیت رشته تخصصی افراد با جایگاه مدیریتی

شان و همچنین ادامه سریالی مدیریت بازنشستگان در پست های سابق خود درحالی که باید خیلی پیشتر از این ها دست از کار می کشیدند!

بنابراین برای پایان دادن به این امپراطوری یا بهتر بگوییم دیکتاتوری خصولتی ها باید از بالاترین جایگاه یعنی صندلی مدیران عالی رتبه شروع کرد، آن هم با ایجاد یک شوک به سیستم مدیریتی؛ انتصاب مدیران جوان از روی شایسته سالاری و لزوم واقعی بازنشستگی مدیران کهنسال. امری که تاکنون متأسفانه جدی گرفته نشده و منجر به خلق رویدادهایی شده است که ماحصل آن به ضرر صنعتی همچون صنعت نفت تمام شده است تا پروژه ها یکی پس از دیگری به خواب زمستانی فروبروند.

۵ مصائب مدیریتی؛ نقطه سر خط...

واگویه های فوق فقط یک روی سکه از مصائب مدیریتی در ایران است، روی دیگر سکه مربوط به سرکوب نیروهای انسانی می شود که با سماعت کهنه سوارانی که حتی حاضر به واردات مدیر از آن سوی مرزها هستند، ولی موافق میدان دادن به جوانان متخصص نمی شوند!

فرش قرمز غول های نفتی درحالی برای متخصصین و نخبگان از باختر تا خاور پهن شده است که در برخی مثال های وطنی در بازار به روی این منابع انسانی بسته یا در مواردی کوبانده می شود!

مسوولان، کارشناسان و افراد صاحب نظر همیشه در تحلیل ها و بیان نقطه نظرات خود دست به دامن مصادیقی از کشورهای خارجی می شوند تا با بیان آن حجت را بر درستی سخنان خود تمام کنند؛ مسائلی که از گرانی حامل های انرژی و مصرف بهینه آن گرفته تا هزارویک مسئله دیگر شواهدی از این جنس هستند. اما هرگز از سوژه های مدیریتی، ترفندهای رسیدگی به منابع انسانی، نخبه پروری و تامین امنیت شغلی

کارشکنی، رانت سازی، دور زدن قوانین، عدم شفافیت در اجرای قانون، بالا کشیدن فتیله بدهی ها و ضعف در سودآوری ها از جمله مشکلاتی است که به صورت چراغ خاموش رمق خصولتی ها را گرفته است

اساس باتوجه به تعدد وتکثر در بخش‌ها و زیرمجموعه‌های دولت باید منتظر یک خانه تکانی اساسی در جابجایی نیروهایی انسانی بود.

دیگر مدیریت‌های نخ‌نما شده پاسخگوی هجمه مشکلاتی که در بدنه شرکت‌های دولتی و خصوصی ریشه دوانیده، نیستند. وقت آن فرارسیده تا شرکت‌ها موضعی جدید برای مقابله با چالش‌ها اتخاذ کنند، یک جهت‌گیری جدید با چاشنی افزایش ریسک‌پذیری ودست برداشتن از اقدامات محتاطانه که صرفا بکارگیری نیروی جوان، متخصص و با انگیزه محقق خواهد شد.

فقط کافی است نگاهی به آمار و ارقام موجود در پروژه‌های اقتصادی انداخت تا متوجه وخامت اوضاع فعلی شد.

نبض اقتصاد به شدت ضعیف شده است بنابراین برای احیای آن باید کاری کرد کارستان. این امر فقط در تزریق پول و نقدینگی خلاصه نمی‌شود باید مدیریتی تخصصی، کارآمد براساس تجربیات ودانش روز بر کارها اعمال شود، این امر مستلزم این است که مدیران کهنه کار عرصه را برای افراد جوان و متخصص باز کنند. این به معنای حذف پیشکسوتان نیست بلکه

نیروهای انسانی الگوبرداری نمی‌شود؛ همین امر می‌شود سرآغاز مهاجرت نیروهای متخصص به آن سوی مرزها؛ این خوشبینانه ترین حالتی است که ممکن است اتفاق بیفتد، در وهله بعدی تراژدی‌هایی رقم می‌خورد که در نوع خود تکرارنشده‌ای و بی‌سابقه است؛ گوجه فروشی مهندسین نفت و مسافرکشی پزشکان پایان سناریوهایی است که قهرمان اصلی آن مدیران سال خورده دلوایس هستند!

شاید ایراد کار کشورهای درحال توسعه در مسائل اقتصادی را بتوان جایی یافت که مدیریتی منسوخ شده در تک‌تک سلول‌های صنایع خیمه زده است و به این سادگی‌ها تصمیم به پوست اندازی ندارد، امری که با تیزبینی دیر هنگام! مسوولان کشور سرانجام به فکر بازبینی در احیای ورژن مدیریتی شدند.

درهمین راستا پس از حرف و حدیث‌های فراوان بالاخره قانون جنجالی منع بکارگیری بازنشستگان در بدنه دولت به تصویب رسید، این قانون با گذر از هفت خوانی صعب‌العبور توانست نظر موافق داوران و صاحب‌نظران را به خود اختصاص دهد تا این برگ برنده را در کارنامه دولت دوازدهم به ثبت برساند. براین

گوجه فروشی
مهندسین نفت و
مسافرکشی پزشکان
پایان سناریوهایی
است که قهرمان اصلی
آن مدیران سال خورده
دلوایس هستند

می‌توان به صورتی هوشمندانه از تجربیات و سوابق ایشان نیز در جهت مطلوب کردن شرایط استفاده کرد اما نباید به این بهانه، دستاویزی ساخت برای ادامه زندگی نباتی شرکت‌ها!

درحال حاضر شرکت‌ها اعم از دولتی و خصوصی، بنگاه‌های تولیدی، پیمانکاران سازندگان و ... تنها مهره‌هایی هستند که صنعت نفت به پشتوانه آن می‌تواند تحریم‌ها را پشت سرگذارد و نیازومایحتاج داخلی را تامین کند، اما متأسفانه رخوت و سستی که از جایگاه مدیریتی برخی ارگان‌ها مشاهده می‌شود روایتگر حکایت دیگری است، حکایت تحریمی از جنس داخلی!

از زمانی که آلام دولت برای نیروهای بازنشسته نواخته شده تنها چند روز باقی مانده است، اما گویا این شمارش معکوس برای عده‌ای بازتاب‌چندانی نداشته است.

باتوجه به اینکه حوزه نفت از کلیدی‌ترین صنایع کشور در بحث ارزآوری و تامین بودجه به شمار می‌رود در صدر سیاهه اجرای این قانون قرار گرفته است، اما سوال اینجاست که چرا برخی از اجرای این قانون سر باز می‌زنند؟ آیا این سماجت را می‌توان به دلنگرانی مدیران سالخورده تعبیر کرد که به زعمشان بعد از رها کردن سِمَت مربوطه چه بر سر آینده شرکت خواهد آمد؟!

هنوز در گوشه و کنار بسیاری از شرکت‌های نفت، پتروشیمی و ... جایی برای ورود مدیران جدید خالی نشده است؛ این درحالی است که مدیریت‌های سنتی درحال حاضر کفاف چالش‌های پیش‌رو را نمی‌دهد. حال باید دید باتوجه به ضرب‌الاجل تعیین شده کهنه‌سواران قانون را دور می‌زنند یا این بار سرنوشتی متفاوت برای سناریوی مدیریتی قلم خواهد خورد که اگر این مهم میسر شود باید آن را به فال نیک گرفت و بارقه امید آن را در اذهان ثبت کرد برای ایجاد فصلی جدید در تاریخ نفت کشور.

دنیای انرژی

بارش‌های "تحلیلهای ایکس" دیده می‌شود!

تفرقه ماهنامه دنیای انرژی / وب سایت اتحادیه اوپکس ۱۳۹۷

اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران (اوپکس)، به عنوان بزرگترین تشکل خصوصی صادراتی کشور با تعداد ۳۲۰ شرکت عضو از پالایشگاه‌ها، شرکت‌های تولیدی و بازرگانی مشتقات نفتی، ماهنامه دنیای انرژی را منتشر کرده و توزیع سراسری می‌نماید. سازمان‌ها، نهادها و شرکت‌های مواری در صنعت نفت از جمله شرکت ملی پخش، گمرک ایران، ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز، وزارت صمت، کمیسیون‌های انرژی و اقتصاد مجلس، اتاق بازرگانی ایران و تهران، سفارتخانه‌های کشورهای هدف در ایران و کلیه تشکل‌ها و شرکت‌های مرتبط با تولید و صادرات فرآورده‌های نفتی ایران مشترک دنیای انرژی می‌باشند جهت سفارش آگهی، رپرتاژ آگهی، مقاله و مصاحبه و گزارش از فعالیت خود با سازمان آگهی‌های ماهنامه دنیای انرژی خانم فرهادی ۵۵ الی ۸۸۵۰۸۲۵۱ تماس حاصل فرمایید .

تفرقه ماهنامه دنیای انرژی در سال ۹۷

صفحه	قیمت به ریال
پشت جلد	۸۰/۰۰۰/۰۰۰
پشت روی جلد(دوی جلد)	۵۰/۰۰۰/۰۰۰
پشت پشت جلد(سه جلد)	۴۰/۰۰۰/۰۰۰
صفحات ابتدایی و انتهایی	۳۰/۰۰۰/۰۰۰
داخلی	۲۵/۰۰۰/۰۰۰
رپرتاژ آگهی هر صفحه	۱۵/۰۰۰/۰۰۰

تفرقه جانبایی وب سایت اتحادیه اوپکس

بهره‌های صفحه یک ماهانه	قیمت به ریال
پیچ‌های آگهی صفحه یک	۲۰/۰۰۰/۰۰۰
نیازمندی‌ها	۱/۰۰۰/۰۰۰

*** کلیه اعضای محترم اتحادیه اوپکس از ۱۵ درصد تخفیف ویژه برخوردار خواهند بود .

*** به قراردادهای سالیانه، شش ماهه و سه ماهه بترتیب ۳۰، ۲۰ و ۱۰ درصد تخفیف داده میشود .

*** سفارش طراحی آگهی شامل ۱۵۰ هزار تومان هزینه خواهد بود .

روابط عمومی اتحادیه اوپکس

دلار، بسامان یا نابسامان

عبد الصمد رحمتی کارشناس نفت و انرژی

کشورها به خصوص بازارهای نوظهور، مصرف جهانی انرژی نیز سریعتر شد. حال پس از گذشت حدود ۳ سال قیمت نفت به دلایل ذیل وارد کانال ۷۵-۸۰ دلاری شد: ۱- اتحاد اوپک و غیر اوپک در خصوص توافق کاهش تولید ۲- تنش و جنگ تجاری بین ایالات متحده و کشور چین ۳- تشدید تنش بین ایالات متحده و روسیه بر سر مسائل سوریه ۴- تشدید تنش در خاورمیانه ۵- توافق هسته‌ای و برجام ایران و تهدیدات و تنش‌های موجود بین ایالات متحده و ایران در مورد احتمال خروج آمریکا از برجام

۶- تداوم کاهش تولید نفت ونزوئلا و اعمال تحریم ایالات متحده علیه این کشور و شرکت ملی نفت ونزوئلا (PDVSA) ۷- نوسانات قیمت دلار آمریکا با بالا رفتن قیمت نفت، نرخ دلار نیز در اکثر کشورها به خصوص ایران اوج گرفت که در ادامه به بررسی فاکتور تأثیر گذار بازار یعنی دلار می پردازیم. قانون سر انگشتی به ما می گوید زمانی که قیمت نفت افزایش می یابد، نرخ دلار کاهش خواهد یافت و این موضوع موجب می شود تا اثر قیمت های بالاتر نفت را

بر ارزهای واردکنندگان نفت به حداقل رساند. این موضوع در چند دهه گذشته ثابت بوده است. با این وجود، در حال حاضر روند رو به رشدی را تجربه می کنیم که به دلیل نگرانی های موجود از عرضه نفت، قیمت نفت افزایش می یابد و به دلیل

اقتصاد ایران در ماههای سال جاری روزهای پر التهابی را سپری نموده است، روزهایی که منشاء آن از عواملی همچون خود تحریمی ها و تصمیمات خلق الساعه سرچشمه گرفته و در حال حاضر قدرت برنامه ریزی را از فعالان اقتصادی گرفته است. این موضوع سبب گردیده موانع زیادی را پیش روی فعالان اقتصادی قرار دهد که جبران و درمان آن در کوتاه مدت میسر نخواهد بود. در این میان عمده فعالان اقتصادی با چالش هایی همچون پیش بینی ناپذیری اقتصاد، تورم، افسار گسیختگی نرخ ارز و در نهایت نااطمینانی و عدم قطعیت مواجه شده اند. این در حالی است که شرایط بوجود آمده زمینه ای را فراهم نموده که به نوعی تهدید مزمن برای واحدهای تولیدی و تجاری است که در نهایت می تواند زمینه ساز بروز مشکلات جدید در آینده واحد های تولیدی گردد. از طرف دیگر موضوع تحریم های یک جانبه ایالات متحده مزید بر علت شده تا بخشی از ناکارآمدی سیاست های اتخاذ شده را پوشش دهد و به اصطلاح گفته شود که ما چوب تحریم را می خوریم. در این شرایط نابسامان موضوع نرخ ارز (دلار) مهم ترین فاکتور تأثیر گذار بر بازار بوده که در ادامه به بررسی اثرگذاری نرخ آن بر صادرات و فرآورده های نفتی می پردازیم. پس از رکود قیمت نفت خام در سال ۲۰۱۴ قیمت نفت به حدود ۳۰ دلار سقوط نمود و انرژی ارزان به بازار جهانی بازگشت. به دلیل رشد و سرعت اقتصادی

سیاست بانک فدرال رزرو ایالات متحده نرخ بهره نیز همزمان در حال افزایش است. بر این اساس، افزایش و حرکت رو به رشد قیمت نفت و نرخ دلار موجب فشار زیادی بر ارزهای بازارها و اقتصاد های نوظهور می شود، به خصوص ارزهای واردکنندگان بزرگ نفت و انتظار می رود این روند ادامه یابد. همچنین انتظار می رود که ارزهای بازارهای نوظهور همچنان نا امید شوند و به بازارهای داخلی آنها به دلیل افزایش اختلاف با نرخ ارز فشار وارد شود. همچنین بالا رفتن قیمت نفت باعث کندی رشد اقتصادی و همچنین در اکثر مواقع افزایش تورم در

سطح جهان می گردد. این افزایش تورم باعث گران شدن خدمات در کشورهای وارد کننده محصولات نفتی شده و کاهش ارزش منابع مالی و به خصوص دلار را در پی دارد. از سوی دیگر معمولاً با افزایش نرخ ارز، صادرات در کشور رونق می گیرد. با توجه به آنکه درآمد کشور در بخش صادرات شامل نفت، محصولات نفتی و پتروشیمی ارزی می باشد، با تبدیل درآمدهای ارزی به ریال، شرکت های زیرمجموعه با رشد درآمد و در نتیجه رشد سودآوری در صورت های مالی مواجه خواهند شد. از سوی دیگر نوسانات قیمت نفت خام بر برخی از شرکتها بسیار تأثیر گذار است، بدین صورت که با افزایش قیمت نفت سهام بسیاری از شرکتها و کارخانجات افت می نماید. به عنوان

نمونه برخی از صنایع داخلی و خارجی به دلیل ارتباط نزدیک با فرآورده های نفتی و نیاز به آن به عنوان خوراک، دچار افت سهام در بازارهای مالی می گردند. بر این اساس می توان گفت تغییرات از سمت نفت بر قیمت دلار است و تأثیر نوسانات قیمت دلار بر قیمت نفت بسیار اندک می باشد هر چند که موضوع نوسانات قیمت دلار در کشور بیشتر به مسائل داخلی بر می گردد تا به عوامل خارجی.

با توجه به آنچه گفته شد ارتباط تنگاتنگی بین قیمت انرژی، نرخ دلار، کاهش یا افزایش صادرات و همچنین اثرگذاری بر اقتصاد جهان وجود دارد. امروزه بازار ارز با نوسانات و ریسک های زیادی همراه است و عوامل متعددی بر قیمت دلار اثر گذار هستند. به همین خاطر پیش بینی نرخ ارز در ایران کار بسیار دشواری است. در سال های اخیر سهم صادرات محصولات پتروشیمی و فرآورده های نفتی که توسط بخش خصوصی و عمومی صادر می گردد حدود ۱۲ میلیارد دلار بوده که حدود

۸ میلیارد آن محصولات پتروشیمی و حدود ۴ میلیارد آن فرآورده نفتی بوده است. در طی نیمه نخست سال جاری، التهابات نرخ ارز، سیاست های اخذ شده و بخشنامه های صادر شده از سوی دولت مشکلات زیادی را برای صادرکنندگان فرآورده های نفتی بوجود آورد که موضوع نرخ ارز و تأثیر آن در خرید و فروش خوراک و محصول و همچنین جابجایی ارز در سامانه های ارزی طراحی شده، آزاد شدن سقف رقابت در بورس کالا از جمله این مشکلات بودند، که نهایتاً هیات وزیران نرخ تسعیر ارز برای محاسبه قیمت خوراک پالایشگاه ها و فرآورده های تحویلی پالایشگاه ها را از اول آبان ماه بر مبنای دلار ۴۲۰۰ تومانی و مابه التفاوت آن با متوسط ماهانه نرخ ارز در سامانه نیما تعیین نمود.

به منظور بررسی آیتم دلار و اثرگذاری آن بر صادرات فرآورده های نفتی ابتدا می بایست پیش بینی هایی در خصوص آینده قیمت دلار داشت. بر این اساس می توان پیش بینی نمود که آینده بازار ارز به نتیجه مذاکرات ایران با اروپا بر سر وضعیت اقتصادی کشور و به خصوص بازارهای مالی، وضعیت FATF و تصمیم ایران در خصوص آن بستگی خواهد داشت. همچنین به نظر می رسد دولت قصد دارد فعلاً با اقدامات کنترلی مشکلات اقتصادی را رفع نماید که قطعاً این موضوع در بلند مدت جوابگو نبوده و به احتمال زیاد در نیمه دوم آبان با افزایش نرخ ارز مواجه خواهیم بود. از سوی دیگر چنانچه التهابات سیاسی ادامه داشته باشد به نظر می رسد تا پایان سال می بایست قیمت متوسط ۱۶ هزار تومان را در بازار آزاد برای نرخ دلار متصور بود لیکن به فرض ثبات سیاسی، نبود تحریم ها و همچنین التهابات سیاسی در کشور، نرخ ارز در حد ۸ هزار تومان باقی خواهد ماند.

بررسی مشکلات کمیسیون روغن

در کمیسیون فراورده های روغنی که در مهرماه تشکیل شد راه کارهای برگشت ارز حاصل از صادرات فراورده های روغنی به چرخه اقتصادی کشور، مشکلات صادراتی اعضا، پیش بینی در خصوص بروز مشکلات حاصل از برگشت تحریم های مرحله دوم و مشکلات مربوط به تخلیه و بارگیری کالاهای ارسالی از ایران در بنادر کشورهای حاشیه خلیج فارس مورد بحث و بررسی قرار گرفت

مدیرعامل پتروشیمی تبریز گفت: طرح جمع آوری و امحای گازهای آلاینده واحد ABS به روش RtO برای نخستین بار در کشور در این مجتمع به بهره برداری می رسد. پس از انجام مطالعات و بررسی های فنی و کارشناسی صورت گرفته، استفاده از سامانه RtO به منظور کاهش یا حذف آلاینده های گازی به عنوان روش اصولی و بهداشتی تعیین شد و اقدام های لازم برای خرید، نصب و راه اندازی آن در داخل مجتمع پتروشیمی تبریز در دستور کار قرار گرفت.

طرح جمع آوری و امحای گازهای آلاینده واحد ABS به روش RtO

بررسی پتروشیمی کره جنوبی در کمیسیون

کمیسیون پتروشیمی با حضور تنی چند از اعضا در سالن کنفرانس اتحادیه برگزار شد و طی آن الگوی توسعه صنایع پتروشیمی در ایران و کره جنوبی توسط سرکار خانم شفیعی مورد مقایسه و بررسی قرار گرفت و در ادامه پیرامون مشکلات پرداخت ارزی و گره های اقتصادی بحث و بررسی انجام گرفت.

در کمیسیون برگزار شده شیمیایی و گاز در خصوص راه کارهای برگشت ارز حاصل از صادرات به سیستم ارزی کشور و مشکلات صادراتی اعضا بحث و بررسی شد و گزارش دیدار با آقای خسرو تاج رئیس سازمان توسعه تجارت ایران ارائه گردید که طی این دیدار اعلام شد در سه کمیسیون اتحادیه شرکت ها همواره خوراک خود را با نرخ ارز آزاد تهیه نموده اند و به همین دلیل، این شرکت ها درخواست دارند که از شمول بخشنامه ارزی بانک مرکزی و بازگرداندن ارز به سامانه نیما معاف شوند

راه کارهای برگشت ارز حاصل از صادرات به سیستم ارزی کشور

top Commodity traders Expect Oil Prices to Drop In 2019

Most of the world's top oil trading houses expect oil prices to decline next year as slowing global economic growth and rising oil supply is expected to compensate for fewer Iranian crude barrels on the market, executives at the largest oil traders said at the Reuters Global Commodities Summit on Friday.

According to Vitol's chief executive Russell Hardy, oil markets are not that tight right now and a fair price of oil going into 2019 "is probably closer to the \$70 or \$65 per barrel mark than the \$85-\$90 area that some people are talking about."

Nearly a month ago, at the Oil & Money conference in London in early October, the top executives of Vitol, trafigura, Gunvor, and

Glencore predicted the price of oil next year at between \$65 and \$100 a barrel due to a combination of many other factors apart from the U.S. sanctions on Iran.

While Vitol Group chairman Ian Taylor was the most bearish among the top oil traders, seeing Brent Crude at \$65 a barrel next year, trafigura's chief executive Jeremy Weir was the most bullish and said he wouldn't be surprised to see oil hitting \$100 per barrel by the end of next year.

Vitol has now revised down its oil demand growth forecast for next year to 1.3 million bpd from 1.5 million bpd expected earlier, Hardy said on Friday.

Gunvor's chief executive torbjörn törnqvist thinks that oil prices will stay at current levels of around \$75 a barrel Brent next year because producers are aware of the fact that higher prices would dent demand growth, which could lead to another glut.

Mercuria's chief executive Marco Dunand, for his part, believes that because of the trade tensions and other factors, demand may not be as strong next year as initially expected.

"the chances are that we are going to be building oil inventories," Dunand said at the Reuters Global Commodities Summit on Thursday. If Brent Crude prices hold to \$70 into 2019, OPEC and allies could start questioning whether they hadn't overreacted with adding supply, and may reverse their strategy to cutting production again, Dunand said.

OPEC's crude production climbed to the highest level since 2016 as increases by Saudi Arabia and Libya offset losses stemming from impending US sanctions on Iran.

the group's 15 members boosted output by 430,000 bpd to 33.33 million barrels per day in October, according to a Bloomberg survey of officials, analysts and ship-tracking data.

that is the highest since November 2016, just before the Organization of Petroleum Exporting Countries implemented production cuts to clear a global glut.

Since this summer their policy has reversed completely, to what Saudi Arabia's energy minister last week described as "produce as much as you can mode."

American sanctions against Iran which takes effect this weekend, are fanning concerns that a shortage could develop before the end of the year.

Saudi Arabia, OPEC's biggest

OPEC Output at Highest Level

and most influential member, increased output by 150,000 bpd to 10.68 million bpd last month, the highest in Bloomberg data going back to 1962. that's still below the kingdom's own estimate of its record output, at 10.72 million bpd in November 2016.

An even larger gain was seen last month in Libya, which has overcome political feuds and terrorist attacks to reach the highest output level since 2013. the North African nation increased by 170,000 bpd to 1.22 million bpd.

Iran, which has seen many buyers flee as US sanctions neared, continued to decline and is producing the least crude since 2016. It slipped by a further 10,000 bpd to 3.42 million in October, though estimates for September were revised higher.

Europe's liquefied natural gas imports have increased lately, but remain below 2011 peak

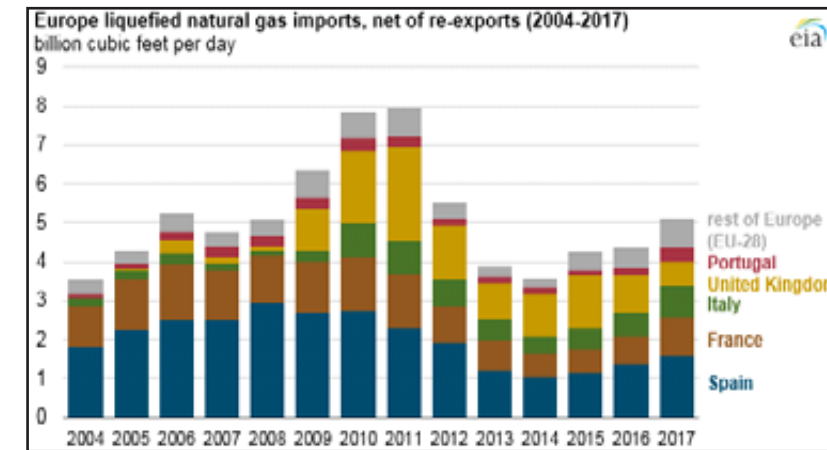
Imports of liquefied natural gas (LNG) to the 28 countries that make up the European Union (EU-28) averaged 5.1 billion cubic feet per day (Bcf/d) in 2017, increasing for the third consecutive year but remaining below their 2011 peak. In 2017, imports of LNG into EU-28 accounted for 13% of the global total. LNG import capacity in EU-28 currently stands at 20 Bcf/d, or almost one-fifth of the global total, but utilization of EU-28 LNG import facilities has declined from about 50% in 2010 to between 20% and 25% in recent years as expansions in regasification capacity far exceeded demand for LNG imports.

Currently, 13 of the EU-28 member countries import LNG.

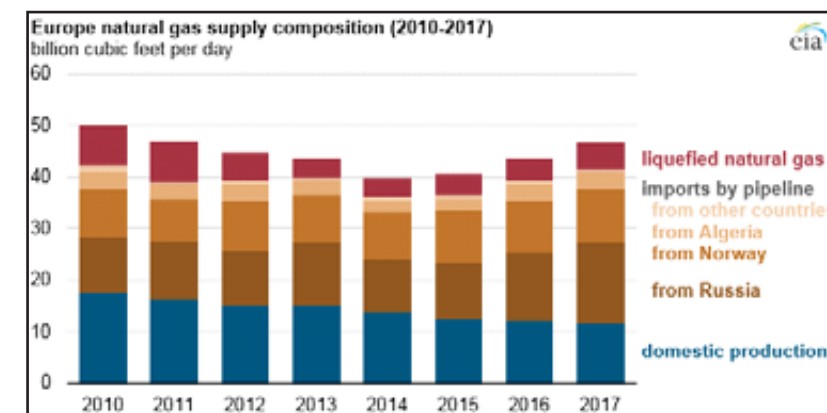
In 2017, LNG accounted for 11% of EU-28's overall natural gas supply. Domestic natural gas production in EU-28, two-thirds of which is in the United Kingdom and the Netherlands, has steadily declined in recent years and in 2017 accounted for 25% of EU-28 natural gas supply. European natural gas production is expected to continue to decline because of an aging, mostly depleted resource base. In addition, the Netherlands' largest natural gas field, Groningen, has been subject to increasingly strict production reduction measures. Imports of natural gas by pipeline, in particular from Russia and Norway, have increased. In 2017, natural gas imports from Russia provided

35% of the total EU-28 supply and Norway provided 24%. In the first six months of 2018, pipeline imports from Russia continued to increase, averaging a record 17.1 Bcf/d, 8% higher than in the same period last year, based on data from S&P Global Platts.

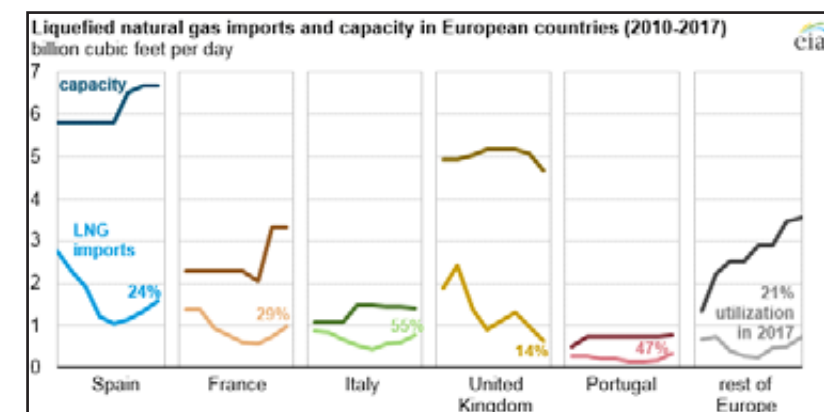
EU-28 LNG imports have largely followed trends in regional natural gas consumption. From 2011 through 2014, relatively high natural gas prices led to less consumption of natural gas for electric power generation in several EU-28 countries, especially the United Kingdom and Spain. More recently, the use of natural gas in power generation increased in the EU-28. In 2017, several factors such as low hydroelectric output

Source: U.S. Energy Information Administration, based on International Group of Liquefied Natural Gas Importers (GIIGNL) Annual Reports, 2005–2018

Source: U.S. Energy Information Administration, based on International Group of Liquefied Natural Gas Importers (GIIGNL) annual LNG trade reports, 2011–2018 and IHS Market

Source: U.S. Energy Information Administration, based on International Group of Liquefied Natural Gas Importers (GIIGNL) annual LNG trade reports, 2011–2018

in Spain, Italy, and Portugal as well as unplanned nuclear plant shutdowns in France led to greater natural gas consumption and higher LNG imports.

Going forward, LNG imports in Europe will have to compete on a cost basis with existing and new pipeline supplies of natural gas, particularly from Russia. A new undersea pipeline from Russia to Germany—Nord Stream 2, with a capacity of 5.3 Bcf/d—has secured permits needed for construction in Russia, Germany, Finland, and Sweden. Construction of the Russian portion of the pipeline has started, but developers have not been able to obtain permits in Poland and Denmark and have been considering alternative routes. This pipeline's expected in-service date is the end of 2019.

Full U.S. Energy Independence Is Impossible

Establishing American “energy dominance” has been a key policy objective of the trump Administration. Since coming to office, President Donald S. trump has made increasing U.S. energy production and energy exports a priority. And for a time, it looked like he might pull it off. Oil production has doubled since 2008. this year American oil output exceeded 10 million bpd for the first time in decades. Production from the shale revolution, particularly the Permian Basin of texas, has been booming. Investment into new leases both onshore and off has increased, as the trump Administration has opened up federal land and the entire coastal plain for drilling. the EIA predicts that U.S. production will continue to rise, exceeding 11.5 million bpd in 2019. According to Secretary of Energy Rick Perry, Secretary of the

Interior Ryan Zinke and EPA chief Scott Pruitt in a June 2017 op-ed, energy dominance “means a self-reliant and secure nation, free from the geopolitical turmoil of other nations that seek to use energy as an economic weapon.” Energy dominance, in other words, means “energy independence,” an oft-repeated political slogan deployed by virtually every U.S. President since Richard Nixon. But the United States cannot be

completely independent from the global energy market. Nor cannot it achieve full self-sufficiency in energy consumption while insulating itself from changes in oil and gas prices. the fallout from the killing of Jamal Khashoggi led a sudden increase in tensions between the U.S. and Saudi Arabia, the world’s top oil exporter. Prices ticked upwards based on fears that a diplomatic spat could disrupt Saudi oil sales to the U.S., which average around 1 million bpd according to the EIA. the U.S. imports less from Saudi now than it did in 2008, when imports stood at 1.5 million bpd. But the incident highlighted the fact that the U.S. still relies on imports to cover domestic consumption: in 2017, imports averaged 10 million bpd. According to the most recent EIA data, the energy trade gap has narrowed, but won’t disappear entirely if current consumption trends continue. Production will

continue to rise, but infrastructure constraints will hold back increased output in the Permian.

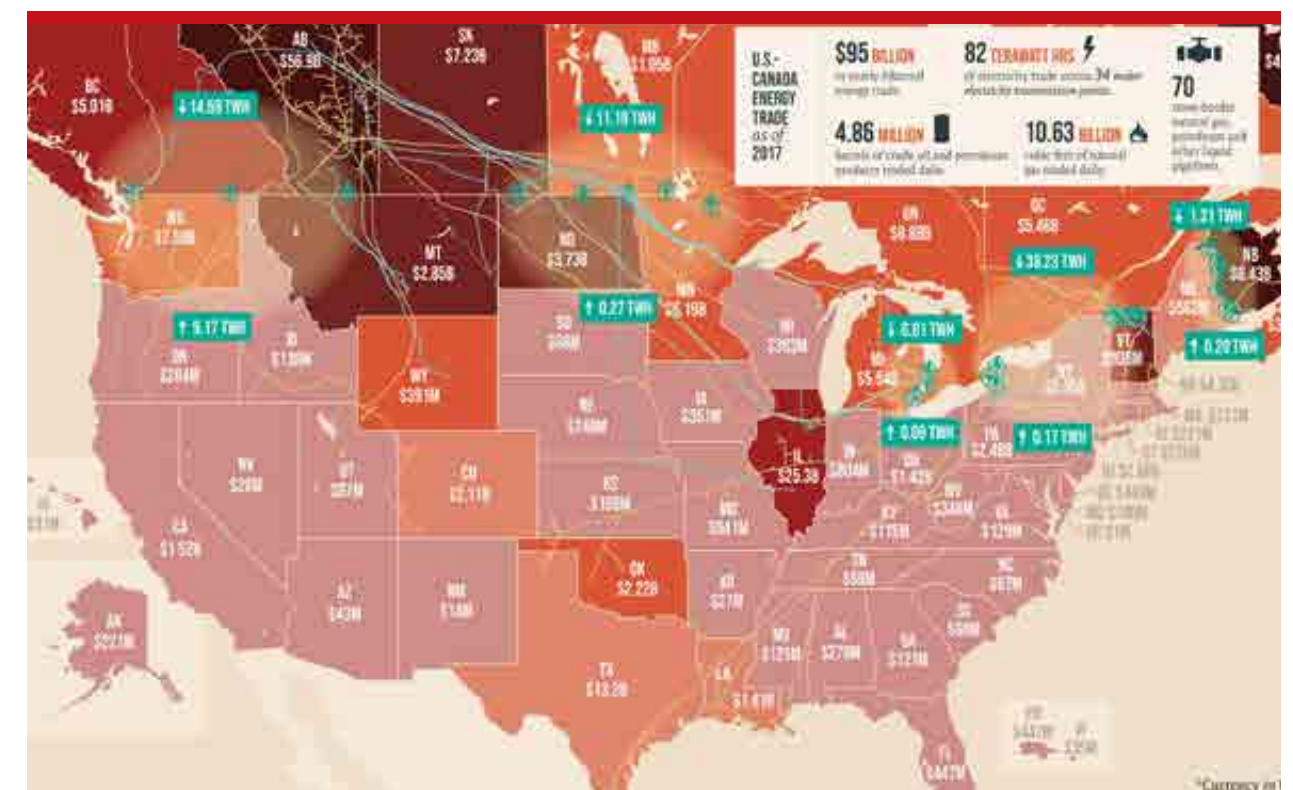
the trump Administration could alleviate the pressure by cutting back on consumption, but the government has done just the opposite. Federal fuel economy restrictions have been weakened and research into conservation and alternative transportation has been slashed.

Along with energy dominance, another key aspect of trump’s policy has been to pressure Iran through economic sanctions, scheduled to go into effect on November 5. A months-long effort to restrict Iranian oil exports has succeeded in slashing them by a half, but this has placed the U.S. in a bind: it needs OPEC producers to keep pumping to make up the loss of Iran’s product on the market.

While fears of a supply crunch seem overblown, and the market may even be flirting with a glut going into the 2018-2019 winter season, the situation shows that U.S. hopes of energy independence are misplaced. there is no safety for the U.S. consumer in today’s globalized energy market, particularly when the U.S. government upends the market by targeting oil producers.

Iran is facing a bleaker situation, as oil prices fall and China suspends purchases of Iranian crude. the U.S. may succeed in bringing maximum pressure on Iran in the short term. But if the supply situation tightens, Iran’s crude might find markets again.

If energy dominance means re-positioning the U.S. as a major oil producer and exporter, the trump Administration has succeeded in following the course set by the Obama Administration. But the U.S. shouldn’t hold out hope for true energy independence if it continues to rely on fossil fuel consumption. In today’s globally integrated world, such a thing simply does not exist.

Does U.S. Oil Really Need More Oil Export terminals?

When U.S. crude oil exports earlier this year hit a record high of 3 million bpd, there was much joy and back-slapping, but amid this joy a few problems have reared their ugly heads, notably pipeline capacity shortages, and perhaps worse, export terminal capacity shortages. there is only one port on the U.S. Gulf Coast that has the capability to load very large crude carriers that can ship as much as 2 million bpd of crude. this is the offshore oil

port of Louisiana, and as the Wall Street Journal's Rebecca Elliot noted in a recent story on the shortage topic, it is mostly used for imports. With production in the Permian booming, producers, traders, and investors are growing increasingly eager to make more export terminals. Reuters reported this week the Carlyle Group had teamed up with the port authority of Corpus Christi in Texas to build what the company says will be the first onshore export terminal capable

of loading VLCCs. trafigura and a couple of pipeline builders and operators are also planning terminals in Texas and Louisiana to take the influx of new supply from the shale patch, but whether they will actually be built remains uncertain. there is a complex regulatory approval process that can delay the projects, potentially compromising their profitability. As Elliot notes, there are analysts who doubt the long-term demand prospects of all these export terminals,

and with each of them costing upwards of a billion dollars, the rush to build them as soon as possible is understandable. there is one more reason to rush. the Permian producers are selling their oil at a considerable discount to the West Texas Intermediate benchmark because there are not enough pipelines to carry it more cheaply to refiners. Yet several are coming online in the next couple of years, and will add around 3 million bpd to existing capacity, which stands at 3.1 million barrels daily. these pipelines will need terminals to connect to. On the other hand, the rush might be premature. Reuters quotes Wood Mackenzie analyst John Coleman as saying, "Everyone is racing to throw their hat in the ring and get their project done before everyone else. there's simply not enough oil volumes to go around."

Indeed, while upbeat estimates of future exports see them rising to as much as 4 to 5 million bpd, the capacity of all the export terminals being planned right now is more than this. In other words, there will not be a need for all of them, so those that manage to build theirs first will be the winners, securing long-term demand.

However, this won't solve another problem: congestion. the Louisiana offshore oil port is already pretty busy, and higher exports won't help matters. the same is true for the port of Corpus Christi: a new oil export terminal will add a lot of traffic, which could well result in congestion. Basically, as they solve their

pipeline bottleneck problem, the oil producers in Texas will be facing another one on the coast.

It's a puzzle that will be difficult to solve. U.S. oil has to go somewhere because there is no chance producers will simply start pumping less. Local refineries can only take in so much of it. the rest will have to be exported, and to make the situation more difficult, it has to be exported at competitive prices these would be hard to achieve with the high costs of transportation and loading to date. One or a couple of new terminals could go a long way towards solving this problem.

Cutting Iranian Oil Imports to Zero Unrealistic: Indian Oil Corp

the prospects of Indian refiners cutting their intake of Iranian crude oil to zero are unrealistic, the chairman of Indian Oil Corp. told S&P Global Platts in an exclusive interview this week.

Although the company, the largest oil player in India, has reduced its imports of Iranian crude, Sanjiv Singh said the chances of cutting all the way to zero are pretty slim, adding that the company had booked Iranian oil cargos for delivery this month despite the fact sanctions come into effect next Monday.

"We strongly believe that if Iran goes out of the global market it will destabilize the market at least for some time. Personally, I don't think India can afford zero Iran supplies," Singh told S&P Global Platts.

the executive went on to say that IOC had reduced its imports of Iranian crude "slightly" beginning in October as Washington considers a waiver for India from the sanctions. In fact, the Economic times, an Indian daily reported, citing a source in the know, that the waiver had already been granted on the condition that Indian refiners reduce their combined imports of Iranian crude by 35 percent in fiscal 2018/19 from the previous year.

S&P Global Platts reports Iranian crude shipments to Indian refiners

hit 600,000 bpd in September before declining to 500,000 bpd in October, a level expected to be maintained this month as well.

At the same time, imports from the United States had also risen significantly earlier this year, after President Trump announced the sanctions for the first time. In May, S&P Global Platts reported, U.S. exports of crude to India averaged 152,000 bpd, up from 29,000 bpd for January to April, and this jumped further to 261,000 bpd in June. Afterwards, however, shipments began to decline mostly on the back of the higher price of U.S. crude, according to Singh.

Russia's Oil Production Sets New 30-Year-High Record In October

Russia's oil production increased to 11.41 million bpd in October from 11.36 million bpd in September, setting a new post-Soviet record high as the largest oil companies, Rosneft and Lukoil, raised their output according to data from Russia's Energy Ministry.

Russia's oil production in October jumped to 48.262 million tons, the data showed on Friday, or 11.41 million bpd as per Reuters calculations.

Rosneft increased oil production by 0.5 percent month on month in October to 4 million bpd, while Lukoil's production rose by 0.3 percent from September to 1.68 million bpd in October.

Russia has been raising its production since OPEC and its

Russia-led non-OPEC allies agreed in June to relax compliance rates with the cuts to 100 percent from the previous over-compliance. the respective leaders of the OPEC and non-OPEC nations part of the deal—Saudi Arabia and Russia—have been interpreting the eased compliance as adding a total of 1 million bpd to the market.

Russia has already reversed its entire 300,000-bpd cut that was pledged as part of the initial deal and has been adding production in recent months.

Although Russia is smashing post-Soviet records, it doesn't plan to raise output to 12 million bpd by the end of 2018, or in the near term, because this wouldn't fit Moscow's economic development plans, Energy Minister Alexander Novak said early last week.

Russia's oil production in October was around 150,000 bpd higher than its October 2016 level—the baseline for the OPEC+ production cut deal, Novak said.

While Russia has been setting post-Soviet records, U.S. crude oil production also broke records, with monthly output exceeding 11 million bpd in August for the first time, the EIA said on Thursday, noting that at 11.3 million bpd, U.S. crude oil production in August was higher than Russia's 11.2 million bpd output in the same month, making the United States the world's top crude oil producer.

www.arashmahya.com

شرکت تولیدی پارافین آرش مهیا

info@arashmahya.com

صادر کننده برتر استان البرز در سالهای ۹۴، ۹۵ و ۹۶

دارنده گواهینامه های CE و ISO10002، ISO14001، ISO9001

دارنده نمایندگی انحصاری در کشورهای آمریکای لاتین

دارنده سیستمهای نوین تصفیه و پالایش پارافین

صادرات به بیش از ۲۰ کشور در اقصی نقاط دنیا

بیش از ۱۷ سال تجربه در امر صادرات

اطلاعات تماس شرکت

۴۴۰۷۱۰۲۴ - ۴۴۰۷۱۰۲۶

۴۴۰۶۳۹۲۷ - ۴۴۰۷۱۰۲۸